

วารสาร อาชญากรรมและความปลอดภัย

Journal of Crime and Security

ISSN (Print): 2539-6889

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2562)

ISSN (Online): 2730-2571

Vol.1 No.2 (July-December 2019)

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

Police Science Faculty, Royal Police Cadet Academy

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลการศึกษาวิจัยและความรู้การจัดการภาครัฐและเอกชน องค์ความรู้ทางด้านอาชญากรรม และความปลอดภัย ตลอดจนด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปสู่บุคลากร ผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ
2. เพื่อเป็นเวทีหรือเป็นสื่อกลางสำหรับการแนะนำและนำเสนอผลงานค้นคว้าวิจัยใหม่ด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านบทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพของนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป
3. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติที่จะสามารถนำไปอ้างอิง ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ตลอดจนเกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม
4. เพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่บทความวิจัยและบทความวิชาการที่มีข้อค้นพบ ข้อเสนอแนะที่เป็นนวัตกรรม ในมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ อาชญาวิทยา การจัดการ การบริหาร การศึกษา การจัดการความปลอดภัย โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือคณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกสถาบัน

คณะกรรมการที่ปรึกษาวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

พลตำรวจโท อาชวันต์ โชติกเสถียร

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

พลตำรวจตรี ฉลองเกียรติ โรจน์ปัญญาคุปต์

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

พลตำรวจตรี ณรงค์ ทรัพย์เย็น

รองผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

บรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วีรพล กุลบุตร

คณะตำรวจศาสตร์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์

คณะตำรวจศาสตร์

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์	คณะตำรวจศาสตร์
รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ทักษกร แสงทองดี	คณะตำรวจศาสตร์
พันตำรวจโทหญิง กิณา สระทองคำ	คณะตำรวจศาสตร์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร ไรจน์วิรุฬห์	คณะตำรวจศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ ดร.วินัยทักกานต์ รุจิภักดิ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เกษมศานต์ โชติชาครพันธุ์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลวรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์	คณะตำรวจศาสตร์
รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ทักษกร แสงทองดี	คณะตำรวจศาสตร์
รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ	คณะตำรวจศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาพงศ์ ลิ้มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยรังสิต
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อธิพิณ สุขยิ่ง	คณะตำรวจศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ดิฐภัทร บวรชัย	คณะตำรวจศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.ธัญญรัตน์ ทิวถนอม	คณะตำรวจศาสตร์
พันตำรวจตรี ดร.ชวนส์ เจนการ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเดชา	บริษัท เอเชียคอนเนคท์คอร์ปอเรชั่นจำกัด
พันตำรวจโทหญิง กิณา สระทองคำ	คณะตำรวจศาสตร์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายในโรงเรียนนายร้อยตำรวจประเมินบทความ (Peer Review)

1. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วีรพล กุลบุตร	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
2. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี หญิง ดร.พัชรา สีนลอยมา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
3. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.จักรพงษ์ วิวัฒน์วานิช	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
4. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ไสรัตน์ กลับลีลา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
5. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก พงษ์พิชญ ภัคตินรงค์	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
6. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก นนทวินิจ เจริญนวยชัย	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
7. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ทิวลิป เครือมา	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

8. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง อารมณ์ ลิ้มวิรัชพงษ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
9. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง อนัญไพไล เงินจิตร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
10. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง พรทิพย์ วงศ์ผดุง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
11. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ธนพร วุฒิกกรวิภาค โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
12. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.สหพัฒน์ หอมจันทร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
13. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก เผด็จ โชคเรืองสกุล โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
14. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก จรัส ธรรมธนาภิรักษ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
15. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ปพัฒน วสุธวัช โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
16. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ชัชพันธ์ สิริระเต็มพงษ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
17. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิงกัญณิกาพรรณ พึ่งเดชะ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
18. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.พงศ์กุลธร โรจน์วิรุฬห์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
19. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.มีชัย สีเจริญ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
20. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.ศิริพร นุชสำเนียง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
21. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เพชร สันทัด โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
22. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ทักษกร แสงทองดี โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
23. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง วิชาลิตี สีหตุลานนท์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
24. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ศราวุธ โสมะเกษตริน โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง จิราพร พวงอินทร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ก้องปิติ อ่อนมาก โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อิทธิพล สุขยั้ง โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ทัดดาว โฉมลักษณ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก พิพากษ์ เกียรติกมลเลิศ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.เอนก อะนันทวรรณ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก อีสุทธิ์ พันธุ์ฤทธิ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ดร.ดิฐภัทร บวรชัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก กฤษฏี สถิตวัฒนนานนท์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.กรรณิกา กุกุดเรือ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก หญิง ดร.ธัญญรัตน์ ทิวถนอมโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจตรี ดร.ธวัช สุดสาคร โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
37. พันตำรวจตรี ดร.มนต์พิพัฒน์ เอี่ยมจรัส โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
38. ร้อยตำรวจเอก ดร.บุษกมล หงสกุล หุตะสิงห์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

39. ร้อยตำรวจเอก ดร.ตรีลุพธ์ ธูปกระจ่าง	โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกประเมินบทความ (Peer Review)	
1. ศาสตราจารย์พิเศษ วิศิษฐ์ วิสิทธิ์สรรรถ	กระทรวงยุติธรรม
2. ศาสตราจารย์ ดร.บุญทัน ดอกไธสง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
3. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.โสภณ ศรีวาทน์	นักวิชาการอิสระ
4. ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี พงษ์สันต์ คงศรีแก้ว	นักวิชาการอิสระ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ประธาน วัฒนวานิชย์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
6. รองศาสตราจารย์ อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์	มหาวิทยาลัยมหิดล
7. รองศาสตราจารย์ ดร.จรรยา ศรี มาติลโกวิท	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
8. รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ รัชดาพรธนาธิกุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
10. รองศาสตราจารย์ ดร.สุณีย์ กัลยาจิต	มหาวิทยาลัยมหิดล
11. รองศาสตราจารย์ ดร.จิรศักดิ์ รอดจันทร์	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
12. รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิน วิวัฒน์พงศ์พันธ์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ชาญคณิต กฤตยา สุริยะมณี	มหาวิทยาลัยมหิดล
14. รองศาสตราจารย์ ดร.วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์	มหาวิทยาลัยมหิดล
15. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.เกษมสันต์ โชติชาครพันธุ์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลวรรณ เพชรสมบัติ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
17. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.อภิชัย ศรีโสภิต	นักวิชาการอิสระ
18. รองศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.กิตติธเนศ เลอวงศ์รัตน์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
19. รองศาสตราจารย์พิเศษ พลโท ดร.วีระ วงศ์สรรค์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
20. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก กุเกียรติ เจริญบุญ	สำนักงานอัยการสูงสุด
21. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจเอก ภูวดล แสนพินิจ	ข้าราชการบำนาญ
22. รองศาสตราจารย์ พันตำรวจโท ดร.กฤษณพงศ์ พุตระกูล	มหาวิทยาลัยรังสิต
23. รองศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ พลายน้อย	มหาวิทยาลัยมหิดล
24. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรเดช ฉายอรุณ	มหาวิทยาลัยมหิดล
25. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุนิษา เลิศโตมรสกุล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
26. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัญญาพงศ์ ลิ้มประเสริฐ	มหาวิทยาลัยรังสิต
27. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชูชีพ เปียตนอก	มหาวิทยาลัยปทุมธานี
28. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ วรวิทย์ ไวยวุฒิ	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
29. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตฤณญา โรจน์ทั้งคำ	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
30. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ ประยงค์ เต็มขวาลา	มหาวิทยาลัยรามคำแหง

31. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชคชัย สุเวชวัฒนกุล	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
32. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศรา สุกเพชร	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
33. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุศดา แก้วมาตย์	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
34. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ พรหมวิกร	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
35. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐานันดรศักดิ์ บวรนนท์กุล	มหาวิทยาลัยมหิดล
36. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุษณีย์ เอ็มศิรินันท์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
37. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาพร ประสงค์ทัน	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
38. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท สิริพงศ์ สันตพัฒน์	ข้าราชการบำนาญ
39. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินิตา ชื่นชม	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
40. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพรัช บวรสมพงษ์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
41. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัครเดช พรหมกัลป์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
42. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษกร วัฒนบุตร	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
43. นายวันชัย รุจนวงศ์	สำนักงานอัยการสูงสุด
44. พลตำรวจโท ดร.ปิยะ อุทาโย	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
45. พลตำรวจโท ดร.มนตรี ยิ้มแย้ม	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
46. พลตำรวจตรี พงษ์พันธุ์ วรรณภักตร์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
47. พลตำรวจตรี ดร.ปรีดา สดาวาร	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
48. พันตำรวจโท ดร.พงษ์ธร ธีญญศิริ	กระทรวงยุติธรรม
49. พันตรี ดร.ต้องการ แก้วเฉลิมทอง	โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
50. นายแพทย์ ไกรสร อัมมวรรณ	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
51. ดร.ชัตติยา รัตนดิลก	กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
52. ดร.ธีระพงษ์ ธีระนงวุฒิ	บริษัท การบินไทย จำกัด มหาชน
53. ดร.อัสนีย์ สังขเนตร	กระทรวงยุติธรรม
54. นายสมชัย รอดเรือง	สำนักงานงบประมาณ
55. นายสมณ พรหมรส	สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
56. พลตำรวจตรี ณรงค์รัตน์ พิชัยณรงค์	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
57. พันตำรวจตรี ดร.ชวนส์ เจนการ	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
58. พลตำรวจตรี ปรีชา สหายานนท์	สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
59. ดร.ชนิกา แสงทองดี	นักวิชาการอิสระ
60. ดร.รัตติยา เหนืออำนาจ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
61. ดร.จรรยาศักดิ์ สุนทรเวช	บริษัท เอเชีย คอมเน็คท์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด

ทุกบทความได้รับการพิจารณาผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review) อย่างน้อย 2 ท่าน ก่อนตีพิมพ์ลงในวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

ทัศนะและข้อคิดเห็นใดๆ ที่ปรากฏในวารสารนี้เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ทางกองบรรณาธิการ เปิดเสรีในด้านความคิด และไม่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

ผู้ประสานงาน

พันตำรวจโทหญิง กิณา สระทองคำ

โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ผู้จัดทำ

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

90 หมู่ 7 ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

โทรศัพท์/โทรสาร 0-3432-1996

Email: journal.jcs.rpca@gmail.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

เลขที่ 90 หมู่ 7 ตำบลสามพราน อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม 73110

กำหนดการจัดพิมพ์วารสาร

วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นวารสารราย 6 เดือน โดยจัดพิมพ์เผยแพร่ปีละ 2 ฉบับ

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

บทบรรณาธิการ

วารสารอาชีวกรรมและความปลอดภัย คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นวารสารที่รวบรวมองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลงานวิจัยและผลงานวิชาการอื่นๆ ของทั้งนักวิชาการ นักวิจัย ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตำรวจ งานของผู้บังคับใช้กฎหมายอื่นๆ โดยพิจารณาความเชื่อมโยงของปัญหาต่างๆ ไปสู่สังคม หรือที่อาจเกิดขึ้นและเกิดเป็นผลพวงตามมา ทั้งในมิติของอาชีวกรรม ตลอดจนความปลอดภัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ผลการศึกษาค้นคว้าวิจัยและความรู้การจัดการภาครัฐและเอกชนองค์ความรู้ทางด้านอาชีวกรรม และความปลอดภัย ตลอดจนด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ไปสู่บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนผู้สนใจทั่วไปทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ เพื่อเป็นเวทีหรือเป็นสื่อกลางสำหรับการแนะนำและนำเสนอผลงานค้นคว้าวิจัยใหม่ด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ผ่านบทความทางวิชาการ ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพของนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนทั่วไป และเพื่อกระตุ้นให้เกิดการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในเชิงทฤษฎีและเชิงปฏิบัติที่จะสามารถนำไปอ้างอิง ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้ ตลอดจนเกิดประโยชน์แก่สังคมประเทศชาติโดยรวม

กองบรรณาธิการ ได้พิจารณา คัดสรร โดยส่งบทความให้กับคณะผู้ทรงคุณวุฒิตามสาขาความเชี่ยวชาญให้ตรวจพิจารณาบทความอย่างมีคุณภาพและเป็นระบบ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทั้งเนื้อหาองค์ความรู้ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในวารสารฯ ฉบับนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยจะเสริมสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ รวมถึงการสร้างคุณประโยชน์ให้กับองค์กร ชุมชน และสังคมทั้งในระดับประเทศและนานาชาติต่อไป โดยฉบับนี้เน้นการนำเสนอบทความวิจัย 6 บทความ และบทความวิชาการ 2 บทความ ดังนี้

พชรกร สนประเทศ และอิทธิพล สุขยิ่ง บทความวิจัยเรื่อง “ประชาชนกับการรับรู้มาตรการรักษาความปลอดภัยในตลาดนัดสวนจตุจักร” พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$) และพิจารณาเป็นรายด้าน ยานพาหนะจะมีความปลอดภัยเมื่อมาใช้บริการจอดรถในตลาดนัดสวน อยู่ในระดับมากหรือสูง ($\bar{X}=3.76$) การมีความมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่

รักษาความปลอดภัยมีความรู้ ความสามารถในการควบคุมดูแลความปลอดภัยขณะมาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) จะเห็นว่าผู้ที่มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ตลาดนัดสวนจตุจักรยังขาดการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร รวมทั้งยังไม่ได้ให้ความสนใจหรือการให้ความสำคัญกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น การขาดการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เงินทองหรือสิ่งของมีค่าที่ติดตัวมา ขาดการระมัดระวังตัวที่ดี

กาญจนา อุ๋นใจ และทัชชกร แสงทองดี บทความวิจัยเรื่อง “แนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” พบว่า 1.การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.68) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ด้านที่ 1 ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.74) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ ด้านที่ 3 ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.78) 2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ณัฐนันรี เนียมเมือง และอัครเดช พรหมกัลป์ บทความวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561” พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.84 2. นักศึกษาที่มีเพศที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทาง

การเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และนักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ธัญพร เอกพงษ์ และรัตติยา เหนืออำนาจ บทความวิจัยเรื่อง “การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา” พบว่า 1) การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยด้านการรู้ทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ และด้านการรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่อายุ และระดับชั้นปี แตกต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ โดยรวม แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีเพศสภาพภาพครอบครัว และภูมิสำเนา แตกต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

ปณิชา มนต์ทอง และชนิกา แสงทองดี บทความวิจัยเรื่อง “คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา” พบว่า 1.ระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = .551) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ด้านการบูรณาการทางสังคม ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .697) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .616) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .732) 2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยภาพรวมมีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ข้าราชการตำรวจที่มี อายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วีรยุทธ สำเภาทอง และโสภณ ศรีวพจน์ บทความวิจัยเรื่อง “ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร” พบว่า 1.ส่วนใหญ่

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.78) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4 ลำดับแรกคือ ด้านที่ 2 ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับดี รองลงมาคือ ด้านที่ 4 ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.05) รองลงมาคือ ด้านที่ 1 ด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.94) รองลงมาคือ ด้านที่ 3 ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.53) 2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

อิสราพันธ์ บุญเผย บทความวิชาการเรื่อง “การนำโดรนมาใช้ในการสืบสวนของสถานีตำรวจ” พบว่า ในงานสืบสวนของสถานีตำรวจนั้น โดรนสามารถนำมาช่วยในการปฏิบัติงานได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนจำเป็นต้องเริ่มเรียนรู้การนำโดรนมาใช้ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติ บทความนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการนำโดรนมาใช้ในการสืบสวนของสถานีตำรวจ โดยการนำเสนอให้เห็นถึงรูปแบบการใช้งานโดรนในลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวนของสถานีตำรวจ ในภาพกว้าง และมองไปถึงการใช้งานโดรนในอนาคตในงานสืบสวนของสถานีตำรวจ

ปิยะ อุทโย และศิริพร นุชสำเนียง บทความวิชาการเรื่อง “ตำรวจสาธารณสุขรัฐสังคมนิยมเวียดนามกับการดูแลความปลอดภัยสาธารณะ” พบว่า ตำรวจนครบาลฮานอย มีการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมและกำหนดมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ทำให้สามารถจับกุมคดีที่เกิดขึ้นได้ในอัตราที่สูง ตำรวจนครบาลฮานอยประสบความสำเร็จในการดูแลให้ความปลอดภัยแก่ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวหรือทำธุรกิจ โดยช่วงที่ผ่านมามีการดำเนินการที่ได้ผล คือ การรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม การให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกันตนเอง นอกจากนี้ ยังมีมาตรการระดมกวาดล้างอาชญากรรม มีการสนธิกำลังทุกฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายจราจร ฝ่ายสืบสวนสอบสวน และฝ่ายป้องกันปราบปราม เพื่อปฏิบัติงานร่วมกันในการจับกุมผู้ก่ออาชญากรรม เช่น ผู้ที่พกพาอาวุธ การลักทรัพย์ การล้วงกระเป๋า เป็นต้น มาตรการในการป้องกันรถจักรยานยนต์หาย

ในเวียคนามประการหนึ่ง คือ เมื่อขับขี่รถจักรยานยนต์ไปในสถานที่ที่มีการจัดที่จอดรถ จะมีเจ้าหน้าที่เขียนหมายเลขลงบนเบาะรถจักรยานยนต์ แล้วมอบบัตรที่มีหมายเลขตรงกับเลขที่เขียนไว้ เมื่อจอดรถไว้แล้วมารับรถ จะต้องแสดงบัตรดังกล่าวจึงจะนำรถออกไปได้

ศาสตราจารย์ พลตำรวจตรี ดร.วีรพล กุลบุตร
บรรณาธิการ

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	ก
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	ข-ฉ
บทบรรณาธิการ	ช
บทความวิจัย:	
ประชาชนกับการรับรู้มาตรการรักษาความปลอดภัยในตลาดนัดสวนจตุจักร : พชกร สนประเทศ และอิทธิพล สุขยิ่ง	1
แนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ : กาญจนา อุ่นใจ และทัชชกร แสงทองดี	9
วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 : ณัฏฐนรี เนียมเมือง และอัครเดช พรหมกลับ	25
การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา : ธันยพร เอกพงษ์ และรัตติยา เหนืออำนาจ	37
คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา : ปณิชา มนต์ทอง และชนิกา แสงทองดี	51
ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร : วีรยุทธ สำเภาทอง และโสภณ ศรีวพจน์	65

สารบัญ

บทความวิชาการ:

การนำโดรนมาใช้ในการสืบสวนของสถานีตำรวจ

: อิศราพันธ์ บุญเผย

77

ตำรวจสาธารณสุขสังคมนิยมเวียดนามกับการดูแลความปลอดภัยสาธารณะ

: ปิยะ อุทาโย และศิริพร นุชสำเนียง

97

ภาคผนวก

แนวปฏิบัติในการเตรียมต้นฉบับบทความเพื่อลงตีพิมพ์

115

หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ในวารสาร

122

ประชาชนกับการรับรู้มาตรการรักษาความปลอดภัยในตลาดนัดสวนจตุจักร

People's Perception of Security Measures in Chatuchak Flea Market

พชกร สनประเทศ¹ และอิทธิพล สุขยิ่ง²

Phottakorn Sonprates and Ittipol Sukying

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยสำหรับประชาชนผู้ใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มผู้ใช้บริการตลาดนัดสวนจตุจักร จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการศึกษา พบว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$) และพิจารณาเป็นรายด้าน ยานพาหนะจะมีความปลอดภัยเมื่อมาใช้บริการจอดรถในตลาดนัดสวน อยู่ในระดับมากหรือสูง ($\bar{X}=3.76$) การมีความมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีความรู้ความสามารถในการควบคุมดูแลความปลอดภัยขณะมาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรได้อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$) จะเห็นว่าผู้ที่มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ตลาดนัดสวนจตุจักรยังขาดการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร รวมทั้งยังไม่ได้ให้ความสนใจหรือการให้ความสำคัญกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น การขาดการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เงินทองหรือสิ่งของมีค่าที่ติดตัวมา ขาดการระมัดระวังตัวที่ดี

คำสำคัญ: การรับรู้, มาตรการรักษาความปลอดภัย, ประชาชน, ตลาดนัดสวนจตุจักร

¹ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดพิษณุโลก; Phitsanulok Juvenile and Family Court

² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail: mordd_@hotmail.com Tel. 081-6254246

Abstract

This research aim was to study perception about security measures for people who use the service in Chatuchak Flea Market. Quantitative research method in this research was the questionnaires collected from 400 Chatuchak Flea Market's service users as the tool for data collection. Statistics defined for data analysis were Percentage, Mean, and Standard Deviation. Data were analyzed using social science software packages.

The results show that, in general, there was an average value was at a medium level ($\bar{X}$ = 3.26) and considered individually. The vehicle will be safe when using the parking in the garden market. Is it a high or high level ($\bar{X}$ = 3.76). Having confidence that security personnel was knowledgeable. The ability to control security while using the service at Chatuchak Flea Market was at a medium level ($\bar{X}$ = 3.28). Visitors or tourists visiting Chatuchak Flea Market still lack awareness about the security measures of Chatuchak Flea Market. Including not paying attention or giving importance to the crime that has occurred Lack of protection of life and property Money or valuables that were brought with you Lack of caution.

Keywords: Perception, Security Measures, People, Chatuchak Flea Market

บทนำ

“ตลาด” แหล่งที่คนในสังคม หรือชุมชนมีการดำเนินกิจกรรมซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า รวมถึงการเผยแพร่ข่าวสารต่าง ๆ ในชุมชนที่เกิดขึ้นระหว่างประชาชนกับรัฐ ในขณะที่บางแห่งยังใช้เป็นสถานที่แสดงมหรสพ และทำให้เกิดการไปมาหาสู่และมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง บางแห่งได้กลายเป็นสัญลักษณ์ประจำเมือง ที่ทำให้ผู้คนมารวมตัว นัดหมาย ทั้งเพื่อการพักผ่อน รวมถึงการสังสรรค์ ตลาดนัดสวนจตุจักรถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมใน

ลำดับต้นๆ ของไทย จากเดิมที่ไม่มีความลงตัวในทุกด้านก็ได้มีการจัดระเบียบการค้า มีการปรับปรุงตลาด และมีการประชาสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ

ตลาดนัดสวนจตุจักรยังคงเป็นสถานที่ที่มีจำนวนประชาชน ผู้คนที่เข้ามาใช้บริการในปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สำหรับจำนวนประชาชนผู้ที่ใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรเฉลี่ยอยู่ที่วันละ 200,000 คน ปัจจุบันการบริหารงานของตลาดนัดสวนจตุจักรอยู่ภายใต้การบริหารจัดการภายใต้กำกับของการรถไฟแห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นตลาดเปิด เส้นทางทางสัญจรทางเดินที่คับแคบ มีปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเกิดอาชญากรรม เช่น มีตรอกซอยย่อยเข้าออกได้หลายทาง มีมุมอับ ไม่มีแสงสว่างที่เพียงพอ ความพลุกพล่านของประชาชนผู้มาใช้บริการ หรือนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศ ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสที่จะตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรม มีแนวโน้มที่จะถูกทำร้าย ถูกโจรกรรม หรือเป็นโอกาสในการก่อวินาศกรรมได้ง่าย ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของกรุงเทพมหานคร และประเทศไทยอย่างชัดเจน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยสำหรับประชาชนผู้ใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักร

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการ วิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ขอบเขตเนื้อหาโดยกำหนดจากแนวคิด ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือการรับรู้ของประชาชนด้านความปลอดภัย ตัวแปรต้น (Independent Variables)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย สำหรับการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยครั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยไม่ทราบจำนวนประชากรที่เป็นนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการตลาดนัดสวนจตุจักร ในแต่ละวันที่แน่ชัด ดังนั้นผู้วิจัยใช้การคำนวณหากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม โดยใช้สูตรการคำนวณที่ไม่ทราบจำนวนประชากรที่แท้จริงของ W.G. Cochran (1953) จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ สถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้โดยจำแนกตามลักษณะของตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

การรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยสำหรับประชาชนผู้ใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักร

ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า ประชาชนผู้ที่มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวที่ตลาดนัดสวนจตุจักรมีการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.26$) แต่เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของการรับรู้จะพบว่า ประชาชนผู้ที่เข้ามาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรจะมีการรับรู้ถึงมาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร เช่น ยานพาหนะจะมีความปลอดภัยเมื่อมาใช้บริการจอดรถในตลาดนัดสวนจตุจักร ประชาชนผู้ใช้บริการสามารถได้ยินและเข้าใจการประกาศแจ้งเตือนเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในตลาดนัดสวนจตุจักรได้และการมีความมั่นใจว่าการตรวจสอบรถเข้า-ออกในตลาดนัดสวนจตุจักรมีความจำเป็นและสามารถป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะได้ อยู่ในระดับมากหรือสูง ($\bar{X}=3.76$, $\bar{X}=3.66$, $\bar{X}=3.53$) รองลงมา ได้แก่ การมีความมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีความรู้ ความสามารถในการควบคุมดูแลความปลอดภัยขณะมาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรได้ ตลาดนัดสวนจตุจักร มีระบบรักษาความปลอดภัยที่ครบถ้วน ตลอดจนการใช้บริการในตลาด ประชาชนผู้มาใช้บริการจะพบเห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเดินตรวจตราอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ตลอดเวลา สามารถพบเห็นสัญลักษณ์/อุปกรณ์เตือนภัยต่าง ๆ ในตลาดนัดได้ ตลาดนัดสวนจตุจักรให้ความสำคัญ และมีมาตรการในการดูแลด้านความปลอดภัยของประชาชนผู้มาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรที่เหมาะสม ประชาชนผู้มาใช้บริการมีความมั่นใจในระบบกล้องวงจรปิดภายในตลาดนัดสวนจตุจักรว่าจะสามารถป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้ และตลาดนัดสวนจตุจักรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ของตลาดนัด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.28$, $\bar{X}=3.26$, $\bar{X}=3.22$) ($\bar{X}=3.17$, $\bar{X}=3.06$, $\bar{X}=3.00$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัย พบว่า ประชาชนผู้ที่มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวที่ตลาดนัดสวนจตุจักร มีการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร อยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของการรับรู้จะพบว่า ประชาชนผู้ที่เข้ามาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรจะมีการรับรู้ถึงมาตรการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร เช่น ยานพาหนะจะมีความปลอดภัยเมื่อมาใช้จุดบริการจอดรถของตลาดนัดสวนจตุจักร สามารถได้ยินและเข้าใจการประกาศแจ้งเตือนเหตุต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในตลาดนัดสวนจตุจักรได้ และการมีความมั่นใจว่าการตรวจสอบรถเข้า-ออกในตลาดนัดสวนจตุจักรมีความจำเป็นและสามารถป้องกันการโจรกรรมยานพาหนะได้ อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ การมีความมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยมีความรู้ความสามารถในการควบคุมดูแลความปลอดภัยขณะมาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรได้ ตลาดนัดสวนจตุจักรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ครบถ้วน ตลอดจนการใช้บริการในตลาด ประชาชนผู้ให้บริการจะพบเห็นเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยเดินตรวจตราอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ตลอดเวลา สามารถพบเห็นสัญลักษณ์/อุปกรณ์เตือนภัยต่าง ๆ ในตลาดนัดได้

ตลาดนัดสวนจตุจักรให้ความสำคัญ และมีมาตรการในการดูแลด้านความปลอดภัยของประชาชนผู้มาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรที่เหมาะสม ประชาชนผู้มาใช้บริการมีความมั่นใจในระบบกล้องวงจรปิดภายในตลาดนัดสวนจตุจักรว่าจะสามารถป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้ และตลาดนัดสวนจตุจักรมีระบบรักษาความปลอดภัยที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ของตลาดนัด อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ซึ่งจากการผลการศึกษาจะเห็นว่าประชาชนผู้มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่ตลาดนัดสวนจตุจักรยังขาดการรับรู้เกี่ยวกับมาตรการการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักร รวมทั้งยังไม่ได้ให้ความสนใจหรือการให้ความสำคัญกับอาชญากรรมที่เกิดขึ้น การขาดการป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน เงินทองหรือสิ่งของมีค่าที่ติดตัวมา ขาดการระมัดระวังตัวที่ดี เป็นต้น จึงเป็นจังหวะหรือช่องโอกาสที่คนร้ายจะเข้ามาทำร้ายหรือหยิบเอาทรัพย์สินเงินทองไปได้ ดังนั้น ทางตลาดนัดสวนจตุจักรจะต้องให้ความสำคัญกับการดูแลและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการและนักท่องเที่ยวที่คนไทยและชาวต่างชาติในตลาดนัดสวนจตุจักรอย่างจริงจัง ต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมให้มากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของไชยวัฒน์ อัคร์ไชยตระกูล (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้เกี่ยวกับอาชญากรรมและความปลอดภัยของ

นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำและการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวศึกษา ถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร พบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลอาชญากรรมและความปลอดภัยนั้น ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวจะรู้สึกวิตกกังวลด้านอาชญากรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินมากกว่าอาชญากรรมประเภทอื่น ๆ เนื่องจากการเลือกเป้าหมายของผู้กระทำผิดต่าง ๆ มีโอกาสและได้ผลตอบแทนในการเสี่ยงคุ้มค่าน่ามากกว่าไม่ว่าจะเป็นการลักทรัพย์ การปล้นทรัพย์ การวิ่งราวทรัพย์ ส่วนการรับรู้ข่าวสารอาชญากรรมนั้นส่วนใหญ่รับรู้เมื่อมาถึงประเทศไทยแล้วและได้มีการบอกต่อเพื่อเตือนภัยเหล่านี้

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยทำให้ทราบว่า ตลาดนัดสวนจตุจักรมีการปฏิบัติงานในเชิงรุก มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การประกาศเสียงตามสาย แผ่นพับ ป้ายโฆษณา การโฆษณาตามสื่อต่าง ๆ หรือการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมาตรการในการรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรได้รับทราบถึงมาตรการหรือแนวทางต่าง ๆ ที่ทางตลาดนัดสวนจตุจักรได้จัดให้มีขึ้นเพื่อการรักษาความปลอดภัยให้แก่ประชาชนผู้มาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรได้รับทราบอย่างต่อเนื่อง เช่น การใช้พนักงานรักษาความปลอดภัย การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดูแลรักษาความปลอดภัย การใช้แอปพลิเคชัน Chatuchak Guide การจัดสร้างกลุ่มไลน์ของพนักงานรักษาความปลอดภัย (รปภ.) มีการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดหรือมุมที่เป็นมุมอับหรือจุดเสี่ยงต่าง ๆ มีการเพิ่มเติมอุปกรณ์ในการตรวจรถ การสแกนตรวจวัตถุระเบิด เป็นต้น เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่น การสร้างความมั่นคงมั่นใจในด้านของการรักษาความปลอดภัยให้แก่ผู้ที่มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ตลาดนัดสวนจตุจักรควรให้ความช่วยเหลือในด้านภาษา ซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรเนื่องจากมีจำนวนของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตลาดนัดสวนจตุจักรในแต่ละวันมีเป็นจำนวนมาก

2) ตลาดนัดสวนจตุจักรควรมีการเผยแพร่หรือมีการประชาสัมพันธ์ถึงมาตรการการรักษาความปลอดภัยที่มีคุณภาพให้กับผู้มาใช้บริการหรือนักท่องเที่ยวในตลาดนัดสวน

จตุจักรได้รับทราบมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ควรทำการศึกษาในประเด็นเกี่ยวกับการรับรู้มาตรการรักษาความปลอดภัยของตลาดนัดสวนจตุจักรกับผู้มาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรที่เป็นชาวต่างชาติ
- 2) ควรทำการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้มาใช้บริการในตลาดนัดสวนจตุจักรในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ การเชื่อมั่นในความปลอดภัยและความพึงพอใจที่มีต่อการรักษาความปลอดภัยในตลาดนัดสวนจตุจักร

เอกสารอ้างอิง

- ไชยวัฒน์ อัครไชยตระกูล. (2556). การรับรู้เกี่ยวกับอาชีวกรรมและความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการกลับท่องเที่ยวซ้ำและการแนะนำแหล่งท่องเที่ยว: กรณีศึกษาถนนข้าวสาร กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดลฤทัย โกวรรณกุล. (2556). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธนาวัช ลัมอุดมพันธุ์. (2558). คุณภาพในการให้บริการของตลาดนัดธนบุรี (สนามหลวง 2). (การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พัชรินทร์ พชรศรีอาริยะ. (2561). รูปแบบการดำเนินชีวิต พฤติกรรมและความพึงพอใจของชาวไทยที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาตลาดนัดสวนจตุจักร กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- สาวิตรี ทองทิพนเนตร, ปรีชา ปาโนรัมย์ และสุริยา รักการศิลป์. (2561). ปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการตลาดถนนคนเดิน กรณีศึกษาถนนคนเดินเขาระการวอล์คกิ้งสตรีท. ในการประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 2 พ.ศ.2561 2nd National and International Research Conference 2018: NIRC II 2018 (น.52-60). บุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

แนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

Practice of the Self-Crime Prevention: A Case Study
in Lat Luang, Phra Pradaeng, Samut Prakan

กาญจนา อุ่นใจ¹ และทัชชกร แสงทองดี²

Kanchana Ounjai and Tatchakorn Saengthongdee

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวงจำนวน 382 คน จากประชากรทั้งหมด 72,263 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม และด้านการปราบปรามอาชญากรรม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการศึกษาพบว่า 1.การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.68) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

² โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Royal Police Cadet Academy

Corresponding author, e-mail: smild.323@gmail.com, Tel. 084-0956047

คือ ด้านที่ 1 ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.74) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านที่ 2 ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ ด้านที่ 3 ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อ กิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.78)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของ ประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ ประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีแนวทางการป้องกันตนเองจาก อาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: แนวทาง, การป้องกันตนเอง, อาชญากรรม, เทศบาลเมืองลัดหลวง

Abstract

The objectives of this research were 1) to study self-crime prevention from crime of population in Lat Luang Municipality and 2) to compare the levels of the self-prevention from crime of population in Lat Luang Municipality. In this research was collected 382 people as a sampling group from the whole 72,263 people in Lat Luang Municipality. The research instruments were a questionnaire of 4 aspects which were crime prevention, self-prevention and assets from crime, participation collaboration and contribution in the prevention of crime activities and crime suppression. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, comparison of mean values for 2 samples (t-test independent), one-way ANOVA, data analysis using social science software packages.

The findings of this research were as the followings: 1. The overview of the self-prevention from crime of population in Lat Luang Municipality, Phra Pradaeng, Samut Prakan was in the highest level ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.68). When

considering each aspect, it was found that the aspect with the highest average value of the top 3 was the prevention of crime ($\bar{X}$ =4.76, S.D. = 0.74) at a highest level. The second one was self-prevention and assets from crime ($\bar{X}$ =4.63, S.D. = 0.82) at a highest level. The third one was participation, collaboration and contribution in the prevention of crime activities ($\bar{X}$ =4.52, S.D. = 0.78) at a highest level.

2. Comparative between personal factor and self-prevention from crime of population in Lat Luang Municipality, Phra Pradaeng, Samut Prakan classified by gender, age, education level and career found that the differences in age of population has perspective in self-prevention from crime that is not different. On the other hand, the differences in gender, education level and career of population have the different perspective in self-prevention from crime at the statistical significance of 0.05.

Keywords: practice, self-prevention, crime, Lat Luang Municipality

บทนำ

อาชญากรรม (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542) หมายถึง การกระทำ ความผิดทางอาญา โดยอาชญากรรมเป็นพฤติกรรมที่ละเมิดต่อกฎหมายบ้านเมือง ผู้กระทำความผิดจะต้องได้รับโทษ ซึ่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 มีหลักการว่า บุคคลจักต้องรับโทษทางอาญา ต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้นต้องเป็นที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย เช่น ความผิดฐานลักทรัพย์ ยักยอกทรัพย์ ปล้นทรัพย์

สภาพของปัญหาอาชญากรรมสังคมไทยในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล เป็นสังคม ศูนย์รวมของความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุต่าง ๆ อันเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางด้าน เศรษฐกิจ และสังคม ประชาชนต้องต่อสู้ เพื่อความอยู่รอด มีการแก่งแย่งกันในการทำมาหากิน และการขัดผลประโยชน์ต่าง ๆ พื้นที่ในกรุงเทพฯ และเขตปริมณฑล จะมีปัญหาอาชญากรรม

มากกว่าพื้นที่ชนบท ในปัจจุบันมีการคมนาคมที่สะดวก อาชญากรเมื่อกระทำผิดแล้วมีการหลบหนีที่รวดเร็ว ทำให้ยากแก่การจับกุมตัวมาลงโทษ และการก่อเหตุที่ซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งกฎหมายที่ยังมีความอ่อนแอและไม่เด็ดขาดต่อเรื่องการปราบปรามปัญหาอาชญากรรม ทำให้อาชญากรที่ก่อเหตุไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและยังคงก่อเหตุมากขึ้นเรื่อย ๆ เป็นเหตุทำให้สังคมในปัจจุบันยังคงพูดถึงด้านการปราบปรามอาชญากรรมเป็นจำนวนมาก

ปัจจุบันการแสวงหาหรือการหาความร่วมมือและแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม มีความสำคัญมาก จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ข้าพเจ้าสนใจที่จะศึกษาถึงแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชน : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ เนื่องจากเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ มีการก่อเหตุอาชญากรรมบ่อยครั้ง และส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ อาชญากรมีแนวโน้มก่อเหตุความรุนแรงมากขึ้น ทำให้ผู้คนรู้สึกไม่ปลอดภัยทั้งทางด้านร่างกายและทรัพย์สิน เกิดความหวาดระแวง กลัวว่าจะมีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้นแก่ตนเองและคนใกล้ชิด สาเหตุที่เลือกศึกษาประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลเมืองลัดหลวงเพราะพื้นที่นี้เป็นเขตปริมณฑลแหล่งอุตสาหกรรม มีประชากรจำนวนมาก ทั้งคนไทยและประเทศเพื่อนบ้าน อาจเป็นเหตุทำให้เกิดอาชญากรรม

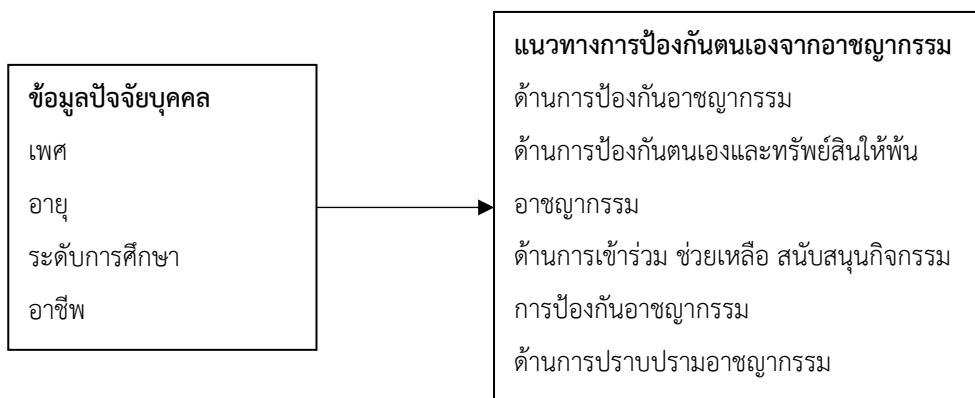
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “แนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชน : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่อง

กล่าวถึงในกรอบแนวคิดและทฤษฎีการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษาสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลแนวคิดเรื่องวิธีการการป้องกันตนเอง จากอาชญากรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการป้องกันอาชญากรรม 2) ด้านการ ป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม 3) ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุน กิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม 4) ด้านการปราบปรามอาชญากรรม ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) แนวทางการป้องกัน ตนเองจากอาชญากรรม ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาล เมืองลัดหลวง จำนวน 382 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาล เมืองลัดหลวง โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krcjcie and Mogan ระยะเวลาการดำเนินวิจัย ตั้งแต่ เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน พ.ศ.2562 รวมเป็นระยะเวลา 3 เดือน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประชากรในเขตพื้นที่เทศบาล เมืองลัดหลวง จำนวนทั้งหมด 72,263 คน โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ

Krajcie and Mogan ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 382 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ แนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชน : กรณีศึกษาเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.5 จำนวน 235 คน มีอายุ 25 - 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.3 จำนวน 154 คน อยู่ในระดับอนุปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 37.2 จำนวน 142 คน และประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 50.3 จำนวน 192 คน

2. ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ

ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ด้านการป้องกันอาชญากรรม ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการป้องกันอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.76

2) ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัด

สมุทรปราการ ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.63

3) ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.52

4) ด้านการปราบปรามอาชญากรรม ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการปราบปรามอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.37

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม

การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเทศบาลเมืองลัดหลวง	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
ด้านการป้องกันอาชญากรรม	4.76	0.74	มากที่สุด
ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม	4.63	0.82	มากที่สุด
ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม	4.52	0.78	มากที่สุด
ด้านการปราบปรามอาชญากรรม	4.37	0.71	มาก
รวม	4.57	0.68	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.74) รองลงมาด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.82) รองลงมาด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.78) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการปราบปรามอาชญากรรม ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.71) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับความเครียดในการเรียนของนักเรียน นายร้อยตำรวจ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของ
ประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอกระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{x}$	S.D	t	Sig
ชาย	147	4.48	0.79	-2.005	0.046
หญิง	235	4.63	0.60		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับการป้องกันตนเอง
จากอาชญากรรม พบว่า ประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวงที่มีเพศแตกต่างกัน
มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวงที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม
ของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอกระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.412	4	0.103	0.218	.928
ภายในกลุ่ม	178.22	377	0.473		
รวม	178.63	381			

จากตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับ
การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง
อำเภอกระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ประชาชนเขตพื้นที่เทศบาล
เมืองลัดหลวง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.961	3	1.320	2.857	.037
ภายในกลุ่ม	174.67	378	0.462		
รวม	178.63	381			

จากตารางที่ 4 ผลจากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรด้านการป้องกันอาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านภาพรวม ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม และด้านการปราบปรามอาชญากรรม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ด้วยเทคนิค LSD

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา /ปวช.	อนุปริญญา /ปวส.	ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	4.69	-	0.295	0.383	0.944
มัธยมศึกษา/ปวช.	4.47		-	0.657	0.011
อนุปริญญา/ปวส.	4.51			-	0.020
ปริญญาตรี	4.70				-

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และอนุปริญญา/ปวส. มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม น้อยกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.643	6	1.107	2.414	.027
ภายในกลุ่ม	171.99	375	0.459		
รวม	178.63	381			

จากตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากรด้านการป้องกันตนเอง และทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม ไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านภาพรวม ด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม และด้านการปราบปรามอาชญากรรม แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 นำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD)

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม
ของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอบางปะอิน จังหวัดสมุทรปราการ
ที่มีระดับอาชีพต่างกัน ด้วยเทคนิค LSD

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน/ นักศึกษา	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	รับจ้าง ทั่วไป	ธุรกิจ ส่วนตัว	พนักงาน บริษัท เอกชน	ค้าขาย	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน
นักเรียน/นักศึกษา	4.03	-	0.018	0.018	0.059	0.080	0.091	0.682
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.78		-	0.499	0.226	0.237	0.173	0.016
รับจ้างทั่วไป	4.65			-	0.228	0.309	0.162	0.009
ธุรกิจส่วนตัว	4.54				-	0.919	0.740	0.056
พนักงาน บริษัทเอกชน	4.52					-	0.854	0.090
ค้าขาย	4.49						-	0.104
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	4.16							-

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับการป้องกันตนเอง
จากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอบางปะอิน จังหวัดสมุทรปราการ
ที่มีระดับอาชีพต่างกัน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา
มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมแตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
และรับจ้างทั่วไป ส่วนอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและอาชีพรับจ้างทั่วไป มีการป้องกันตนเอง
จากอาชญากรรมแตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 โดยประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมน้อย
กว่าประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจและรับจ้างทั่วไป ส่วนอาชีพข้าราชการ/
รัฐวิสาหกิจและอาชีพรับจ้างทั่วไป มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมมากกว่าประชาชน
ที่มีอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ

การป้องกันตนเองจากอาชญากรรม : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ โดยด้านภาพรวม ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม และด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นเพราะว่าสังคมในปัจจุบันมีการก่อเหตุอาชญากรรมเป็นจำนวนมาก ทำให้ประชาชนศึกษาแนวทางในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม โดยหลีกเลี่ยงสถานที่ที่จะเกิดเหตุอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ มีบำรุง (2556) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ในภาพรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

แนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะประชาชนมักจะหาที่พักที่มีกล้องวงจรปิด คีย์การ์ด และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหาที่พักบริเวณที่มีแสงสว่างตลอดทาง มีเส้นทางสัญจรที่สะดวก ตลอดจนหาที่พักอาศัยใกล้เคียงกับคนรู้จัก/คนสนิท/ญาติพี่น้อง ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ ไพฑูรย์ จิตธีรวัฒน์ (2556) ศึกษาเรื่องความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่

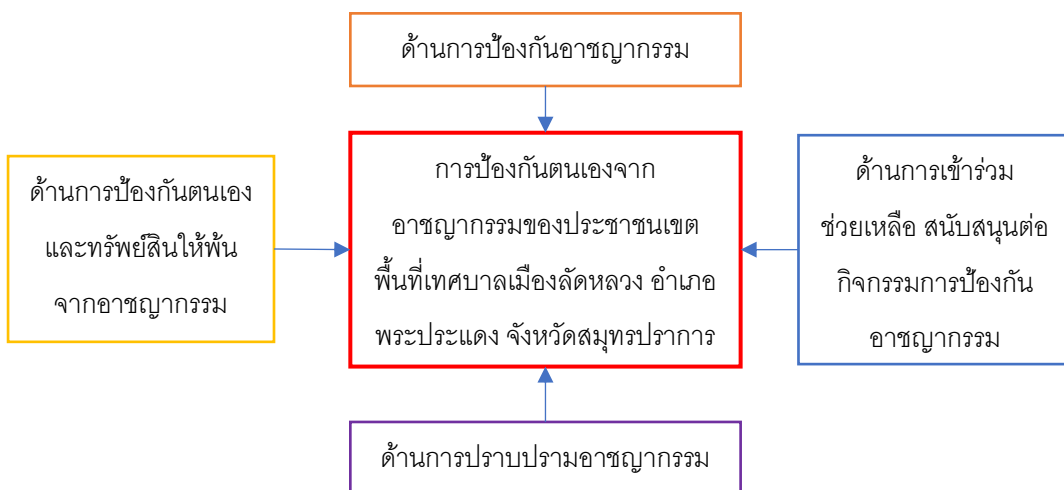
แนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม : กรณีศึกษาเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอลำลูกเกด จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการปราบปรามอาชญากรรม อยู่ในระดับมาก เพราะตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิดที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ทันที มีการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดของเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครของชุมชนปฏิบัติงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ตำรวจจัดทำแผนและตรวจตราตามพื้นที่ที่อาจจะเกิดเหตุอาชญากรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรม 4 ลักษณะ ของ สุดสงวน สุธีสร (อ้างถึงใน สุนิสา อินอุทัย, 2557)

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤษณ์ มีบำรุง (2556) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม : กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

องค์ความรู้ใหม่

การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวง อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพประกอบที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

1. การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนเขตพื้นที่เทศบาลเมืองลัดหลวงด้านการป้องกันอาชญากรรม ด้านการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับมากที่สุด เพราะประชาชนมักจะหาที่พักที่มีกล้องวงจรปิด คีย์การ์ด และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย หาทัก

บริเวณที่มีแสงสว่างตลอดทาง มีเส้นทางสัญจรที่สะดวก ตลอดจนหาที่พักอาศัยใกล้เคียงกับคนรู้จัก/คนสนิท/ญาติพี่น้อง

2. การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะว่าสังคมในปัจจุบันมีการก่อเหตุอาชญากรรมเป็นจำนวนมาก ทำให้ประชาชนศึกษาแนวทางในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม โดยหลีกเลี่ยงสถานที่ที่จะเกิดเหตุอาชญากรรม

3. การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เพราะว่าสังคมในปัจจุบันมีการก่อเหตุอาชญากรรมเป็นจำนวนมาก ทำให้ประชาชนศึกษาแนวทางในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม โดยหลีกเลี่ยงสถานที่ที่จะเกิดเหตุอาชญากรรม

4. การป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนด้านการปราบปรามอาชญากรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เพราะตำรวจจับกุมผู้กระทำความผิดที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ทันที มีการตั้งจุดตรวจ จุดสกัดของเจ้าหน้าที่ตำรวจและอาสาสมัครของชุมชนปฏิบัติงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ตำรวจจัดทำแผนและตรวจตราตามพื้นที่ที่อาจเกิดเหตุอาชญากรรม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ด้านการป้องกันอาชญากรรม ประชาชนควรหาที่พักอาศัยที่มีระบบรักษาความปลอดภัย เช่น คีย์การ์ด กล้องวงจรปิด และเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

2) ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นอาชญากรรม ประชาชนควรเดินทางในเวลากลางวันจะปลอดภัยกว่า อย่างน้อยการสัญจรและเส้นทางจะสะดวกมากกว่าเวลากลางคืน อีกทั้ง เวลากลางวันมีผู้คนมีปริมาณมากกว่าในเวลากลางคืน และยังลดจุดเสี่ยงในการเกิดเหตุอาชญากรรมได้อีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ควรศึกษาแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่อื่น เพื่อใช้เป็นแนวทางแก้ปัญหาของประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) ควรศึกษาแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมของประชาชน เพื่อนำข้อมูลมาสรุปผลใช้เป็นแนวทางการป้องกันตนเองจากอาชญากรรมอย่างถูกวิธีและเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณ์ มีบำรุง. (2556). *การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษาชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- คงศักดิ์ ชุศรี. (2559). *ปัญหาการก่ออาชญากรรม*. เข้าถึงได้จาก <https://kongsakch.wordpress.com/author/kongsakch/>
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2551). *สังคมวิทยาอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทศบาลเมืองลัดหลวง. (2553). *ประวัติเทศบาลเมืองลัดหลวง*. เข้าถึงได้จาก <http://www.ladluang.go.th/index.php?mo=59&id=404313>
- นุฏกร คำประสิทธิ์. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา ตำบลเขาคันทรง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ปริญญา ศรีเมือง. (2559). *การออกแบบความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่สถานีตำรวจภูธรเมืองปทุมธานี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ไพฑูรย์ จิตธีวรรณ. (2556). *ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตท้องที่สถานีตำรวจภูธรแม่แฝก อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). *พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: บริษัทนานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- วิจิต จุลสม. (2555). *ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรฝาม่วน อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดขอนแก่น*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

- สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2561). *ร่างแผนแม่บทการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ ฉบับที่ 3* (พ.ศ. 2562-2565). เข้าถึงได้จาก http://www.strategypolice.com/news_detail.asp?id=113
- สุนันท์ นามตะ. (2556). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรบ้านแก้ง อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุนิสา อินอุทัย. (2557). *การป้องกันตนเองไม่ให้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุวดี ไกรสกุล และ จุฑาภรณ์ คงรักษ์กนิ. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม: กรณีศึกษาสถานีตำรวจภูธรบางกรวย จังหวัดนนทบุรี*. (รายงานการวิจัย). คณะนิติศาสตร์: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- องค์การรักษาความปลอดภัยพลเรือน. (2559). *ความหมายของอาชญากรรม*. เข้าถึงได้จาก <https://www.secnia.go.th/2016/01/13/>
- อุธนา สุระตะนัย. (2561). *การตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมในสถานศึกษา: กรณีศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Phuchana. (2558). *ทฤษฎีการป้องกันอาชญากรรม*. เข้าถึงได้จาก http://safetytips-en.blogspot.com/2015/12/blog-post_28.html
- Qamtjang_chic. (2561). *ปัญหาอาชญากรรมในสังคม*. เข้าถึงได้จาก <https://www.scribd.com/doc/106528616/ปัญหาอาชญากรรมในสังคม>

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา

การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

The Democratic Political Culture of the Third-Year Students in Police
Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan

Sunandha Rajabhat University in Academic year 2018

ณัฐณรี เนียมเมือง¹ และอัครเดช พรหมกัลป์²

Natnaree Niammueang and Akkaradecha Brahmakappa

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มประชากร ประกอบด้วย นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 92 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: namsomm40@gmail.com, Tel. 097-3453350

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.84

2. นักศึกษาที่มีเพศที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: วัฒนธรรมประชาธิปไตย, ประชาธิปไตย

Abstract

The purposes of the research were (1) to study the levels of the democratic political cultures and (2) to compare individual factors with the democratic political cultures of the third-year students in the Police Administration, faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University in the academic year of 2018. A quantitative research with purposive sampling was employed. Questionnaires were distributed to 92 respondents who were the third-year students in Police Administration, faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University in the academic year of 2018. Frequency, percentage, mean, standard deviation (SD) and t-test were used for data analysis.

The findings revealed as follows; 1) The level of the democratic political cultures of the third-year students in the Police Administration, faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University in the academic year of 2018 is high with the average of 3.84. 2) Those who had different sex had different involvement in the democratic political cultures at with the significance level of 0.05. 3) Those who had different hometown had different involvement in the democratic political cultures not being statistically significant at 0.05.

Keywords: Political Culture, Democratic

บทนำ

วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เป็นส่วนหนึ่งวัฒนธรรมทางสังคม (Social Culture) หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ซึ่งมาจากความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยม (Values) และทัศนคติทางการเมือง (Attitude) ของบุคคลซึ่งได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังสืบต่อกันมา จนกระทั่งบุคคลยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติการเมืองของสังคม วัฒนธรรมทางการเมืองเกิดจากกระบวนการปลูกฝังอบรมหล่อหลอมเกลตาทางการเมือง (Political Socialization Process) ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สืบต่อกันมาเป็นระยะเวลา ยาวนาน จนทำให้บุคคลในสังคมมีความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) ของบุคคลในสังคมและเมื่อบุคคลในสังคมมีพฤติกรรมทางการเมืองเป็นแบบแผน (Pattern) พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผนก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคมนั้น จากกระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าวการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับวิวัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองที่ผ่านมาในอดีต โดยเฉพาะกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย (สมบัติ ธำรงธัญวงศ์, 2549)

ประเทศไทยนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ถือเป็นปฐมฤกษ์ในการปกครองประเทศจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดทิศทางของประเทศตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยที่อำนาจอธิปไตย อันเป็นอำนาจอสูงสุดในการปกครองประเทศ โดยประชาชนจะใช้อำนาจอออกกฎหมายผ่านรัฐสภาใช้อำนาจบริหารผ่านรัฐบาล และใช้อำนาจตุลาการผ่านทางศาล จนทำให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองในอุดมคติของหลายๆ ประเทศ (ทินพันธ์ นาคะตะ, 2543) จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองใน

รูปแบบและระดับต่าง ๆ มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในสังคมนั้น ว่ามีลักษณะอย่างไรและในทุก ๆ สังคมล้วนมีวัฒนธรรมทางการเมืองในหลายรูปแบบ ไม่มีสังคมใดที่มีเพียงวัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบเดียว ซึ่งประชาชนในประเทศยึดถือร่วมกัน เพียงแต่วัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบใดกลายเป็นแบบหลักที่มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ก็ย่อมส่งผลต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองของประเทศนั้น (บุษอริ ยีหะมะ, 2550)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ที่จะทำการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองประชาธิปไตยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองของนักศึกษานั้น มีผลต่อความสำเร็จ ความก้าวหน้าหรือความล้มเหลวในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

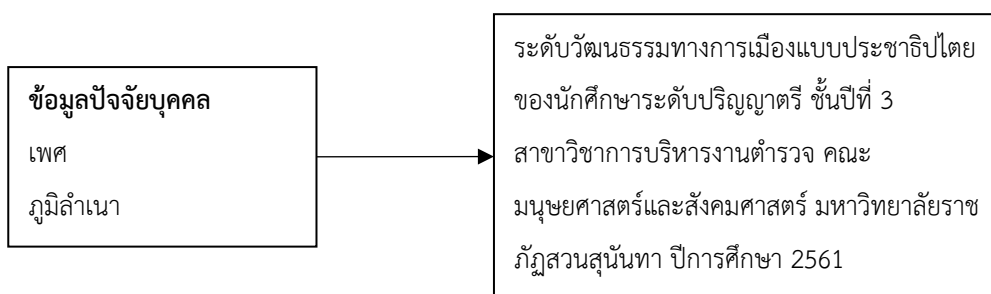
1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

ขอบเขตการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่องที่กล่าวถึงในกรอบแนวคิดและทฤษฎีการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษาสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา

การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2561 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่ม ได้แก่ เพศ และภูมิลำเนา ตัวแปรตาม (Dependent Variables) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2561 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ จำนวน 118 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ระยะเวลาการดำเนินวิจัย ตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง เมษายน พ.ศ. 2562 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 118 คนโดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-

test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 92 คน พบว่า เป็นหญิงร้อยละ 56.52 จำนวน 52 คน และเพศชายมี ร้อยละ 43.48 จำนวน 40 คน มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.26 จำนวน 72 คน รองลงมาคือ กรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 21.74 จำนวน 20 คน ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของนักศึกษามีภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยทุกหัวข้อ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับได้แก่ อำนาจอธิปไตยถือเป็นอำนาจสูงสุดของประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.88) และน้อยที่สุดคือ การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.85)

3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยและการอภิปรายผล

3.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยสภาพทั่วไปของนักศึกษาได้แก่ เพศ และภูมิลำเนา ที่แตกต่างกันมีระดับวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบระดับวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จำแนกตามเพศ และภูมิลำเนา

ตัวแปร	F	M.D.	t	DF	P
เพศ					
ภาพรวม	0.23	-0.49	-3.10	90	0.00*
ภูมิลำเนา					
ภาพรวม	2.07	-0.32	-1.63	90	0.11

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มีค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภูมิลำเนาต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มีค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.11 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่ภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษามีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ทุกหัวข้ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิติธร กล้าคุ้ม (2560) ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายาโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.130$, S.D.=.37) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาภรณ์ ไ้วเจริญ (2560) ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.79$) ทั้งนี้ การที่ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาอยู่ในระดับมากอาจ เป็นเพราะจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ผ่านมา ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย เช่น การจัดกิจกรรมเลือกตั้งผู้นำของชั้นปีหรือสาขา การเลือกผู้แทนหรือหัวหน้าต่าง ๆ การก่อตั้งชมรมและสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และรวมถึงโครงการจิตอาสา และจิตสาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมทั้งภายในภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งนักศึกษาอาจมีโอกาสดำเนินการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านั้น จึงส่งผลให้นักศึกษามีจิตใจหรือวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

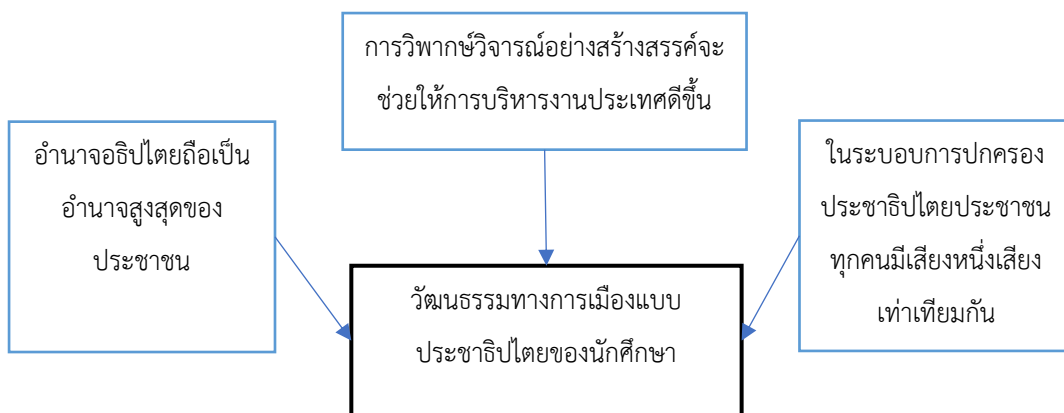
2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงาน ตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 พบว่า

เพศ นักศึกษาที่เพศแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากความสนใจในการรับรู้ข่าวสารทางด้านการเมือง หรือความเข้าใจในหลัก ประชาธิปไตยของนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิงมีไม่เท่ากัน จึงทำให้มีระดับวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน

ภูมิสำเนานักศึกษาที่ภูมิสำเนาแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐธิดา ทองแผ่น (2549) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภูมิสำเนาไม่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารมีความรวดเร็วและทันสมัย ส่งผลให้โอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีความเท่าเทียมกันถึงแม้นักศึกษาจะมีภูมิสำเนาที่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย คือ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ทุกหัวข้อ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ อำนาจอธิปไตยถือเป็นอำนาจสูงสุดของประชาชน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) การวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ควรเพิ่มการศึกษาในกลุ่มนักศึกษา ระดับ หลังปริญญาตรี เช่น ปริญญาโท และปริญญาเอก เป็นต้น
- 2) ควรมีการศึกษาตัวแปรเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการแสดงออกต่อวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตย เช่น ความสนใจด้านการเมือง อาชีพของบิดามารดา เป็นต้น
- 3) ควรศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม ผู้เข้าร่วมวิจัยยังขาดการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยจึงแนะนำให้ผู้ที่สนใจศึกษาควรเพิ่มการศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ และวิธีการวิจัยเชิง คุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและรอบด้านสามารถอธิบายความแปรปรวนของวัฒนธรรมทาง การเมืองได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ควรศึกษาวิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 ในแบบเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และได้รูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเชิงประจักษ์
- 2) ควรศึกษาวิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา กับกลุ่มองค์กรอื่น
- 3) ควรให้ความรู้กับนักศึกษาเพื่อเป็นการสนับสนุนทางสังคมและส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2524). *วัฒนธรรมทางการเมืองกับระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชำนาญ จันทรเรือง. (2559). *วัฒนธรรมทางการเมืองของไทย*. เข้าถึงได้จาก www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637713.

- ทินพันธ์ นาคะตะ. (2543). *ประชาธิปไตยไทย*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหายบล็อกและการพิมพ์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2554). วัฒนธรรมทางการเมืองไทย. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 12(2): 49-63.
- บุญอริ ยีหมะ. (2550). *ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามลดา.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2524). *วัฒนธรรมการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2529). *วัฒนธรรมทางการเมือง และการกล่อมเกลารเรียนรู้ทางสังคม*. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 28. ศูนย์วิจัยคณะรัฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชัย ใจดี และยรรยง ศรีวิริยาภรณ์. (2527). *ประเพณี และวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2538). *การเมืองความคิดและการพัฒนา*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์: โครงการเอกสารและตำรา. คณะรัฐประศาสนศาสตร์.
- Heywood, A. (2002). *Politics*. (2nd ed.). New York: Palgrave Macmillan.
- Phongphaew, Pronsak. (1981). *Thailand's political culture*. Bangkok: Social guilds.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (Third edition). New York: Harper and Row Publication.

การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Self-Control in Media Keeping up of Students in Faculty of Humanities
and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University

ธัญพร เอกพงษ์¹, รัตติยา เหนืออำนาจ²

Thanyaporn Ekapong, Rattiya Nua-amnat

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาคุณลักษณะการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ 2. ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า T-Test และค่า F-Test โดยใช้การสังเคราะห์และความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า 1) การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยด้านการรู้ทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ และด้านการรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า นักศึกษาที่อายุ และระดับชั้นปี แตกต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ โดยรวม แตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: beem2550@hotmail.com, Tel. 087-4299415

นักศึกษาที่มีเพศ สถานภาพครอบครัว และภูมิำเนา แตกต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการ
เท่าทันสื่อโดยรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การควบคุม, การเท่าทัน, สื่อ, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the characteristics of self-control in media retention of students in Faculty of Humanities and Social Sciences. And 2) to compare between personal factors and media literacy of students in Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University. The sampling group used in this research is Faculty of Humanities and Social Sciences students of the Suan Sunandha Rajabhat University, consisting of 400 people. Tools used for data collection were questionnaires. Statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, and standard deviation. The T-Test and F-Test used One Way ANOVA synthesis and variance, with statistical significance at the level of 0.05.

The study found that; 1) Self-control in media keeping of students in the Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University. Overall picture is at a high level by being aware of how to make good use of media. The highest mean was followed by the self - awareness in media analysis and the self-knowledge of media understanding with the least average

2) The hypothesis test found that student at age and students with different years of age have different self-control in keeping with media trends with statistical significance at the level of 0.05. Family status and domicile are different. They control themselves in controlling the media as a whole. No different

Keywords: control, keeping up, media, Suan Sunandha Rajabhat University

บทนำ

สื่อและเทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทและเข้ามามีอิทธิพลต่อพื้นที่ในชีวิตประจำวันของประชาชนมากขึ้นแทนที่สถาบันทางสังคมอื่น ๆ สื่อไม่ว่าจะเป็นสื่อดั้งเดิม อาทิ โทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ หรือสิ่งใหม่ อาทิ อินเทอร์เน็ต โซเชียลมีเดีย ฯลฯ ต่างมีอิทธิพลอย่างมากในกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม สื่อได้เข้ามำกำหนดแบบแผนความคิด เจตคติ อารมณ์ ปฏิกริยาทางร่างกาย และพฤติกรรมโดยผลกระทบของสื่อทั้งที่เกิดขึ้นทันทีทันใดและในระยะยาว ทุกวันนี้หลายสิ่งหลายอย่างที่เรารู้เรียนรู้นอกเหนือจากประสบการณ์โดยตรงแล้ว ล้วนเป็นการรับรู้ผ่านสื่อทั้งสิ้น สื่อมีบทบาทสำคัญในฐานะที่เป็นสื่อกลางในการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร ความเป็นไปต่าง ๆ ทั้งในประเทศและขอโลกเผยแพร่ออกสู่ประชาชน สื่อมีบทบาทสำคัญในการกำหนดวาระประเด็นต่าง ๆ ในสังคม และเมื่อกล่าวถึงอิทธิพลและผลกระทบของสื่อ นับว่าเป็นสิ่งที่ได้รับความสนใจจากสังคมเป็นอย่างยิ่ง ทั้งจากรัฐบาล หน่วยงานของรัฐ ทั้งทางการศึกษา สาธารณสุข วัฒนธรรม และสังคม นักวิชาการในหลากหลายสาขา ต่างก็ตระหนักดีว่า สื่อมีอิทธิพลและผลกระทบทั้งในเชิงบวกและเชิงลบต่อปัจเจกบุคคลและสังคม แม้สื่อจำนวนมากจะมีการผลิตผลงานสร้างสรรค์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ช่วยให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และเข้าใจประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคม ช่วยขยายมุมมองโลกทัศน์การเรียนรู้ สนับสนุนการมีส่วนร่วมทางสังคมส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพ กระตุ้นพฤติกรรมเป็นพลเมืองดี แต่ก็มีสื่ออีกจำนวนไม่น้อยที่ถูกตั้งคำถามและตรวจสอบจากสังคมว่าได้สร้างผลกระทบทางลบต่อความคิด จิตใจและพฤติกรรมของบุคคล ทั้งในด้านการปลูกฝังความคิด ความเชื่อที่ผิดๆ สร้างค่านิยมทางลบ การเป็นแบบอย่างที่ไม่เหมาะสม อันนำไปสู่พฤติกรรมเลียนแบบความก้าวร้าวรุนแรง การกระตุ้นพฤติกรรมบริโภคนิยมของประชาชนในยุคปัจจุบัน ฯลฯ

สาเหตุที่มีอิทธิพลและผลกระทบของสื่อเป็นประเด็นหนึ่งที่มีความสนใจและศึกษากันอย่างกว้างขวางในหมู่นักวิชาการสาขาต่าง ๆ ในสังคมก็เนื่องมาจากความห่วงใยว่าสื่อจะนำเสนอเนื้อหาที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางลบหรือปัญหาต่อสังคมและปัจเจกบุคคล โดยเฉพาะในสังคมที่รับเอาอิทธิพลและวัฒนธรรมจากภายนอกหรือของต่างประเทศเข้ามาโดยไม่มีกระบวนการคัดสรรและกลั่นกรอง อย่างไรก็ตามผลกระทบของสื่อไม่ได้มีผลกับผู้บริโภคสื่อ

หรือผู้รับสารทุกคนในลักษณะที่เหมือนกัน ทั้งนี้เป็นเพราะผู้รับสาร แต่ละบุคคลมีบุคลิกภาพ และลักษณะทางจิตวิทยาที่แตกต่างกันประกอบกับการได้รับการถ่ายทอดทางสังคมที่ต่าง กันจึงทำให้อิทธิพลและผลกระทบของสื่อมีผลต่อแต่ละบุคคลในระดับที่ต่างกันไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการเท่าทันสื่อของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

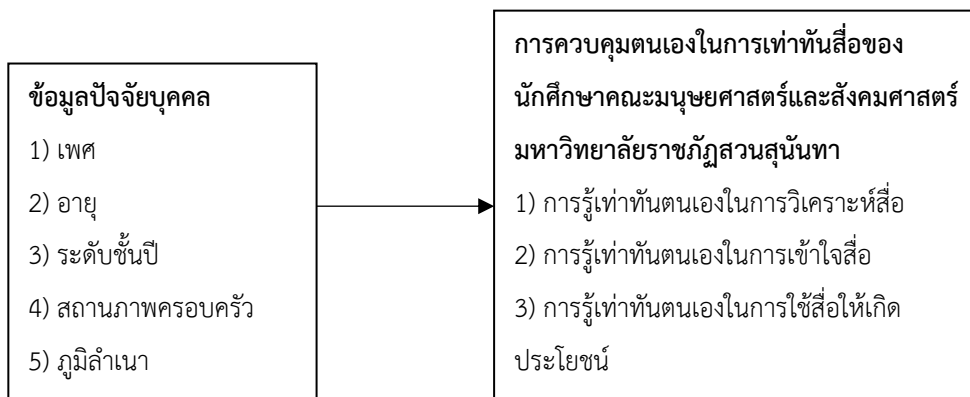
สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษา ที่มีเพศ อายุ ระดับชั้นปี สถานภาพครอบครัว และภูมิลำเนา ต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขต ด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่องที่กล่าวถึงในกรอบแนวคิดและทฤษฎีการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษา สืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลแนวคิดเรื่องการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) การรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ 2) การรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ 3) การรู้เท่าทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นปี สถานภาพครอบครัว และภูมิลำเนา ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5,771 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา นักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 ระยะเวลาการดำเนินวิจัย ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เมษายน พ.ศ.2562 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 5,771 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2562) โดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากการวิจัยเชิงปริมาณ

(Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.8 มีอายุ 20-21 ปี จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 ส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นปี 4 จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 ส่วนใหญ่มีสถานภาพครอบครัวแบบบิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 64.5 ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ที่ภาคกลาง จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3

2. ระดับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ระดับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย 4.08 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับแรก คือ การรู้เท่าทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.48) รองลงมา คือ การรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.55) และ การรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมทุกด้าน

การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
การรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ	4.05	0.55	มาก
การรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ	4.00	0.59	มาก
การรู้เท่าทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์	4.19	0.48	มาก
รวม	4.08	0.48	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D.

= 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 3 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การรู้ทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.48) รองลงมาการรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.55) รองลงมาการรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.59) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ	เพศ	อายุ	ระดับชั้นปี	สถานภาพครอบครัว	ภูมิสำเนา
ด้านการรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ	0.881	0	0	0.285	0.81
ด้านการรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ	0.546	0	0	0.356	0.726
ด้านการรู้เท่าทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์	0.819	0.03	0.164	0.19	0.194
รวม	0.786	0	0.002	0.441	0.849

สมมติฐานที่ 1 จำแนกตามเพศ พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .786 แสดงว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. มากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2 จำแนกตามอายุ พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .000 แสดงว่านักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .002 แสดงว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการควบคุมตนเองในเท่าทันสื่อ แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 จำแนกตามสถานภาพครอบครัว พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .441 แสดงว่านักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. มากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 จำแนกตามภูมิภาคนา พบว่า ค่า Sig. ในภาพรวมเท่ากับ .849 แสดงว่านักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งค่า Sig. มากกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
นักศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
นักศึกษาที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ระดับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และรายด้าน พบว่า ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ การรู้เท่าทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ รองลงมา คือ การรู้เท่าทันตนเองในการ

วิเคราะห์สื่อ และ การรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ สอดคล้องกับ ดวงแข รักไทย, นิตยา ชีพประสพ และ สร้อยสุวรรณ พลสังข์ (2560) ผลการวิจัยพบว่า 1. คะแนนประเมินตนเองก่อนและหลังทดลอง ของกลุ่มควบคุมอยู่ในระดับดี ($M=3.63$, $SD=.29$, $M=3.54$, $SD=.35$ ตามลำดับ) และความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังทดลอง อยู่ในระดับน้อย ($M=16.27$, $SD=4.80$, $M=16.25$, $SD=4.90$ ตามลำดับ) 2. คะแนนประเมินตนเอง ก่อนและหลังทดลองของกลุ่มทดลอง อยู่ในระดับดีและดีมาก ($M=3.68$, $SD=0.31$, $M=4.21$, $SD=0.38$ ตามลำดับ) และความรู้ความเข้าใจ ก่อนและหลังทดลอง อยู่ในระดับน้อยและปานกลาง ($M=16.27$, $SD=3.83$, $M=18.53$, $SD=3.23$ ตามลำดับ) 3. กลุ่มทดลองมีระดับการรู้เท่าทันสื่อ ทั้งการประเมินตนเอง และความรู้ความเข้าใจหลังการทดลอง ($M=4.21$, $SD=0.39$, $M=18.53$, $SD=3.23$ ตามลำดับ) สูงกว่าก่อนทดลอง ($M=3.68$, $SD=0.31$, $M=16.27$, $SD=3.83$ ตามลำดับ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p<.05$ 4. กลุ่มทดลองมีระดับการรู้เท่าทันสื่อ ด้านการประเมินตนเองหลังการทดลอง ($M=4.21$, $SD=.39$) สูงกว่ากลุ่มควบคุม ($M=3.54$, $SD=0.35$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p<.05$

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีเพศต่างกัน จะมีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ สาริศา จันทรอำพรและมณัฏฐ์ แก้วจินดา (2559) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะการณปัจจุบัน กับการเสริมสร้างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในวัยรุ่น ผลการศึกษาพบว่า 1) ร้อยละ 92.8 ของกลุ่มตัวอย่าง 1,146 คน มีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เพื่อเข้าถึงสื่อชนิดต่าง ๆ ได้แก่ โลกโซเชียล และยูทูบ ผ่านโทรศัพท์มือถือเป็นส่วนใหญ่ เพื่อจุดประสงค์ในการพูดคุย แลกเปลี่ยนข่าวสาร ซึ่งกันและกัน 2) การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มโดยเน้นความจริง สามารถพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ดีขึ้นได้ 3) นักเรียนที่เข้าร่วมการปรึกษาแบบกลุ่มโดยเน้นความจริง มีแนวโน้มที่จะพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีอายุต่างกัน จะมีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 สอดคล้องกับ สุขใจ ประเทืองสุขเลิศ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของคนไทยเกี่ยวกับความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อในยุคโลกาภิวัตน์ ผลการวิจัยพบว่า พิจารณาจากปัจจัยที่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้านของคนไทย คือ อายุ ระดับการศึกษา บทบาทในครอบครัว บทบาท ทางสังคม และประสบการณ์ด้านสื่อก็พบว่า คนไทยที่เป็นนักเรียนระดับด้านรู้เท่าทันสื่อ และผู้มีส่วนผลักดัน นโยบายทางการศึกษาเห็นความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อมากที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ส่วนการรับรู้ เกี่ยวกับทักษะการรู้เท่าทันสื่อของคนไทยพบว่า คนไทยเห็นความสำคัญของทักษะการรู้เท่าทันสื่อค่อนข้าง มาก โดยเฉพาะทักษะการประเมินค่า และการวิเคราะห์ ในขณะที่พวกเขาเห็นว่าทักษะการสร้างสรรค์สื่อ จำเป็นน้อยที่สุด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากปัจจัยที่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้านก็พบว่าคนไทยที่มีการศึกษาสูงกว่า และมีประสบการณ์ด้านสื่อมากกว่าเห็นด้วยกับทักษะการวิเคราะห์ และประเมินค่าสื่อมากกว่าผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านสื่อน้อยกว่า นอกจากนี้ นักเรียนระดับด้านรู้เท่าทันสื่อและผู้มีส่วนผลักดันนโยบายการศึกษา เห็นความสำคัญของทักษะการวิเคราะห์มากที่สุด อย่างไรก็ตาม ไม่มีกลุ่มใดที่เรียงลำดับ ความสำคัญ ของการรู้เท่าทันสื่อแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีระดับชั้นปีต่างกัน จะมีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 สอดคล้องกับ สุขใจ ประเทืองสุขเลิศ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การรับรู้ของคนไทยเกี่ยวกับความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อในยุคโลกาภิวัตน์ ผลการวิจัยพบว่า พิจารณาจากปัจจัยที่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้านของคนไทย คือ อายุ ระดับการศึกษา บทบาทในครอบครัว บทบาท ทางสังคม และประสบการณ์ด้านสื่อก็พบว่า คนไทยที่เป็นนักเรียนระดับด้านรู้เท่าทันสื่อ และผู้มีส่วนผลักดัน นโยบายทางการศึกษาเห็นความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อมากที่สุด เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่น ส่วนการรับรู้ เกี่ยวกับทักษะการรู้เท่าทันสื่อของคนไทยพบว่า คนไทยเห็นความสำคัญของทักษะการรู้เท่าทันสื่อค่อนข้างมาก โดยเฉพาะทักษะการประเมินค่าและการวิเคราะห์ ในขณะที่พวกเขาเห็นว่าทักษะการสร้างสรรค์สื่อ จำเป็นน้อยที่สุด นอกจากนี้เมื่อพิจารณาจากปัจจัยที่แตกต่างกันทั้ง 4 ด้านก็พบว่าคนไทยที่มีการศึกษาสูงกว่า และมีประสบการณ์ด้านสื่อมากกว่าเห็นด้วยกับทักษะการ

วิเคราะห์ และประเมินค่าสื่อมากกว่าผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ด้านสื่อน้อยกว่า นอกจากนี้ นักบรรณารักษ์ด้านรู้เท่าทันสื่อและผู้มีส่วนผลักดันนโยบายการศึกษา เห็นความสำคัญของทักษะการวิเคราะห์มากที่สุด อย่างไรก็ตาม ไม่มีกลุ่มใดที่เรียงลำดับ ความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อแตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีสถานภาพครอบครัวต่างกัน จะมีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับ สาริศา จันทรอำพรและมณญ์ แก้วจินดา (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาพการณ์ปัจจุบันกับการเสริมสร้างการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,164 คน พบว่ามีจำนวนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย แสดงถึงจำนวนประชากรหญิงที่เข้ารับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่าประชากรชายสอดคล้องกับจำนวนประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับอายุเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสำรวจอยู่ที่ 17 ปีเกรดเฉลี่ยค่อนข้างสูง (GPA. = 3.13) แสดงให้เห็นถึงระดับผลการศึกษาที่ค่อนข้างดีในสถานศึกษาเอกชน รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครองในกลุ่มนักเรียนมากกว่า 50,001 บาทต่อเดือน แสดงความมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี และอาจส่งผลต่อความสามารถในการซื้ออุปกรณ์สื่อสารที่เชื่อมต่อการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนมากรายงานว่ามีอุปกรณ์สื่อสารใช้เป็นส่วนมากถึงร้อยละ 92.8

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน จะมีการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ อพัชชา ช่างขวัญยืน (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และทักษะการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยนเรศวร ผลการวิจัยพบว่า 1. นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวรที่ลงทะเบียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงที่มีอายุ 19 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีพฤติกรรมใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่บ้าน/หอพักซึ่งมีประสบการณ์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 4 ปีโดยนิสิตเข้าใช้งานสื่อสังคมออนไลน์โดยเฉลี่ย 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง สื่อสังคมออนไลน์ที่นิสิตเข้าใช้งานบ่อยคือ Facebook โดยนิสิตใช้ Smartphone

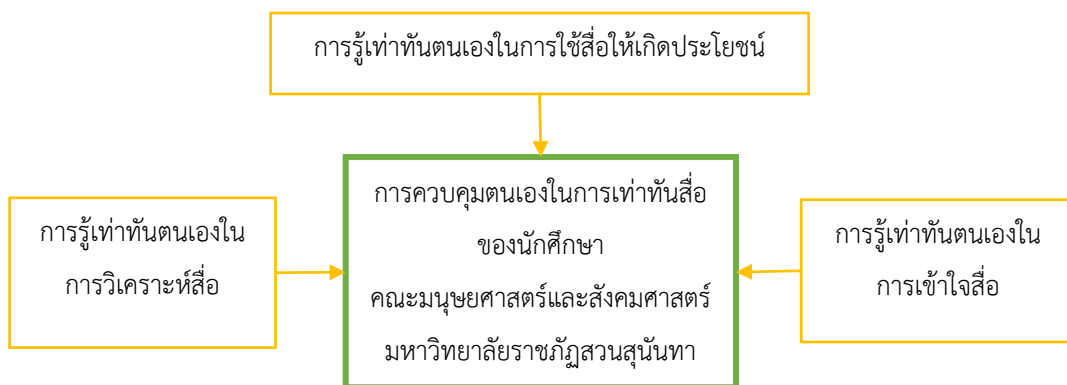
ในการเข้าถึงสื่อสังคมออนไลน์และใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงเช่นดูหนัง, ฟังเพลง, เล่นเกมออนไลน์ 2. ทักษะการรู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ของนิสิตระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยนเรศวรที่ลงทะเบียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.79, SD. = 0.04)

3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันไปตามลักษณะพฤติกรรมของนักศึกษาในการเท่าทันสื่อ ปรากฏว่าเป็นตามสมมติฐานเพียงบางส่วนแตกต่างกันตามลักษณะของนักศึกษา คือ อายุ ระดับชั้นปี ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพครอบครัว ภูมิลำเนา ตามลักษณะของนักศึกษาในการเท่าทันสื่อไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

การควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ภาพประกอบที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ลำดับแรก คือ การรู้เท่าทันตนเองในการใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ รองลงมา คือ การรู้เท่าทันตนเองในการวิเคราะห์สื่อ และการรู้เท่าทันตนเอง

ในการเข้าใจสื่อ ตามลำดับ ซึ่งแสดงว่าการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาสามารถให้สื่อให้เกิดประโยชน์กับตนเองได้ สามารถวิเคราะห์สื่อและรู้เท่าทันตนเองในการเข้าใจสื่อ ซึ่งตรงกับพฤติกรรมของเยาวชนในปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) จากการวิจัยการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงอยากให้นักศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหามาตรการเพื่อรักษามาตรฐานระดับการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อให้คงไว้ และมีพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

2) นักศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนควรมีการตระหนักถึงการเรียนรู้ในการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อการควบคุมตนเองให้เท่าทันสื่อได้

3) นักศึกษาหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนควรตระหนักว่าหน้าที่ในการรู้เท่าทันสื่อในปัจจุบันมีความสำคัญมาก อยากให้ทุกคนเรียนรู้ในสื่อต่าง ๆ เพื่อการควบคุมตนเองได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อให้มากยิ่งขึ้นเพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และได้รูปแบบการลดความเครียดเชิงประจักษ์

2) ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการควบคุมตนเองในการเท่าทันสื่อ

3) ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาหรือประชาชนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนและเข้าถึงปัญหาได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ดวงแข รักไทย, นิตยา ชีพประสพ และสร้อยสุวรรณ พลสังข์. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ในการฝึกปฏิบัติวิชาชีพปฏิบัติการสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันการเจ็บป่วยเพื่อพัฒนาการรู้เท่าทันสื่อของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง. *วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุขภาคใต้*, 4(2): 63-73.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2562). *งานทะเบียน*. เข้าถึงได้จาก
<https://www.reg.ssru.ac.th>.

สาริตา จันทรอำพร และมณัฏ แก้วจินดา. (2559). ภาพการณ์ปัจจุบัน กับการเสริมสร้างการ
รู้เท่าทันสื่อสังคมออนไลน์ในวัยรุ่น. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 10(1): 83-93.

สุขใจ ประเทืองสุขเลิศ. (2549). *การรับรู้ของคนไทยเกี่ยวกับความสำคัญของการรู้เท่าทันสื่อใน
ยุคโลกาภิวัตน์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

อพัชชา ช่างขวัญยืน. (2561). พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์และทักษะการรู้เท่าทันสื่อ
สังคมออนไลน์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร. *วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 16(1): 188-197.

คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา

Quality of Work life of Police Officers in Klang Dong Police Station, Nakhon
Ratchasima Province

ปณิชา มนต์ทอง¹ และชนิกา แสงทองดี²

Panicha Monthong and Chanika Saengthongdee

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมาและ 2) เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 80 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการศึกษาพบว่า 1.ระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = .551) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรกคือ ด้านการบูรณาการทางสังคม ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = .697) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .616) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .732)

¹⁻² มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: panichamonthong29@gmail.com, Tel. 093-0968737

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โดยภาพรวมมีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ข้าราชการตำรวจที่มี อายุ และระดับการศึกษา แตกต่าง กัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต, การปฏิบัติหน้าที่, ข้าราชการตำรวจ

Abstract

The purposes of this research were 1) to study quality of work life of police officers in Klang Dong police station, Nakhon Ratchasima province And 2) to compare personal factor with quality of work life of police officers in Klang Dong police station, Nakhon Ratchasima province. Quantitative research method in this research was the questionnaires collected from 80 police officers in Klang Dong police station as the tool for data collection. Statistics defined for data analysis were Percentage, Mean, and Standard Deviation. Data were analyzed using social science software packages.

The study found that 1. To study quality of work life of police officers in Klang Dong police station, Nakhon Ratchasima province was at the highest level ($\bar{X}$ = 4.73, S.D. = .551) and when considering each aspect found that The top three highest mean values were the third aspect, social integration ($\bar{X}$ = 4.16, S.D. = .697), followed by the second, progress and job security. Was at a high level ($\bar{X}$ = 3.64, S.D. = .616), followed by the first aspect of the development of human ability moderate level ($\bar{X}$ = 3.28, S.D. = .732).

2. To compare personal factor with quality of work life of police officers in Klang Dong police station, Nakhon Ratchasima province, classified by gender, the results of the study found that the overall picture was not different. Age and education level have the different quality of work life at the statistical significance of 0.05.

Keywords: Quality of Life, Performance, Police Officers

บทนำ

สังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงไป ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทำให้วิถีชีวิตของคนในสังคมต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย ซึ่งผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ ทำให้สภาวะการดำรงชีวิตของบุคคลเข้ามามีอิทธิพลในการกำหนดบทบาทหน้าที่และคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคคลมากขึ้น เพราะการดำเนินงานใด ๆ ให้ ประสบผลสำเร็จขึ้นอยู่กับการทำงานของคนบุคคล ทรัพยากรบุคคลจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุด (กิตติมา ปรีดีติลล, 2529)

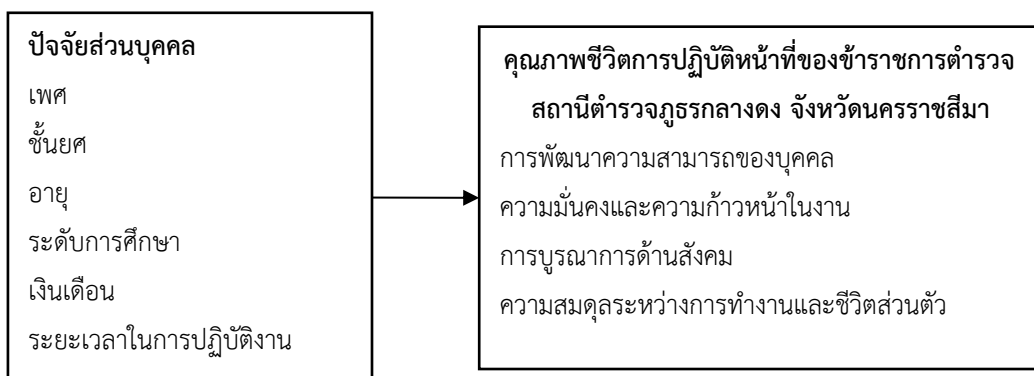
ปัญหาและอุปสรรคของข้าราชการตำรวจในการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถือได้ว่า เป็นข้อมูลอีกด้านหนึ่งที่สะท้อนออกมาจากข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติงานได้อย่างดีแก่สังคมโดยรวม ซึ่งคาดหวังว่าจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อสถาบันตำรวจไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาข้าราชการตำรวจในการ ที่จะทำให้มาตรฐานในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น เห็นได้จากแผนพัฒนาสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2555-2564 ซึ่งมีแนวทางการดำเนินงานที่จะพัฒนาข้าราชการตำรวจและครอบครัวให้มีความพร้อมทั้งในด้านสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ เพื่อพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาด้านความรู้ เพื่อให้เกิดความคิดด้วยการสนับสนุนให้ข้าราชการตำรวจให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น ทั้งภายใน และภายนอกประเทศ หรือการอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มเติมความรู้ในด้านต่าง ๆ ตลอดจนสนับสนุนและส่งเสริมการจัดสวัสดิการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือข้าราชการตำรวจ และครอบครัว พร้อมกับปลูกฝังอุดมการณ์แห่งชีวิตเพื่อให้มีรูปแบบวิถีชีวิตที่ดี อันจะนำไปสู่เป้าหมายสูงสุดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในที่สุด (แผนยุทธศาสตร์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.2555-2564)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลแนวคิดเรื่องคุณภาพชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล 2) ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในงาน 3) ด้านการบูรณาการด้านสังคม 4) ด้านสมดุลระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัว ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นยศ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้ตารางกำหนดขนาดของข้าราชการตำรวจ จำนวน 80 นายจากประชากรทั้งหมด ระยะเวลาการดำเนินวิจัย ตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง เมษายน พ.ศ.2562 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยข้าราชการตำรวจ จำนวน 80 นายจากประชากรทั้งหมด สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่

(Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 78 นาย คิดเป็นร้อยละ 97.5 ขึ้นยศส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ด.ต. คิดเป็นร้อยละ 20.00 อายุส่วนใหญ่ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.25 สถานภาพส่วนใหญ่สมรส คิดเป็นร้อยละ 48.75 ข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.75 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานส่วนใหญ่ระหว่าง 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.5 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ที่ 15,001 -20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.75

2. ระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา

ระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .551 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

- 1) ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.28
- 2) ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.64
- 3) ด้านการบูรณาการทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.16
- 4) ด้านความสมดุลระหว่างชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.11

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจ ภูธรกลาง
ดง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวม

คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล	3.28	.732	ปานกลาง
ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน	3.64	.616	มาก
ด้านการบูรณาการทางสังคม	4.16	.720	มาก
ด้านความสมดุลระหว่างชีวิต	3.11	.551	ปานกลาง
รวม	4.73	.551	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = .551) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือด้านการบูรณาการทางสังคม ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.55) รองลงมาด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = .616) รองลงมาด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .732) รองลงมา ด้านความสมดุลระหว่างชีวิต ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = .551) ตามลำดับ

**3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของ
ข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา**

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา ที่มีเพศแตกต่างกัน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
ชาย	78	4.74	.554	1.04	.301
หญิง	2	4.33	.094		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับคุณภาพชีวิตพบว่า
ข้าราชการตำรวจที่มีเพศแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามชั้นยศ (n=80)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.895	.10	.090	.267	.986
ภายในกลุ่ม	23.153	69	.336		
รวม	24.049	79			

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีชั้นยศ แตกต่างกันมีระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามอายุ (n=80)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.147	.10	.049	.156	.925
ภายในกลุ่ม	23.901	69	.314		
รวม	24.049	79			

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีอายุ แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามสถานภาพ (n=80)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.877	2	.439	1.458	.239
ภายในกลุ่ม	23.127	77	.301		
รวม	24.049	79			

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีสถานภาพ แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามระดับการศึกษา (n=80)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.533	2	.266	.872	.422
ภายในกลุ่ม	23.516	77	.305		
รวม	24.049	79			

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติงาน (n=80)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	.860	3	.287	.939	.426
ภายในกลุ่ม	23.189	76	.305		
รวม	24.049	79			

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา จำแนกตามเงินเดือน (n=80)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	1.565	3	.522	1.763	.161
ภายในกลุ่ม	22.484	76	.296		
รวม	24.049	76			

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีเงินเดือน แตกต่างกัน มีระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา

ระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านพัฒนาความสามารถของบุคคล พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากผู้บังคับบัญชาสนับสนุน เปิดโอกาสให้ข้าราชการตำรวจไปอบรม หรือประชุมสัมมนาเพื่อเพิ่มความรู้ความสามารถในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของกมลวรรณ พันธุ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สังกัดป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคลเช่นกัน

ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน พบว่า อยู่ในระดับมาก ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนข้าราชการตำรวจในการแสวงหาความก้าวหน้าในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อนุกุล ศีกหาญ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเรือนจำกลางคลองเปรม ผลการศึกษาพบว่า ผู้บังคับบัญชาให้การสนับสนุนข้าราชการในการแสวงหาความก้าวหน้าในการทำงานเช่นกัน

ด้านบูรณาการด้านทางสังคมพบว่า อยู่ในระดับมาก ตำรวจภูธรกลางดงมีความพร้อมในการทำประโยชน์ให้กับสังคมและพัฒนาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อนุกุล ศีกหาญ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเรือนจำกลางคลองเปรม ผลการศึกษาพบว่า หน่วยงานมีความพร้อมในการทำประโยชน์ให้กับสังคมและพัฒนาความสัมพันธ์กับบุคคลภายนอกเช่นกัน

ด้านสมดุระหว่างการทำงานและชีวิตส่วนตัวพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง สถานีตำรวจภูธรกลางดง มีสวัสดิอุปกรณ์พอเพียงสำหรับการปฏิบัติงานและข้าราชการตำรวจเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ ที่จัดให้ตามเวลาที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ กมลวรรณ พันธุ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สังกัดป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า หน่วยงาน

มีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานและเจ้าหน้าที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นหนาแน่นการต่าง ๆ เช่นกัน

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา

ข้าราชการตำรวจ ที่มีเพศแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ อนุกุล ศีกหาญ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการเรือนจำกลางคลองเปรม ผลการศึกษาพบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ข้าราชการมีความพอใจเพราะงานราชการเป็นงานที่มีเกียรติ มีมั่นคง มีรายได้ค่าตอบแทนที่พอเพียงพอ มีความก้าวหน้าและมั่นคงที่เป็นหลักประกันให้แก่ตนเองและครอบครัว มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานที่การเสริมสร้างบูรณาการทางสังคม มีการบริการงานที่สามารถสร้างความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัวมีโอกาสในการพัฒนาความรู้ในการทำงาน ตลอดจนความภาคภูมิใจที่หน่วยงานของตนและประโยชน์ต่อสังคม มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้าราชการตำรวจ ที่มีชั้นยศแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้ เป็นผลเนื่องมาจากโครงสร้างองค์กรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีลักษณะไม่ยืดหยุ่น และยึดถือสายการบังคับบัญชาเป็นหลัก ดังนั้นข้าราชการตำรวจที่อยู่ในชั้นยศ ต่ำกว่าย่อมต้องรับฟังผู้ที่มีชั้นยศสูงกว่า โดยไม่สามารถโต้แย้งได้ จึงเป็นผลให้เกิดความรู้สึกขัดแย้งในการทำงานอยู่เสมอซึ่งไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของของ ภณิดา กอรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน : ศึกษาเฉพาะกรณี กองกำกับการ 4 กองบังคับการตำรวจสันติบาล 1 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มี ยศ อายุ การศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เงินเดือน และสังกัด ที่แตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิต การทำงานแตกต่างกันส่วนเพศและสถานภาพการสมรสแล้ว ที่แตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้าราชการตำรวจ ที่มีอายุแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้สาเหตุอาจเป็นเพราะว่าข้าราชการที่มีอายุน้อยมีความกระตือรือร้นและสนใจงานที่ทำอยู่โดยเฉพาะงาน ที่มีลักษณะท้าทายจึงทำให้มีความพึงพอใจใน

การทำงานสืบสวนสอบสวน ปรากฏมีมากกว่า ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลวิจัยของ ภณิตา กบรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน: ศึกษาเฉพาะกรณีกองกำกับการ 4 กองบังคับการตำรวจสันติบาล 1 ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้าราชการตำรวจ ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้สาเหตุอาจเป็นเพราะการทำงานของข้าราชการมีสถานภาพและประสบการณ์ทำงานที่ต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตการทำงานไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ภณิตา กบรัตน์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน: ศึกษาเฉพาะกรณีกองกำกับการ 4 กองบังคับการตำรวจสันติบาล 1 ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่มีเพศ อายุ การศึกษา ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน เงินเดือน และสังกัด ที่แตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน ส่วนเพศและสถานภาพการสมรสแล้ว ที่แตกต่างกันจะมีคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้าราชการตำรวจ ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อธิบายได้ว่าเรื่องจากระดับการศึกษาเป็นปัจจัยส่วนบุคคลถึงแม้จะแตกต่างกันย่อมไม่มีผลต่อคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ เพราะระดับการศึกษาเป็นช่วงความคิดของแต่ละวัยในการแสวงหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ กมลวรรณ พันธุ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสังกัด สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่มีอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ อายุ ราชการและอัตราเงินเดือน ที่ต่างกันมีคุณภาพชีวิตการทำงานด้านป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยภาพรวม 8 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ด้านการคำนึงถึงความต้องการของสังคม ด้านการบูรณาการทางสังคมหรือการทำงานร่วมกัน ด้านความสมดุลระหว่างงานกับชีวิตส่วนตัว ด้านประชาธิปไตยในองค์กร ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้า ในงาน ด้านสภาพการทำงาน ด้านโอกาสในการพัฒนาความสามารถของบุคคลและด้านค่าตอบแทน

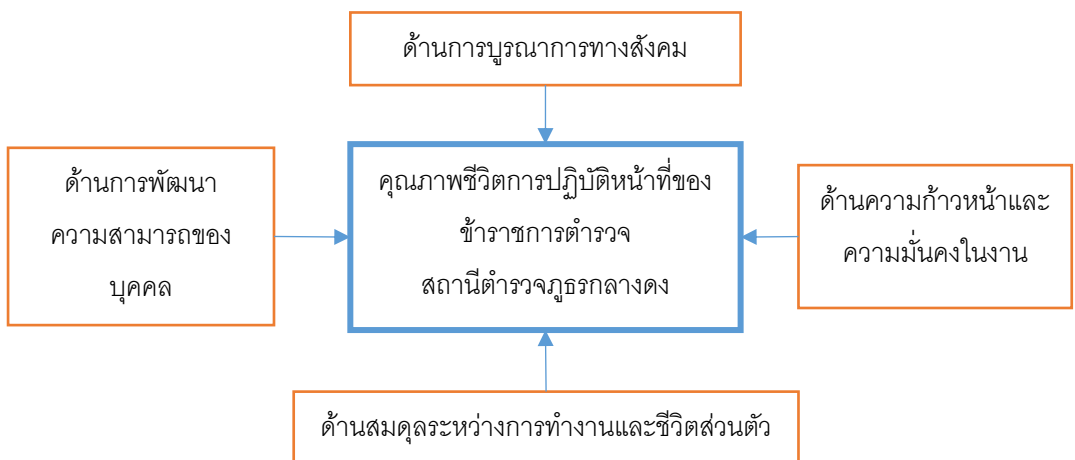
ข้าราชการตำรวจ ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งระยะเวลาในการปฏิบัติงานนานกว่าเรียนรู้และพัฒนางานรวมถึง

การพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ สอดคล้องกับผลวิจัยของ วีรพงษ์ รวงผึ้ง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของตำรวจภูธรภาค 7 ผลการศึกษาพบว่า ตำรวจภูธรภาค 7 มีคุณภาพชีวิตการทำงานด้านความเกี่ยวข้องต่อสังคมมากที่สุด เพราะข้าราชการตำรวจทุกนายรู้สึกภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานให้การช่วยเหลือต่อสังคม ทั้งนี้เป็นเพราะว่าตำรวจภูธรภาค 7 มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานเน้นการทำงานเป็นทีมที่มีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้าราชการตำรวจ ที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะว่าเงินเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ข้าราชการตำรวจที่มีเงินเดือนสูง จึงมีคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่มากกว่าเพราะเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตจึงทำให้คุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ วีรพงษ์ รวงผึ้ง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของตำรวจภูธรภาค 7 ผลการศึกษาพบว่า ระดับเงินเดือนคุณภาพชีวิตการทำงานแตกต่างกัน ตำรวจที่มีเงินเดือน 15,001-20,000 บาท มีคุณภาพชีวิตการทำงานดีกว่าตำรวจที่มีเงินเดือน 20,001-25,000 บาท ไปในทางเดียวกับอายุราชการ

องค์ความรู้ใหม่

คุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ภาพประกอบที่ 2 องค์ความรู้จากการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้ ด้านการพัฒนาความสามารถของบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความก้าวหน้าและความมั่นคงในงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการบูรณาการทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความสมดุลระหว่างชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง มีคุณภาพชีวิตที่ดี เหมาะเป็นโมเดลต้นแบบให้กับสถานีตำรวจทั่วประเทศ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) ควรมีการจัดสรรงบประมาณมาจัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาของข้าราชการ
- 2) ควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างสัมพันธ์ไมตรี เช่น งานเลี้ยง กีฬา ฝึกอบรมระหว่างหน่วยงาน

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ควรทำการศึกษาวิจัยรูปแบบการเพิ่มระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา
- 2) ศึกษาเชิงคุณภาพชีวิตการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจภูธรกลางดง จังหวัดนครราชสีมา

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ พันธุ์. (2557). *คุณภาพชีวิตในการทำงานของเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสังกัด สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- ณัฐพล อุปะษมา. (2555). *คุณภาพชีวิตในการทำงานของข้าราชการตำรวจ ศูนย์พิสูจน์หลักฐาน 3 นครราชสีมา*. (ภาคินพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นิติพัฒน์ กิตติกริชกุล. (2559). *ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจสำนักงานตำรวจแห่งชาติ*. (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- พิฑูร อมรวิทวัส. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตในการทำงาน กับประสิทธิผลด้าน
การงานสัมพันธ์ภาคอุตสาหกรรมและบริการ จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- เพ็ญยศ คุ่มเยาว์. (2557). คุณภาพชีวิตการทำงานข้าราชการ สังกัดอบรมข่าวทหารบก.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนเสนาธิการทหารบก.
- ภณิดา กบรัตน์. (2556). คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน : ศึกษา
เฉพาะกรณีกองกำกับการ 4 กองบังคับการตำรวจสันติบาล 1. (สารนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกริก.
- วีรพงษ์ รวงผึ้ง. (2556). คุณภาพชีวิตการทำงานของตำรวจภูธรภาค7 *Quality of Life at
work of police officers Pegin 7 provincial police*. (ภาคนิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สมชาย อุทัยน้อย. (2559). คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกรมการปกครองกับ
ข้าราชการกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สุมลมาลย์ เตียวโบ. (2558). คุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในองค์การภาครัฐ :กรณีศึกษา
กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงการคลัง. (ดุขฎีนิพนธ์ปริญญาดุขฎีบัณฑิต).
บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อนุกุล ศีกหาญ. (2558). คุณภาพชีวิตการทำงานกับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ
เรือนจำกลางคลองเปรม. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยเกริก.

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร

People's Attitudes Towards Traffic Police Bang Phlat Police Station,
Bangkok

วีรยุทธ สำเภาทอง¹ และโสภณ ศรีวาทน์²

Werayut Sampaothong and Sophon Srivapot

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร และ 2) ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่ใช้บริการสถานีตำรวจนครบาลบางพลัด จำนวน 398 คน จากประชากรทั้งหมด 92,325 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์

ผลการศึกษาพบว่า 1.ส่วนใหญ่ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.78) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4 ลำดับแรกคือ ด้านที่ 2 ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 1.21) อยู่ในระดับดี รองลงมาคือ ด้านที่ 4 ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.05) รองลงมาคือ ด้านที่ 1 ด้านความ

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่; Chiang Rai Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: Miniaun05@gmail.com, Tel. 094-8691877

สนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.94) รองลงมาคือ ด้านที่ 3 ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.53)

2. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ทัศนคติ, ตำรวจจราจร, สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the attitude of people towards traffic police. And 2) to compare personal factor with the attitude of people towards traffic police Bang Phlat Police Station, Bangkok. Quantitative research method in this research was the questionnaires collected from Sample groups include 398 people from, out of a total population of 92,325 people. Statistics defined for data analysis were Percentage, Mean, and Standard Deviation. Data were analyzed using social science software packages.

The study found that; 1. most of the people's attitudes towards traffic police Bang Phlat Police Station Is at a good level ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.78) and when considering each aspect found that The aspect with the highest average value of the first 4 is the second aspect of knowledge and competency in performing duties ($\bar{X} = 4.17$, SD = 1.21) at a good level, followed by the 4th aspect of interpersonal relations. good Was at a good level ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.05), followed by the first part, the enthusiastic interest of the police in the performance of duties Was at a good level ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.94), followed by the 3rd side, honesty Moderate level ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.53)

2. The comparison of personal factors and people's attitudes towards traffic police Bang Phlat Police Station, classified by gender, age, education and occupation, found that the overall picture is not different.

Keywords: Attitudes, Traffic Police, Bang Phlat Police Station

บทนำ

ภารกิจหลักของตำรวจ คือ การปกป้องคุ้มครองและการให้บริการ (Protect and Serve) แก่ประชาชน ดังนั้นตำรวจจึงมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย และปกป้องคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน หรือรักษากฎหมายให้แก่ประชาชน

สายงานจราจร เป็นสายงานที่ปฏิบัติหน้าที่ในการให้บริการประชาชนในการอำนวยความสะดวกในพื้นที่งานจราจร เป็นงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลักและพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องต่อการใช้รถใช้ถนน ประกอบด้วย พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม, พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม, พระราชบัญญัติขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หน้าที่ของตำรวจจราจร คือ 1. ให้ความสะดวก แนะนำและบริการแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน การติดแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ การจัดการจราจรเพื่อให้ประชาชนใช้ช่องทางเดินรถได้อย่างปลอดภัย รวดเร็ว ตามลักษณะและสภาพของพื้นที่ ให้คำแนะนำแก่ผู้เดินทาง นักท่องเที่ยว 2. กวดขันวินัยจราจร บังคับใช้กฎหมายให้ผู้ขับขี่ ผู้รถใช้ถนนให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานระดับสถานีตำรวจในด้านงานจราจรที่กล่าวข้างต้น ตามนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น ในฐานะผู้วิจัยเป็นประชาชน หนึ่งในที่มีความสนใจในการวิจัยทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สน. บางพลัด ประกอบกับ สน. บางพลัด มีชื่อเสียงในด้านการจัดการจราจรเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามงานของตำรวจเป็นงานให้บริการแก่ประชาชน ซึ่งมีใช้แต่เพียงด้านจราจรเพียงอย่างเดียว ซึ่งในงานให้บริการใดๆ จำเป็นต้องมีการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพของการให้บริการเพื่อสนอง ทัศนคติแก่ประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติภารกิจของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่จราจรในการปกป้องคุ้มครองภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ตลอดจนการให้บริการประชาชนบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักภารกิจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (พระราชบัญญัติจราจรทางบก, 2522)

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าหากได้ศึกษาเรื่อง ทศนคติของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สน. บางพลัด เพื่อทราบผลการให้บริการงานจราจร แก่ประชาชนทราบถึงสิ่งที่ประชาชนเห็นว่ายังคงเป็นปัญหาในการบริการ ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข จึงคาดว่าผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่งานจราจร สน. บางพลัดเพื่อใช้เป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไขในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร สน. บางพลัดให้สอดคล้องกับนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงสืบไป ดังคำที่ว่า การให้บริการ ประชาชนเป็นศูนย์กลางการให้บริการ คือเจ้าหน้าที่สามารถให้บริการเป็นที่พึงพอใจแก่ประชาชน

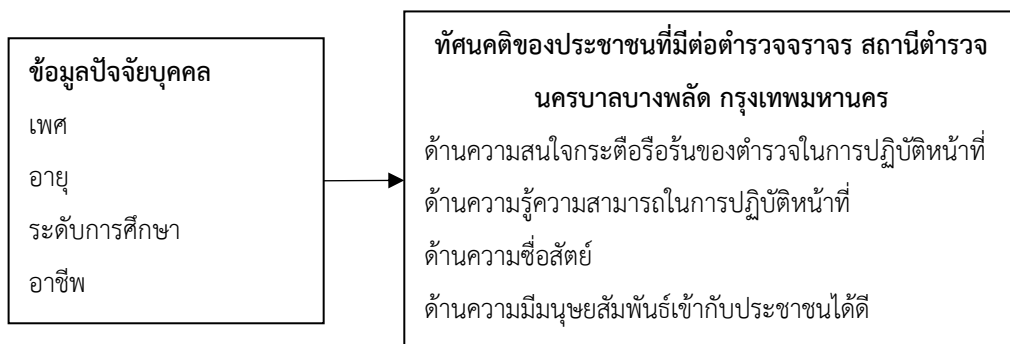
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “ทศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรอบแนวคิดและทฤษฎีการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษาสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลแนวคิดเรื่องทศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ 2) ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ 3) ด้านความซื่อสัตย์ 4) ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ทศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้

ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่ใช้บริการสถานีตำรวจนครบาลบางพลัด จำนวน 92,325 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประชาชนที่ใช้บริการสถานีตำรวจนครบาลบางพลัด โดยใช้โดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ระยะเวลาการดำเนินวิจัย ตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง เมษายน พ.ศ.2562 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด จำนวนทั้งหมด 92,325 โดยใช้โดยใช้สูตรของทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 398 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

บทความวิจัยเกี่ยวกับ ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้

วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 58.3 จำนวน 232 คน มีอายุ 25 - 35 ปี คิดเป็นร้อยละ 55.8 จำนวน 222 คน มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวช. คิดเป็นร้อยละ 56.8 จำนวน 226 คน มีอาชีพข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 56.0 จำนวน 223 คน

2. ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.72

2) ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 4.17

3) ด้านความซื่อสัตย์ ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ด้านความซื่อสัตย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.40

4) ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 3.81

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจรสถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร	$\bar{X}$	S.D	ระดับ
ด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่	3.72	0.94	ดี
ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่	4.17	1.21	ดี
ด้านความซื่อสัตย์	3.40	0.53	ปานกลาง
ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี	3.81	1.05	ดี
รวม	3.78	0.78	ดี

จากตารางที่ 1 พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร อยู่ระดับดี ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 0.78) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด คือ ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 1.21) รองลงมาด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี ($\bar{X} = 3.81$, S.D. = 1.05) รองลงมาด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ ($\bar{X} = 3.72$, S.D. = 0.94) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
ชาย	166	3.71	0.84	-1.463	0.154
หญิง	232	3.83	0.73		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับทัศนคติพบว่า ประชากรที่มีเพศต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจ
จราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.950	3	0.317	0.520	0.669
ภายในกลุ่ม	239.802	394	0.609		
รวม	240.752	397			

จากตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจ
จราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.253	4	0.563	0.928	0.447
ภายในกลุ่ม	238.499	393	0.607		
รวม	240.752	397			

จากตารางที่ 4 ผลจากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากร ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจ
จราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.067	3	1.022	1.695	0.168
ภายในกลุ่ม	237.685	394	0.603		
รวม	240.752	397			

จากตารางที่ 5 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชากร ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม อยู่ในระดับดี และรายด้าน พบว่า ด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี ส่วนด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ กัมปนาท ปานสุวรรณ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงาน และการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงาน และการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ มีทัศนคติโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับดี

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กัมปนาท ปานสุวรรณ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงาน และการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ประชากรชายและประชากรหญิง มีทัศนคติโดยรวมไม่ต่างกัน

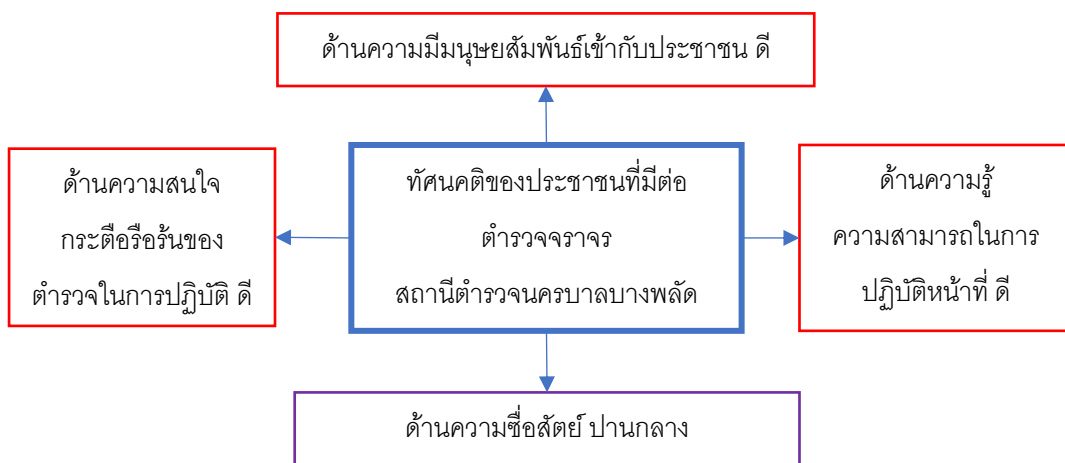
ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ธนภุต เนืองพุด (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในโครงการโรงพักเพื่อประชาชน : ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านบึง พบว่า ประชากรที่มีอายุต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ธนพัฒน์ เกิดผล (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อปัญหาการจราจรในจังหวัดปทุมธานี และปริมณฑล พบว่า ประชากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ที่มีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ กัมปนาท ปานสุวรรณ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงาน และการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พบว่า ประชากรที่มีอาชีพต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

จากการศึกษาวิจัยสามารถสรุปองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ได้ดังนี้ ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร สถานีตำรวจนครบาลบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

ภาพประกอบที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

รายด้าน พบว่า ด้านความสนใจกระตือรือร้นของตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ ด้านความมีมนุษยสัมพันธ์เข้ากับประชาชนได้ดี ส่วนด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยทัศนคติของประชาชนที่มีต่อตำรวจจราจร ที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน มีอายุต่างกัน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน มีอาชีพต่างกัน จะมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) สำนักตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์การจัดอบรมมารยาทในการให้บริการแก่ประชาชนเพื่อให้ประชาชนมีทัศนคติต่อตำรวจที่ดียิ่งขึ้น
- 2) สำนักตำรวจแห่งชาติหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดอบรมการช่วยเหลือประชาชนเพื่อให้มีทัศนคติต่อตำรวจที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ควรมีการทำการวิจัยทัศนคติของประชาชนที่มีตำรวจสายงานอื่น ๆ เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับใช้ได้จริง
- 2) ควรนำผลการวิจัยนี้ เป็นแนวทางในการปรับปรุงงานบริการประชาชนของตำรวจให้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กัมปนาท ปานสุวรรณ. (2558). *ทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงาน และการให้บริการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย หาดใหญ่.
- ธนกฤต เนืองพุด. (2549). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในโครงการโรงพักเพื่อประชาชน : ศึกษากรณีสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านบึง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธนวัฒน์ เกิดผล. (2561). *ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อปัญหาการจราจรในจังหวัดปทุมธานี และปริมณฑล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัย ปทุมธานี.

การนำโดรนมาใช้ในงานสืบสวนของสถานีตำรวจ

How drone utilizes for investigation in the police station

อิสราพันธ์ บุญเผย¹

Isaraphan Bunphoei

บทคัดย่อ

ปัจจุบันตามที่ปรากฏตามสื่อต่าง ๆ พบว่า ได้มีการนำเอาอากาศยานไร้คนขับหรือที่นิยมเรียกกันว่า โดรน (Drone) มาใช้งานกันอย่างหลากหลายรูปแบบ ในหลายวงการ เนื่องจากศักยภาพอันโดดเด่นของโดรน ที่สามารถบินถ่ายภาพและวิดีโอได้ในมุมสูง ทั้งยังบินขึ้นลงได้ในพื้นที่จำกัด มีรัศมีทำการบินที่กว้างไกล และยังสามารถควบคุมให้โดรนบินไปได้เหนือสภาพภูมิประเทศที่อาจยากลำบาก ในการเข้าถึงทางภาคพื้นดิน ซึ่งคุณสมบัติอันโดดเด่นของโดรนเหล่านี้ ทำให้นำมาใช้ในกิจการตำรวจได้เป็นอย่างดี สำหรับวงการตำรวจไทยที่ผ่านมาพบว่าการนำโดรนมาใช้งานสืบสวนบ้างแล้ว เช่น การใช้โดรนไล่ล่าผู้ต้องหาที่หลบหนีการจับกุมในคดียาเสพติด หรือนำโดรนมาใช้งานป้องกันอาชญากรรม และงานจราจร แต่ยังถือได้ว่าเป็นไปในวงจำกัด เนื่องจากอาจเป็นเรื่องใหม่สำหรับตำรวจไทย ในงานสืบสวนของสถานีตำรวจนั้น โดรนสามารถนำมาช่วยในการปฏิบัติงานได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนจำเป็นต้องเริ่มเรียนรู้การนำโดรนมาใช้ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติ บทความนี้จึงมีจุดประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการนำโดรนมาใช้งานสืบสวนของสถานีตำรวจ โดยการนำเสนอให้เห็นถึงรูปแบบการใช้งานโดรนในลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสืบสวนของสถานีตำรวจในภาพกว้าง และมองไปถึงการใช้งานโดรนในอนาคตในงานสืบสวนของสถานีตำรวจ

¹ คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ: Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail sandisara@gmail.com, Tel. 086-8437142

คำสำคัญ : โดรน, ผู้ต้องหา, งานสืบสวน, สถานีตำรวจ

ABSTRACT

Nowadays, on social media see that unmanned aerial vehicle (UAV) or called drone use in varies fields, because of the effectiveness that it can take a photo from a top view, take-off and land in small space, and can fly so long and far. , also, it can fly over the area that cannot go in easily on road trips. In-Thailand police field, drones already are used in searching suspects that commit crimes such as drug smuggling cases or even in traffic surveillance but drones may be in limited use widespread. The drone is still a new issue for Thai police, but, I think drones can be utilized more in the area of investigation. Detective needs to know how to use a drone. The objectives of this study aimed to examine and clarify how drone use for investigation in police station and to go further drone police's going to be in the future.

Keywords: Drone, Suspect, Investigation, Police Station

บทนำ

โดรน (Drone) ปรากฏความหมายตามวิกิพีเดีย หมายถึง อากาศยานที่ไร้นักบินหรือคนขับบนเครื่อง (Unmanned Aerial Vehicle: UAV) ซึ่งมีระบบการสื่อสารและการควบคุมจากภาคพื้นดินกับตัวอากาศยาน ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมโดยคนหรือจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งโดรนมีกำเนิดมาตั้งแต่ในยุคสงครามโลก แรกเริ่มโดรนมีรูปร่างแบบเครื่องบินมีปีก (Fix-wing) ใช้งานครั้งแรกในวงการทหารทำการบินสอดแนม และบินตระเวนหาข่าวในพื้นที่ของศัตรู รวมทั้งบินโจมตีพื้นที่เป้าหมายเพื่อทดแทนและลดการสูญเสียของนักบิน จนเมื่อสงครามโลกสิ้นสุดลง มีผู้เห็นคุณลักษณะเด่นของโดรนว่านอกจากจะสามารถลดการสูญเสียนักบินได้แล้ว โดรนยังมีระบบที่ไม่ซับซ้อน จึงมีการพัฒนาให้โดรนมีขนาดเล็กลง และปรับปรุงแบบโดรนจากที่มีปีกแบบเครื่องบิน เปลี่ยนมาเป็นที่ใช้ใบพัดแบบเฮลิคอปเตอร์มี 4 ใบพัด ทำให้สามารถบินขึ้นลงได้ในแนวดิ่งและใช้พื้นที่จำกัด ในประเทศไทยมีการนำเอาอากาศยานไร้คนขับหรือโดรนเข้ามาใช้ตั้งแต่สมัยสงครามร่มเกล้า ซึ่งเป็นสงครามระหว่างประเทศไทยกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ปัจจุบันด้วยความเจริญของเทคโนโลยี ทำให้มี

ผู้ผลิตโดรนออกมาจำหน่ายในเชิงพาณิชย์ และพัฒนาโดรนจนมีขนาดเล็ก น้ำหนักเบาและมีสมรรถนะที่สูง สามารถติดกล้องและบินถ่ายภาพในมุมสูงได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีรัศมีการบินกว้างไกล นักบินหรือผู้บังคับโดรนสามารถนำโดรนติดตัวไปใช้ปฏิบัติงานในสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างสะดวก มีความคล่องตัว และมีราคาไม่แพงเมื่อเทียบกับเครื่องบิน ปัจจุบันมีการนำโดรนไปใช้งานในลักษณะต่าง ๆ มากมาย อาทิ ในเชิงกีฬา สันทนาการ เชิงพาณิชย์ วงการบันเทิง ช่างภาพ นักข่าว วงการเกษตร และวงการวิชาการ เป็นต้น โดรนที่วางขายกันตามท้องตลาดแบ่งคร่าว ๆ ออกได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกคือโดรนที่มีลักษณะเป็น โดรนของเล่น มีขนาดเล็ก น้ำหนักเบา ราคาไม่แพง เหมาะสำหรับซื้อมาเล่นเพื่อความสนุกสนานบันเทิง กลุ่มที่สองเป็นโดรนที่มีลักษณะใช้ในการทำงานหรือประกอบอาชีพ ซึ่งโดรนประเภทนี้ จะมีราคาสูงขึ้นมา โดยมีคุณสมบัติและประสิทธิภาพสูงกว่าโดรนแบบของเล่น ซึ่งโดรนทั้งสองกลุ่ม คนทั่วไปสามารถหาซื้อเป็นเจ้าของและนำไปใช้ประโยชน์ได้ค่อนข้างสะดวกภายใต้กรอบของกฎหมายปัจจุบัน

การลงทะเบียนและแจ้งการครอบครองโดรน

ผู้ที่มีโดรนไว้ในครอบครองจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายการเดินอากาศตาม พ.ร.บ.การเดินอากาศ พ.ศ.2497 มาตรา 24, 78 และมาตรา 80 พ.ร.บ.การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.2553 และ พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.2558 ซึ่งการขึ้นทะเบียนและแจ้งการครอบครองโดรนต้องทำกับ 2 หน่วยงาน คือ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ซึ่งเป็นการขออนุญาตใช้คลื่นความถี่ และการขึ้นทะเบียนผู้บังคับอากาศยานโดรน ที่สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย (CAAT) นอกจากนี้ผู้ที่มีโดรนไว้ในความครอบครอง จะต้องมีการทำประกันภัยให้กับโดรนที่ตนเองมีไว้ในความครอบครองในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ ซึ่งมีการเสียค่าเบี้ยประกันเป็นรายปี แต่สำหรับหน่วยงานราชการบางหน่วยงาน เช่น หน่วยงานทหาร ตำรวจ ศุลกากร หรือหน่วยราชการอื่น ๆ ตามประกาศของกระทรวง อาจไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายการเดินอากาศทั้งฉบับ แต่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายเดินอากาศบางส่วน เช่น การทำแผนบิน หรือการปฏิบัติตามกฎหมายจราจรทางอากาศ จะต้องเป็นไปตามกฎหมายการเดินอากาศ ส่วนหลักเกณฑ์ในการขออนุญาตและเงื่อนไขในการปล่อยโดรนขึ้นบินนั้น เป็นไปตามประกาศของกระทรวง สำหรับหลักเกณฑ์การขออนุญาต และเงื่อนไขในการบังคับหรือปล่อยอากาศยาน ซึ่งไม่มีนักบินประเภทอากาศยานที่ควบคุมการบินจากภายนอก พ.ศ. 2558 มีสาระสำคัญคือ โดรนที่ไม่ติดตั้งกล้องบันทึกภาพและน้ำหนักไม่เกิน 2 กิโลกรัม ไม่ต้องทำ

การขึ้นทะเบียน ส่วนโดรนที่ไม่ติดตั้งกล้องบันทึกภาพแต่น้ำหนักเกิน 2 กิโลกรัม ต้องทำการขึ้นทะเบียน ส่วนโดรนที่ติดตั้งกล้องบันทึกภาพต้องทำการลงทะเบียนทุกกรณี และโดรนที่มีน้ำหนักเกินกว่า 25 กิโลกรัมขึ้นไป ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ส่วนการบังคับหรือควบคุมโดรนนั้น ห้ามบังคับโดรนเข้าไปใกล้อากาศยานที่มีนักบิน และห้ามทำการบินโดยมีระยะห่าง ในแนวราบกับบุคคล ยานพาหนะ สิ่งก่อสร้างหรืออาคาร น้อยกว่า 30 เมตร ห้ามทำการบินเข้าไปในบริเวณเขตหวงห้าม เช่น สถานที่ราชการ หน่วยงานของรัฐ โรงพยาบาล เว้นแต่จะได้รับอนุญาต และในการบังคับหรือปล่อยโดรนขึ้นบิน จะต้องสามารถมองเห็นได้ในระยะสายตาตลอดเวลาที่ทำการบิน และห้ามทำการบินภายในระยะ 9 กิโลเมตร (5 ไมล์ทะเล) จากสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานเว้นแต่จะได้รับอนุญาต

ความหมายการสืบสวน และหน้าที่ของตำรวจฝ่ายสืบสวนของสถานีตำรวจ

คำว่า “การสืบสวน” ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (10) หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน ซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และเพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด และมาตรา 17 ได้กำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจทำการสืบสวนคดีอาญาได้ ดังนั้น การสืบสวนจึงเป็นอำนาจพื้นฐานของตำรวจทุกคน ซึ่งในสถานีตำรวจทั่วไปนั้น งานสืบสวนถูกกำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน โดยมีหัวหน้าฝ่ายสืบสวนเป็นตำแหน่งรองผู้กำกับสืบสวน มีสารวัตรสืบสวน รองสารวัตรสืบสวน และผู้บังคับหมู่สืบสวนตามลำดับ ซึ่งบุคลากรฝ่ายสืบสวน มีหน้าที่ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนด เช่น หน้าที่ตามประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี หรือตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ 537/2555 ลงวันที่ 27 กันยายน 2555 ซึ่งกำหนดหน้าที่ไว้ มีสาระสำคัญคือ การดำเนินการสืบสวนการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และสืบสวนจับกุมการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ ที่มีโทษทางอาญา โดยปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และยังมีหน้าที่สืบสวนหาข่าวและงานระบบข้อมูลอาชญากรรม การปฏิบัติงานสืบสวนหาข้อเท็จจริง และหาหลักฐานเพื่อทราบรายละเอียดของการกระทำความผิดที่เกิดขึ้น รวมทั้งงานสืบสวนภายหลังการรู้ตัวผู้กระทำความผิดทั้งที่เป็นคดีที่อยู่ในความรับผิดชอบของสถานีตำรวจ หรือกรณีมีการจับกุมคนร้ายตามหมายจับของสถานีตำรวจอื่นก็ต้องดำเนินการสืบสวนหาข่าวในพื้นที่เพื่อให้รู้แหล่งและได้รายละเอียดเพียงพอเพื่อให้มีการจับกุม และเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนยังต้องปฏิบัติงานในเชิงการป้องกันปราบปราม

อาชญากรรม หรือรักษาความสงบเรียบร้อยในโอกาสต่างๆ เช่น การจัดงานเทศกาลตามประเพณี หรือการชุมนุมประท้วงในพื้นที่ รวมถึงปฏิบัติงานตามที่หัวหน้าโรงพักมอบหมาย

หลักการสืบสวนคดีอาญานั้น แบ่งตามหลักนิยมได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. การสืบสวนก่อนเกิดเหตุ เป็นการสืบสวนสวนเพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ ในพื้นที่ของสถานที่ตำรวจก่อนที่จะมีเหตุ เพื่อนำมาใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ซึ่งข้อมูลดังกล่าวต้องครอบคลุมในเรื่องภูมิประเทศ บุคคลในพื้นที่ และสถานที่ต่างๆ ที่มีความสำคัญหรือแนวโน้มก่ออาชญากรรม

2. การสืบสวนหลังเกิดเหตุ เป็นการสืบสวนภายหลังมีเหตุเกิดขึ้นแล้ว เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐานการกระทำความผิดมาประกอบคดี รวมถึงติดตามจับกุมผู้ต้องหามาลงโทษต่อไป

เทคนิคการสืบสวน

เป็นวิธีการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวนใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ด้วยการใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงของคดี หรือปะติดปะต่อเรื่องราวแห่งคดี อันจะนำไปสู่การระบุตัวผู้กระทำผิดหรือติดตามจับกุมตัวผู้กระทำผิด ซึ่งเทคนิคการสืบสวนประกอบด้วย กรรมวิธีการข่าว การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ การสังเกตและจดจำ การวิเคราะห์คดีและแผนประทุษกรรม การสำรวจสถานที่ การเฝ้าจุดติดตามสะกดรอย สายลับ การอำพราง เครื่องมือพิเศษ ยุทธวิธีการตรวจค้น จับกุม การซักถามขยายผล เป็นต้น

คุณสมบัติเด่นของโดรนที่สามารถนำมาใช้ในงานสืบสวน

1. ความสามารถในการบินถ่ายภาพและวิดีโอได้จากมุมสูงเหนือระดับสายตา รวมถึงความสามารถในการดูภาพแบบเรียลไทม์ผ่านจอหรือแว่นตาแบบ FPV (First Person View) โดยนักบินหรือผู้บังคับโดรนสามารถบังคับให้โดรนบินสูงต่ำ ปรับระยะการบินได้ใกล้ไกล และยังบังคับให้โดรนบินเข้าหาเป้าหมายหรือบินออกจากเป้าหมายได้ตามที่ต้องการ ซึ่งการบินถ่ายภาพด้วยโดรนจะทำให้ได้ภาพในมุมมองกว้าง อยู่เหนือเป้าหมายหรือบินไต่ระดับไปอยู่ระดับเดียวกับเป้าหมาย โดยควบคุมให้หันทิศทางไปได้ตามที่ต้องการ แตกต่างจากกล้องวงจรปิด (Closed-Circuit Television) หรือกล้อง CCTV ที่มีมุมมองหรือทิศทางที่คงที่และต้องรอให้เป้าหมายวิ่งเข้ามาอยู่ในวิถีก้อง กล้อง CCTV จึงมีมุมมองที่ค่อนข้างจำกัดกว่าโดรน นอกจากนี้โดรนยังมีขนาดและน้ำหนักที่ค่อนข้างเบาสามารถพกพาหรือนำติดรถตำรวจไปใช้งานในสภาพพื้นที่ต่าง ๆ ได้ค่อนข้างสะดวก แม้ปัจจุบันการ

บังคับโดรน กฎหมายยังกำหนดให้ต้องบินอยู่ในระยะสายตา แต่ในอนาคตเชื่อว่าต้องมีการปรับเปลี่ยนไปตามความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีและในการรักษาความสงบเรียบร้อย

2. โดรนบินขึ้นลงได้แม้มีพื้นที่ไม่มาก ทำให้มีความสะดวกหากนำโดรนไปขึ้นบินในสถานที่แคบหรือมีพื้นที่น้อย และยังสามารถบินสำรวจ หรือบินเหนือสภาพภูมิประเทศที่มีความอ่อนไหว หรือยากต่อการเข้าตรวจสอบจากภาคพื้นดิน หรือกรณีมีเหตุการณ์ที่คนร้ายหรือผู้ก่อเหตุอยู่ในที่สูง เช่น มีคนร้ายจับกุมตัวประกันอยู่บนตึกสูง หรือมีคนกำลังจะฆ่าตัวตายโดยกระโดดลงจากตึกสูง ก็สามารถใช้อโดรนบินเข้าไปใกล้ในระดับเดียวกับเป้าหมาย ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเห็นภาพในมุมมองที่ชัดเจน ช่วยในการเจรจาต่อรอง หรือใช้ในการวางแผนเพื่อเข้าช่วยเหลือระงับเหตุ

3. ในต่างประเทศ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ได้มีการนำโดรนไปใช้งานอย่างกว้างขวางในหลายลักษณะในการรักษาความสงบเรียบร้อย เช่น

3.1 การบินดูที่เกิดเหตุคดีจราจร (Traffic Accident Scene Investigations)

3.2 การค้นหาคนหาย (Search for Missing Persons)

3.3 การระบุตำแหน่งที่อยู่ของผู้ต้องสงสัย (Location of Suspects)

3.4 การกิจในการไล่ล่าหรือค้นหา (Perquisitions)

3.5 ปฏิบัติการช่วยชีวิต (Rescue Operations)

3.6 ตรวจสอบการกระทำฝ่าฝืนกฎหมายต่างๆ ที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อย (Detection of Illegal Activities or Operation Related to Public Safety)

3.7 ตรวจสอบการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ที่มีความอ่อนไหว (Securing Sensitive Areas)

3.8 สืบสวนที่เกิดเหตุคดีอาญา (Crime Scene Investigations)

3.9 ตรวจสอบสถานการณ์ต่างๆ ที่มีผู้คนมารวมตัว เช่น กีฬา ดนตรี การชุมนุม (Surveillance of Public Events)

3.10ปราบปรามคดีเกี่ยวกับยาเสพติด (The Anti-drug Fight)

โดยตำรวจในอเมริกามีการจัดตั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เรียกว่า Police Drone Pilots Team ไว้สนับสนุนกรณีเมื่อเกิดเหตุร้าย เจ้าหน้าที่ตำรวจจะส่งโดรนขึ้นบินเพื่อเสริมกำลังภาคพื้นดิน นอกจากนี้มหาวิทยาลัยในอเมริกาบางแห่ง ยังได้จัดตั้งศูนย์การศึกษาเกี่ยวกับโดรนโดยเฉพาะ เช่น Center for the Study of the Drone ของมหาวิทยาลัย Bard College ในนิวยอร์ก เป็นต้น

4. โดรนปัจจุบันที่จำหน่ายกันตามท้องตลาดมาจากหลายค่าย เช่น สหรัฐอเมริกา จีน โดย โดรนค่ายจีน เป็นโดรนที่ค่อนข้างได้รับความนิยมและครองตลาดในประเทศไทย ซึ่งอาจเป็นเพราะประเทศไทยอยู่ใกล้กับจีน และประเทศจีนเป็นประเทศใหญ่ที่มีประชากรมาก และประเทศจีนให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีโดรนในเชิงพาณิชย์ มีการคิดค้นและพัฒนาขึ้นมาเป็นระยะเวลายาวนาน และยังมีการนำโดรนไปใช้ในกิจการตำรวจ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นโดรนจากค่ายใด ด้วยประสิทธิภาพและเทคโนโลยี คุณสมบัติและฟังก์ชันต่างๆ ของโดรนที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ทำให้โดรนสามารถนำมาใช้ในงานสืบสวนได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 1 หน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในอเมริกา เพิ่มจำนวนในการนำโดรนเข้ามาใช้งาน
(<https://www.wndu.com/content/news/Law-enforcement-agencies-turning-to-drones-to-fight-crime-483866481.html>)

รูปแบบการนำโดรน (Drone) มาใช้ในงานสืบสวนของสถานีตำรวจ

1. ใช้โดรนในการสืบสวนก่อนเกิดเหตุ ตัวอย่างเช่น ชุดสืบสวนของสถานีตำรวจได้รับแจ้งจากสายข่าวหรือสายลับ ซึ่งอาจเข้าข่ายผิดกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย ชุดสืบสวนสามารถส่งโดรนขึ้นบินตรวจสอบหาข่าวหรือสังเกตการณ์ล่วงหน้า โดยดำเนินการไปพร้อมชุด

สืบสวนหาข่าวในภาคพื้นดิน หรือกรณีการรักษาความสงบเรียบร้อยทั่วไป ชุดสืบสวนอาจส่งโดรนขึ้นบินสืบสวนหาข่าว เผื่อระวังในพื้นที่ที่เป็นจุดเสี่ยงที่เคยมีการกระทำความผิดเกิดขึ้น ก็สามารถส่งโดรนบินตรวจตรา เพื่อเป็นการป้องปรามเผื่อระวังมิให้มีการกระทำความผิด นอกจากนี้ชุดสืบสวนยังใช้โดรนในการบินตรวจสอบภูมิประเทศเพื่อนำข้อมูลมาทำแผนที่อาชญากรรม หรือปักหมุดทำแผนที่อาชญากรรมในบริเวณที่มีคดีเกิดขึ้นบ่อย ซึ่งการใช้โดรนในการสำรวจจะทำให้เห็นภาพจากมุมสูงทำให้เกิดความความถูกต้อง แม่นยำ ในการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันเหตุ

2. ใช้โดรนบินถ่ายภาพเป้าหมายที่จะเข้าดำเนินการปิดล้อมตรวจค้น โดยสามารถนำภาพถ่ายจากโดรน มาใช้เป็นเอกสารหลักฐานประกอบการทำคำร้องขอหมายค้นต่อศาล แทนการลาดตระเวนเข้าไปถ่ายภาพทางภาคพื้นดิน ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 69 ในการค้นจะกระทำเพื่อพบและยึดสิ่งซึ่งมีไว้ หรือได้มาโดยผิดกฎหมาย หรือเพื่อพบบุคคลตามหมายจับ โดยในการขอหมายค้นนั้น เมื่อฝ่ายสืบสวนของสถานีตำรวจพบเป้าหมายที่จะเข้าปิดล้อมตรวจค้นแล้ว ฝ่ายสืบสวนจะต้องจัดทำเอกสารเพื่อยื่นคำร้องขอหมายค้นต่อศาลในเขตพื้นที่ ดังนั้นเพื่อให้ได้ภาพถ่ายบ้านเป้าหมายประกอบคำร้องขอต่อศาล ชุดสืบสวนสามารถใช้โดรนบินถ่ายภาพบ้านเป้าหมายจากมุมสูงและบริเวณโดยรอบ ซึ่งนอกจากนำภาพถ่ายจากโดรนมาประกอบการขอหมายค้นแล้ว ยังนำภาพถ่ายดังกล่าว มาช่วยใช้ในการวางแผนเข้าปิดล้อมตรวจค้นได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามในการบินถ่ายภาพบ้านเป้าหมายต้องมียุทธวิธีในการบินโดรน ซึ่งเจ้าหน้าที่สืบสวนผู้บังคับโดรนต้องมีทักษะการบินซึ่งจะต้องมีการฝึกฝนและพัฒนาทักษะกันไปในโอกาสต่อไป

3. ใช้โดรนในการกิจกวาดล้างประจำเดือนของสถานีตำรวจ โดยหน่วยเหนือจะกำหนดให้สถานีตำรวจในสังกัดดำเนินการกวาดล้างตรวจค้นประจำเดือน เช่น ทุกวันที่ 10, 20 และ 30 ของเดือน ซึ่งฝ่ายสืบสวนของสถานีตำรวจ จะออกหาบ้านเป้าหมายที่จะเข้ากวาดล้างตรวจค้นเพื่อให้มีผลการจับกุมของสถานีตำรวจรายงานหน่วยเหนือต่อไป โดยการสำรวจบ้านเป้าหมายสามารถส่งโดรนบินสำรวจในบริเวณกว้าง การบินโดรนสำรวจจะมีประโยชน์ในการนำมาวางแผนการจัดกำลังตำรวจให้เหมาะสมกับพื้นที่ ดูทิศทางเข้าออกหมู่บ้าน ซึ่งต้องมียุทธวิธีในการบินโดรน ไม่บินเหนือเป้าหมายตรง ๆ เพื่อไม่ให้เป้าหมายรู้ตัว

4. ใช้โดรนช่วยสืบสวนจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับ โดยทั่วไปหมายจับมีอยู่ 2 กรณี คือ หมายจับของสถานีตำรวจเจ้าของพื้นที่เป็นเจ้าของหมายจับ กับหมายจับที่ออกโดยสถานีตำรวจอื่นหรือหน่วยงานอื่นเป็นเจ้าของหมายจับ ซึ่งกรณีหมายจับเป็นของสถานีตำรวจอื่นหรือหน่วยงานอื่น

อาจมีการสืบทราบว่ามีผู้ต้องหาตามหมายจับหลบหนีเข้ามาพักอาศัยในพื้นที่ของสถานีตำรวจเจ้าของพื้นที่ และได้ประสานการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนเจ้าของพื้นที่ที่ผู้ต้องหาหนีมาหลบซ่อนให้ช่วยตรวจสอบบ้านหรือบริเวณที่ผู้ต้องหาคาดว่าหนีมาหลบซ่อน ว่ามีอยู่จริงหรือมีสภาพพื้นที่อย่างไร ซึ่งชุดสืบสวนเจ้าของพื้นที่จะต้องดำเนินการตรวจสอบตามที่ได้รับประสานมา ชุดสืบสวนเจ้าของพื้นที่ก็สามารถส่งโดรนขึ้นบินขึ้นสำรวจบริเวณที่ได้รับแจ้ง ควบคู่ไปกับการสืบสวนหาข่าวทางภาคพื้นดิน เพื่อตรวจสอบและวางแผนการเข้าจับกุมต่อไป

5. ใช้โดรนช่วยสืบสวนจับกุมคดียาเสพติดในพื้นที่ ซึ่งชุดสืบสวนจะต้องวางแผนสืบสวนหาข่าวจากสายลับหรือประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ได้เป้าหมายที่จะเข้าดำเนินการจับกุม ซึ่งบางครั้งการจะได้เป้าหมายเพื่อเข้าจับกุมเป็นเรื่องที่ยากลำบาก เนื่องจากปัจจุบันสถานการณ์ผู้ค้ายาเสพติดรู้เท่ากันวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ค้ายาเสพติดมีวิธีการติดต่อสื่อสารและหลบหลีกการถูกจับกุม และมีวิธีการรับส่งยาเสพติดรูปแบบใหม่ๆ การนำโดรนเข้ามาช่วยในการบินสำรวจหาเป้าหมายหรือบินสำรวจบ้านเป้าหมายที่เคยมีประวัติการค้ายาเสพติดก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่เข้ามาช่วยในการจับกุมคดียาเสพติด หรือใช้โดรนช่วยในการสังเกตการณ์ในการตั้งด่านสกัดกั้นยาเสพติดบนถนนหลวงสายหลัก หรือถนนสายรองที่ไม่มีกล้องวงจรปิด (CCTV) ติดตั้ง หรือตามทางร่วมทางแยกถนนสายหลักที่ไม่มีการติดตั้งกล้องอ่านป้ายทะเบียนรถ (License Plate) ก็จะทำให้การจับกุมคดียาเสพติดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. ใช้โดรนช่วยในการสืบสวนจับกุมคดีการพนัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนต้องรับผิดชอบออกสืบสวนหาข่าวและเข้าจับกุมเพื่อให้มีผลคดี โดยสถานที่ที่ลักลอบเล่นการพนันอาจเป็นสถานที่ที่ผู้เล่นเคยเล่นอยู่ประจำ หรือเป็นสถานที่ใหม่ ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการจับกุม และเมื่อชุดสืบสวนได้สืบทราบว่าการลักลอบเล่นการพนัน หากพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ไม่สะดวกในการส่งสายลับหรือชุดสืบสวนเข้าไปตรวจสอบว่ามีการลักลอบเล่นกันจริงหรือไม่ ชุดสืบสวนก็สามารถใช้โดรนบินตรวจสอบบริเวณที่คาดว่าจะมีการลักลอบเล่นการพนัน โดยบินดูจากภาพมุมสูงซึ่งในการบินจะต้องมียุทธวิธีในการบินและคำนึงในเรื่องการอำพราง ซึ่งหากพบว่ามีความผิดปกติบริเวณพื้นที่เป้าหมาย ชุดสืบสวนก็สามารถนำมาวางแผนในการจัดกำลังเข้าจับกุม การวางกำลังปิดทางเข้าออก หรือเส้นทางหลบหนีของนักพนันต่อไป

7. ใช้โดรนช่วยในการจับกุมคดีคนต่างด้าวลักลอบหลบหนีเข้าเมือง ซึ่งในพื้นที่ของสถานีตำรวจนอกจากมีคนงานต่างด้าวลักลอบเข้ามาทำงานโดยผิดกฎหมายแล้ว ในพื้นที่ของสถานีตำรวจ

อาจใช้เป็นเส้นทางลำเลียง หรือใช้เป็นจุดพักแรงต่างตัวของพวกที่ลักลอบนำแรงงานต่างด้าวเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้านเพื่อลำเลียงต่อไปยังพื้นที่อื่น หรือหากในพื้นที่ของสถานีตำรวจมีจุดหรือบริเวณที่น่าสงสัยอันเนื่องจากสภาพภูมิประเทศที่เหมาะสมกับการซุกซ่อนคนต่างด้าว หรือมีการข่าวรายงานว่าอาจเป็นจุดแวะพักของแรงงานต่างด้าวใช้เป็นเส้นทางผ่านไปยังที่อื่นก็สามารถส่งโดรนขึ้นบินตรวจสอบในบริเวณพื้นที่ต้องสงสัยได้ โดยทำงานควบคู่กับเจ้าหน้าที่ชุดภาคพื้นดิน เพื่อหาแหล่งซุกซ่อน หรือสังเกตความผิดปกติต่างๆ จากภาพมุมสูงที่อาจมีสัญญาณบ่งบอกว่าอาจเป็นที่ซุกซ่อน หรือมีการลักลอบใช้พื้นที่ดังกล่าวเป็นจุดพัก หรือจุดลำเลียงคนงานต่างด้าวผิดกฎหมาย

8. ใช้โดรนช่วยในการสืบสวนจับกุมคดีเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ ซึ่งคดีค้ามนุษย์ส่วนมากมักเกี่ยวข้องกับการลักลอบขนแรงงานต่างด้าวจากจังหวัดหนึ่งไปยังอีกจังหวัดหนึ่ง หรือในจังหวัดเดียวกันจากพื้นที่หนึ่งส่งไปยังอีกพื้นที่หนึ่งโดยใช้ยานพาหนะรถยนต์ในการขนส่ง โดยอาจมีการกระทำการในลักษณะเป็นเครือข่ายที่มีการแบ่งหน้าที่กันทำ หรือมีการติดต่อประสานงานและรับส่งแรงงานผิดกฎหมายกันเป็นทอดๆ มีจุดแวะพักนอนระหว่างทางเพื่อหลบเลี่ยงการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจบนเส้นทางหลวง ซึ่งจุดแวะพักเหล่านี้ โดยทั่วไปผู้กระทำผิดมักใช้จุดเดิมไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากมีความปลอดภัยและซ่อนเร้นจากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งหากสถานีตำรวจได้รับรายงานจากสายลับหรือมีการข่าวในทางการสืบสวน หรือเป็นการขยายผลการจับกุมเครือข่ายค้ามนุษย์ที่ถูกจับกุมแล้วจากในท้องที่อื่นให้ช่วยดำเนินการตรวจสอบในพื้นที่ของสถานีตำรวจ ที่ต้องสงสัยว่าจะจะเป็นแหล่งพักพิง ขนถ่ายแรงงานผิดกฎหมายซึ่งอยู่ในเครือข่ายผู้กระทำผิดเดียวกัน กรณีเช่นนี้ชุดสืบสวนก็สามารถส่งโดรนขึ้นบินตรวจสอบบริเวณพื้นที่เป้าหมายประกอบการตรวจสอบในภาคพื้นดินได้อีกช่องทางหนึ่ง

9. ใช้โดรนช่วยสืบสวนจับกุมในคดีที่เป็นการกระทำความผิดบนท้องถนนหลวงหรือถนนสาธารณะในเมือง โดยใช้โดรนบินตรวจตราบนถนนในเขตพื้นที่ที่มีการข่าวว่ามีพวกมิจฉาชีพมาเรียไรหรือมียนต์ที่ต้องสงสัยเข้ามาปล่อยเงินกู้ให้กับชาวบ้านร้านค้า ในเขตเมือง หรือเทศบาล ชุดสืบสวนสามารถใช้โดรนบินตรวจสอบรถยนต์ต้องสงสัยในมุมสูงแล้วสังเกตรถที่ต้องสงสัยหรือกลุ่มคนต้องสงสัย ที่มาปล่อยเงินกู้ หรือมาจอดเรียไรตามท้องถนน หากพบรถหรือกลุ่มคนต้องสงสัย ก็ให้โดรนทำการบันทึกภาพหรือวิดีโอไว้เป็นหลักฐาน และส่งสายสืบภาคพื้นดินเข้าดำเนินการตรวจสอบต่อไป

10. ใช้โดรนช่วยในการสืบสวนจับกุมคดีเกี่ยวกับป่าไม้หรือทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งสภาพภูมิประเทศอาจเป็นพื้นที่ที่ยากต่อการเข้าถึงซึ่งอยู่ในระยะสายตาแต่เข้าถึงลำบาก หรือหากต้องใช้กำลังพลในการเดินเท้าเดินทางเข้าไป ผู้บุกรุกป่าหรือผู้กระทำผิดอาจไหวตัวและหลบหนีไปเสียก่อน

และอาจไม่พบหลักฐานหรือของกลางที่ใช้ในการกระทำผิด ดังนั้น การใช้โดรนบินสำรวจในบริเวณที่สงสัยว่าอาจกำลังมีการลักลอบตัดไม้ หรือแผ้วถางป่า หรือทำเกษตร ในบริเวณพื้นที่หวงห้าม จะช่วยให้พบการกระทำผิดได้ง่ายขึ้นและยังสามารถถ่ายภาพหรือบันทึกวิดีโอไว้เป็นหลักฐาน นอกจากนี้ในการบินโดรนสำรวจป่า ยังสามารถใช้ในกรณีการรับแจ้งเหตุ เช่น รับแจ้งว่ามีช้างป่าตาย หรือมีคนพลัดหลงป่าหาทางออกจากป่าไม่ได้ ก็สามารถใช้อุปกรณ์ค้นหาประกอบการค้นหาของชุดกู้ภัยทางภาคพื้นดิน

11. ใช้โดรนติดตามรถต้องสงสัยบนถนนหลวงสายหลัก และสายรอง โดยเป็นกรณีที่ชุดสืบสวนของสถานีตำรวจ ได้รับแจ้งหรือได้รับการประสานจากสถานีตำรวจพื้นที่ข้างเคียง หรือได้รับแจ้งจากศูนย์วิทยุ ให้ดำเนินการสกัดรถหรือทำการหยุดรถเพื่อตรวจสอบรถที่ต้องสงสัยที่อาจเกี่ยวข้องกับการทำความผิด ชุดสืบสวนสามารถส่งโดรนขึ้นบินดูรถที่ต้องสงสัยในมุมสูงเหนือถนนสายหลักหรือสายรองที่กำลังมุ่งหน้าเข้ามาในพื้นที่ตามที่ได้รับรายงาน หรือบินดูรถต้องสงสัยว่าวิ่งผ่านมาถึงจุดใดแล้ว ซึ่งจะเป็นการปฏิบัติงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวน และเจ้าหน้าที่สายตรวจรถยนต์ที่อยู่ภาคพื้นดินในการสกัดจับ หรือดักรถตามจุดต่าง ๆ มิให้รถต้องสงสัยผ่านหลบหนีไปได้

12. ใช้โดรนช่วยในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ (Crime scene) กรณีเมื่อพนักงานวิทยุได้รับแจ้งจากผู้เสียหายหรือพลเมืองดี ว่ามีเหตุเกิดขึ้นที่ใดที่หนึ่งในเขตพื้นที่รับผิดชอบ และได้แจ้งให้ร้อยเวรสอบสวนทราบเพื่อออกตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ชุดสืบสวนสามารถส่งโดรนขึ้นบินสำรวจบริเวณโดยรอบบริเวณที่เกิดเหตุ เพื่อสำรวจทิศทางหลบหนีของคนร้าย หรือบินตรวจสอบบริเวณที่น่าสงสัยในมุมสูง ซึ่งอาจพบหลักฐานเกี่ยวกับคนร้ายที่หลบหนี หรืออาจพบทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย ซุกซ่อนอยู่ในป่าใกล้เคียง นอกจากนี้ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุมุมสูงจากโดรนในคดีสำคัญๆ ยังสามารถนำมาใช้ทำแผนที่สถานที่เกิดเหตุในการวิเคราะห์หรือติดตามตัวคนร้ายที่ยังหลบหนีได้

13. ใช้โดรนช่วยตรวจสอบเรื่องราวร้องเรียนที่ส่งมาให้สถานีตำรวจดำเนินการตรวจสอบ ซึ่งฝ่ายสืบสวนมีหน้าที่ในการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ ซึ่งปัญหาในทางปฏิบัติของการดำเนินการเรื่องร้องเรียน คือ หนังสือร้องเรียนมักไม่ระบุข้อมูลรายละเอียดที่ชัดเจนเพียงพอเกี่ยวกับตัวบุคคลหรือบ้านที่มีผู้ถูกร้องเรียน บางครั้งยากแก่การพิสูจน์ทราบ หรือบางครั้งสถานที่ตามที่ระบุในหนังสือร้องเรียนไม่ใช่คำเรียกที่เป็นภาษาทางการ จึงเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนที่ต้องออกสืบสวนหาพยานหลักฐานว่าเรื่องที่ร้องเรียนมีมูลความจริงหรือเป็นการกลั่นแกล้ง หรือแม้แต่

ต้องตรวจสอบว่า สถานที่ตามร่องเรียนนั้นจริงหรือไม่ นอกจากใช้ชุดสืบสวนภาคพื้นดินออกสืบสวนหาข่าวแล้ว ยังอาจนำโดรนมาช่วยในการบินสำรวจพื้นที่ เพื่อให้สามารถระบุบ้านเป้าหมายตามร่องร่องเรียนได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

14. ใช้โดรนในการตรวจสอบติดตามบุคคลพันโท ซึ่งในการตรวจสอบบุคคลพันโท บางครั้งที่อยู่ตามทะเบียนบ้านของบุคคลพันโท อาจไม่ตรงกับทะเบียนบ้านหรือสถานที่อยู่จริงในพื้นที่ ทำให้เมื่อเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนลงพื้นที่เข้าตรวจสอบมักไม่พบตัว หรือไม่พบบ้านบุคคลพันโทตามที่ข้อมูลระบุไว้ เพราะบางสถานที่นั้นอยู่ห่างไกล หรือมีสภาพภูมิประเทศที่ยากลำบากในการเข้าถึง ซึ่งหากเมื่อเข้าถึงพิกัดและดำเนินการตรวจสอบแล้ว ไม่พบทั้งบ้านหรือไม่พบตัวบุคคลพันโทตามที่ได้แจ้งข้อมูลไว้ก็ยิ่งทำให้สิ้นเปลืองทั้งเวลาและทรัพยากรน้ำมันรถ กรณีเช่นนี้ การใช้โดรนบินตรวจสอบสภาพพื้นที่ที่ยากต่อการเข้าถึงในเบื้องต้นอาจเป็นประโยชน์ในการตรวจเยี่ยมบุคคลพันโท

15. ใช้โดรนทำหน้าที่เป็นยามชายฝั่ง ในการออกตรวจตราเฝ้าระวังการกระทำความผิดบริเวณพื้นที่ที่เป็นชายฝั่งทะเล ชายฝั่งแม่น้ำลำคลอง ก็สามารถนำโดรนขึ้นบินตรวจตราสภาพภูมิประเทศ เพื่อเฝ้าระวังและดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยชีวิตความเป็นอยู่ของผู้อยู่อาศัยที่ประกอบกิจกรรมริมแม่น้ำลำคลอง และตามชายฝั่ง โดยใช้โดรนในการบันทึกภาพหรือวิดีโอซึ่งหากพบมีการกระทำความผิดหรือสงสัยว่าจะมีการกระทำความผิด ก็จะได้ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจภาคพื้นดินเข้าตรวจสอบในทันที

16. ใช้โดรนบินตรวจตราในช่วงเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ หรือวันสำคัญต่างๆ ที่ผู้คนสัญจรเดินทางกลับภูมิลำเนา ชุดสืบสวนสามารถนำโดรนขึ้นบินตรวจตรา เฝ้าระวัง รักษาความสงบเรียบร้อย หรืออาจบินตรวจสอบพบกำลังเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนน เช่น มีรถพลิกคว่ำ หรือมีรถกำลังตกถนน หรือพบเหตุต้องการความช่วยเหลือในจุดที่ยังไม่มีเจ้าหน้าที่ผ่านมาพบ ก็สามารถแจ้งศูนย์วิทยุให้แจ้งชุดช่วยเหลือภาคพื้นดินเข้าช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที หรือใช้โดรนในการบินตรวจตราดูความหนาแน่นของการจราจร ปริมาณรถบนท้องถนนในช่วงเทศกาล รวมทั้งบินตรวจสอบการตั้งด่านหรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจบนท้องถนน หากพบปัญหา หรือต้องการกำลังเสริมก็สามารถประสานกำลังเข้าช่วยเหลือได้อย่างทันท่วงที

17. การใช้โดรนบินเฝ้าระวังในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยงต่าง ๆ ที่มีความสำคัญในพื้นที่ ซึ่งจุดดังกล่าวอาจยังไม่มีติดตั้งกล้องวงจรปิด (Closed-Circuit Television) หรือมีกล้อง CCTV

แต่ชำรุดใช้การไม่ได้ หรืออาจเป็นกรณีการใช้โดรนทำงานร่วมกับกล้องวงจรปิด ในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยงในช่วงที่มีงานหรือเทศกาลสำคัญเพื่อเฝ้าระวังและการป้องกันเหตุ เช่น งานวัดประจำปี หรืองานรื่นเริงต่าง ๆ ที่จัดอยู่ประจำในพื้นที่ และเคยประวัติการเกิดเหตุคดีเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น โจรกรรม รถจักรยานยนต์ในงาน หรือล้วงกระเป๋า ก็อาจใช้โดรนบินตรวจตราเหนือบริเวณงาน ให้คนร้ายเกิดความเกรงกลัวไม่กล้าลงมือกระทำความผิดเสริมจากกล้องวงจรปิดที่ติดตั้งในจุดสำคัญ หรือใช้โดรนบินเฝ้าระวังบริเวณที่ได้รับแจ้งว่าจะมีกลุ่มวัยรุ่นแอบการลักลอบซื้อขายหรือส่งมอบยาเสพติดกันในงาน รวมถึงตรวจตราเฝ้าระวังการกระทำความผิดอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้น

18. สถานีตำรวจในบางพื้นที่ อาจมีขอบเขตหรือรอยต่อกับพื้นที่อื่นที่มีสภาพพื้นที่เป็นแนวภูเขา หรือสภาพพื้นที่เป็นท้องทุ่งมีน้ำท่วมขังตลอดปี ที่ไม่สะดวกในการเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจมีกรณีที่ได้รับแจ้งว่ามีเหตุเกิด หรือมีคดีเกิดขึ้นในพื้นที่บริเวณดังกล่าว โดยที่เบื้องต้นยังไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าจุดเกิดเหตุอยู่นั้นอยู่ในเขตพื้นที่ของสถานีตำรวจใด กรณีเช่นนี้ก็สามารถใช้โดรนบินตรวจสอบในมุมสูง เพื่อตรวจสอบจุดที่เกิดเหตุ บันทึกภาพรายงานผู้บังคับบัญชาทราบเพื่อพิจารณาตัดสินใจ หากพบว่าจุดเกิดเหตุไม่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ จะได้ดำเนินการประสานไปยังสถานีตำรวจข้างเคียงซึ่งเป็นเจ้าของสถานที่เกิดเหตุ เพื่อทราบและมาตรวจสถานที่เกิดเหตุต่อไป

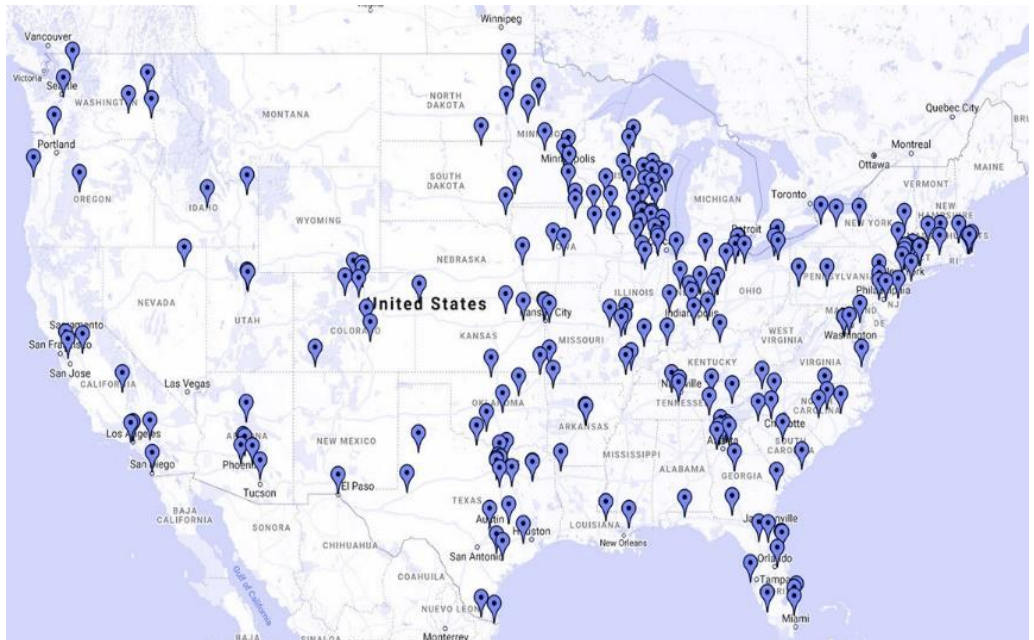
19. ในคดีสำคัญที่มีการจับกุมผู้ต้องหา และผู้ต้องหาได้ให้การรับสารภาพ สถานีตำรวจอาจต้องจัดให้มีการนำตัวผู้ต้องหาไปนำขึ้นสถานที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ หรือพาไปชี้จุดต่างๆ ที่สำคัญแห่งคดี หรือพาไปเอาทรัพย์สินหรือของกลางในคดีเพิ่มเติม ซึ่งหากเป็นคดีที่สำคัญหรือเป็นคดีที่อยู่ในความสนใจของประชาชน จะต้องมีการวางแผนในการนำตัวผู้ต้องหาไปยังจุดต่างๆ เพื่อป้องกันเหตุร้ายที่อาจเกิดขึ้น เนื่องจากอาจมีประชาชนหรือญาติของผู้เสียหายที่มารอดูหน้าผู้ต้องหา และรอการทำแผนหรือดูการนำขึ้นที่เกิดเหตุ ซึ่งอาจมีการเตรียมการจะประชาสัมพันธ์ผู้ต้องหา ชุดสืบสวนสามารถใช้โดรนขึ้นบินสำรวจบริเวณโดยรอบพื้นที่ที่จะพาผู้ต้องหาไปทำแผนหรือจุดต่าง ๆ โดยประสานการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดภาคพื้นดินอย่างใกล้ชิด หากพบกรณีมีกลุ่มคนหรือญาติของผู้เสียหายเริ่มรวมตัว ก็จะได้รับประสานชุดภาคพื้นดินเข้าตรวจสอบหรือเข้าเจรจาในทันที รวมทั้งการจัดวางกำลังตำรวจในการป้องกันเหตุขณะนำขึ้นที่เกิดเหตุ หรือพาไปชี้จุดต่าง ๆ ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

20. การใช้โดรนบินค้นหามหาบ้านหรือจุดที่ผู้ต้องหาหลบหนีการจับกุมมาหลบซ่อน ในกรณีมีคดีสำคัญเกิดในพื้นที่ของสถานีตำรวจ โดยผู้ก่อเหตุได้หลบหนีการจับกุม และชุดสืบสวนได้ติดตาม

ไล่ล่าตัวผู้ต้องหา ชุตสืบสวนอาจไม่ทราบทิศทางหรือจุดที่ตั้งบ้านที่ผู้ต้องหาไปหลบซ่อน ว่าอยู่ห่างจากเสาโทรศัพท์ที่ตรวจพบสัญญาณไปทิศทางใด หรืออาจทราบทิศทางจากเสาโทรศัพท์แต่ไม่ทราบจุดหรือบ้านที่คาดว่าผู้ต้องหาหลบซ่อนอยู่ว่าเป็นหลังใด กรณีเช่นนี้ ชุตสืบสวนสามารถส่งโดรนขึ้นบินตรวจสอบบริเวณพื้นที่ในมุมสูง เพื่อประเมินสถานการณ์และวางแผนเข้าจับกุมผู้ต้องหาต่อไป

21. การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจชุตสืบสวนต้องปฏิบัติงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามของสถานีตำรวจ ในภารกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภารกิจในการตั้งด่านตรวจ หรือหากเป็นพื้นที่ที่มีการแข่งรถบนท้องถนน ซึ่งการเห็นภาพผ่านโดรนจากมุมสูง จะช่วยให้เจ้าหน้าที่ตำรวจภาคพื้นดิน สามารถเฝ้าระวัง หรือวางแผนจัดกำลังเตรียมรับมือกับกลุ่มนักซึ่งผู้แข่งรถได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถบันทึกภาพหรือวิดีโอขณะมีการแข่งรถไว้เป็นหลักฐานในการกระทำผิดประกอบการจับกุม ซึ่งโดรนที่นำมาใช้ควรมีความสามารถในการจับภาพและบันทึกภาพได้เป็นอย่างดีในเวลากลางคืน และมีความเร็วในการบิน

22. ในการจับกุมผู้ต้องหา ภาพถ่ายหรือวิดีโอที่ถ่ายหรือบันทึกจากโดรน สามารถนำมาใช้เป็นหลักฐานประกอบคดี หรือประกอบในการจัดทำบันทึกการจับกุมของฝ่ายสืบสวน เพื่อส่งต่อให้ร้อยเวรพร้อมตัวผู้ต้องหาและของกลาง หรืออาจนำภาพถ่ายมาประกอบการจัดทำรายงานการสืบสวนในคดีที่ยังจับกุมตัวผู้ต้องหาไม่ได้ เพื่อรายงานความคืบหน้าของคดีให้ผู้บังคับบัญชาได้รับทราบ และยังสามารถนำภาพถ่ายหรือวิดีโอมาจัดรูปแบบในการนำเสนอในการประชุมติดตามความก้าวหน้าของคดี กรณีมีผู้บังคับบัญชาระดับสูงลงมาติดตามความคืบหน้าของคดี

ภาพที่ 2 แสดงพิกัดหน่วยงานตำรวจในอเมริกาที่นำโดรนมาช่วยในการปฏิบัติงาน
(<https://www.pogo.org/analysis/2018/09/these-police-drones-are-watching-you/>)

สิ่งที่ต้องคำนึงเมื่อนำโดรนเข้ามาใช้งานสืบสวนของสถานีตำรวจ

1. ผู้บังคับบัญชาของสถานีตำรวจ บุคลากรต่าง ๆ รวมถึงชุดสืบสวนของสถานี ต้องมีทัศนคติในเชิงบวกและเปิดใจรับการนำโดรนเข้ามาใช้งานสืบสวน โดยมีความเชื่อว่าโดรนสามารถนำมาใช้ประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้จริง
2. ในการนำโดรนมาใช้งาน เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ควบคุมโดรนหรือนักบินโดรน ต้องมีความชำนาญในการบังคับและควบคุมโดรน รวมทั้งประสานงานกับเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนภาคพื้นดินได้เป็นอย่างดีในการทำคดีต่าง ๆ และเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ควบคุมโดรนต้องมียุทธวิธีในการบินสืบสวน และการบินเชิงอำพรางเป้าหมายทางอากาศ ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องมีการฝึกฝนอบรมไปเป็นลำดับ รวมถึงมีความเข้าใจข้อกฎหมายในการบินโดรนที่ไม่ไปละเมิดสิทธิของผู้อื่นหรือเกินขอบเขตของกฎหมาย
3. คุณสมบัติของโดรนที่นำมาใช้งานสืบสวน ต้องมีประสิทธิภาพสูงในการบิน มีแบตเตอรี่ที่ทนนานมีระยะเวลาการบินยาวนานเพียงพอ และโดรนต้องมีฟังก์ชันการบินแบบบินไปและกลับมายังที่เดิมได้เมื่อแบตเตอรี่อ่อน รวมถึงสามารถบินหลบเลี่ยงสิ่งกีดขวาง และมีรีโมต

ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ ส่วนตัวกล้องติดโดรนต้องมีสมรรถนะสูงในการถ่ายภาพและบันทึกวิดีโอให้มีความคมชัดและได้ความละเอียดเพียงพอในการวิเคราะห์คดีต่างๆ เพื่อนำภาพหรือวิดีโอมาใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี รวมทั้งโดรนต้องรองรับอุปกรณ์และฟังก์ชันการถ่ายภาพสดสามมิติผ่านแว่นตาในขณะบินแบบ First Person View นอกจากนี้ยังต้องสามารถบันทึกภาพหรือวิดีโอในเวลาจริงได้เป็นอย่างดี โดยทำงานร่วมกับสมาร์ตโฟน

4. ในคดีสำคัญ ๆ ของสถานีตำรวจไม่ว่าเป็นการไล่ล่าคนร้าย การติดตามตัวผู้ต้องหาตามหมายจับ หรือแม้แต่คดีที่มีทรัพย์สินถูกประทุษร้ายนั้น ชุดสืบสวนต้องพยายามนำโดรนไปใช้งานร่วมกับกล้องวงจรปิดในพื้นที่ โดยกล้องวงจรปิดจะเป็นการสืบสวนหาพยานหลักฐานในจุดเกิดเหตุก่อนที่จะมีเหตุเกิดขึ้นและในขณะเกิดเหตุ ส่วนโดรนจะเป็นการสืบสวนติดตามคนร้ายหรือทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้ายภายหลังเหตุเกิดแล้ว ซึ่งหากชุดสืบสวนสามารถนำจุดเด่นของของอุปกรณ์ทั้งสองมาใช้งานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้การบริหารคดีหรือการติดตามตัวคนร้ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากและมีโอกาสประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ประโยชน์ของโดรนต่องานสืบสวนของสถานีตำรวจ

1. ช่วยประหยัดกำลังพลเจ้าหน้าที่ตำรวจในการออกสืบสวนหาข่าว สามารถนำโดรนเข้ามาช่วยในการสืบสวนหรือการวางแผนก่อนเข้าตรวจค้นจับกุมจริง ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดทั้งกำลังพลและลดความสูญเสียของเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีที่มีการจับกุมมีความเสี่ยงจากการต้องปะทะ
2. การบินโดรนช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของสถานีตำรวจ
3. ช่วยให้การค้นหาพยานหลักฐานในทางคดีมีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. อนาคตเมื่อมีผู้พัฒนาโปรแกรมโดรนให้สอดคล้องกับการนำมาใช้ในงานตำรวจก็จะทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ตำรวจเกาหลีได้มีการพัฒนาโปรแกรมโดรนในการตรวจจับใบหน้าในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกภาคฤดูหนาว หรือประเทศจีนตำรวจใช้โดรนในการตรวจจับผู้ที่ฝ่าฝืนกฎจราจรบนท้องถนนหลวง ที่สหรัฐอเมริกา ตำรวจมีการนำโดรนมาใช้ในการสืบสวน ซึ่งในอนาคตอันใกล้นี้เมื่อโลกเข้าสู่ยุคแห่งปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence : AI) เต็มรูปแบบหรือที่เรียกกันภาษาชาวบ้านว่ายุคหุ่นยนต์ โดรนก็จะใกล้เคียงความเป็นหุ่นยนต์มากขึ้น เพื่อปฏิบัติในการกิจต่าง ๆ ตามที่ตั้งโปรแกรมไว้ ตัวอย่างเช่น ในการสืบสวนคดียาเสพติดในอนาคต อาจส่งโดรนขึ้นบินเหนือหมู่บ้านพร้อมกันหลายตัว เพื่อตรวจสอบเป้าหมายแล้วส่งข้อมูลกลับมายังเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมโดรน หรือห้องควบคุมสั่งการโดรนของสถานีว่าบ้านใดมียาเสพติด

ติดชุกซ่อนอยู่ ก็ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดภาคพื้นดินเข้าตรวจค้นจับกุมอย่างทันท่วงที หรืออาจมีผู้คิดค้นโปรแกรมตรวจจับใบหน้าจากมุมสูงตรวจสอบกลุ่มคนที่กำลังชุมนุมอยู่ในที่สาธารณะโดยเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลหมายจับ ที่สามารถระบุได้ว่าบุคคลใดในกลุ่มผู้ชุมนุม มีหมายจับหรือมีข้อมูลประวัติอาชญากรรม

5. ในอนาคตหากมีการนำโดรนเข้ามาใช้ในการสืบสวนอย่างจริงจัง อาจเป็นการปฏิวัติองค์ความรู้ในการทำงานสืบสวน จากการประยุกต์ใช้โดรนในการสะกดรอยติดตาม นอกเหนือจากการสะกดรอยติดตามแบบเดิมตามหลักวิชาการสืบสวน คือ การติดตามสะกดรอยแบบใช้คนเดียว (One Man Method) การติดตามสะกดรอยโดยใช้การเดินเท้าแบบคู่หรือ 2 คน (Two Man Method) และการติดตามสะกดรอยโดยการเดินเท้าแบบทีม (ABC System Method) หรือแม้แต่ในการค้นหาพยานวัตถุในสถานที่เกิดเหตุ ซึ่งตามหลักวิชาการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ มีวิธีการค้นหาแบบแถวหน้ากระดาน (Strip method) , วิธีการค้นหาแบบแถวหน้ากระดานประยุกต์ (Applied Strip Method or Grid Method), วิธีการค้นหาแบบวงล้อ (Wheel Method), วิธีการค้นหาแบบวงกลมหรือก้นหอย (Spiral Method), วิธีการค้นหาแบบโซน (Zone Method) ซึ่งต่อไปอาจเกิดการคิดค้นองค์ความรู้ใหม่ ๆ ในการค้นหาพยานหลักฐานในบริเวณสถานที่เกิดเหตุ ซึ่งตัดแปลงจากองค์ความรู้การตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุแบบเดิม ๆ และอาจรวมถึงองค์ความรู้ใหม่ ๆ ที่จะเกิดขึ้นจากการบินโดรนสืบสวนหาข่าว ซึ่งสถานที่ตำรวจต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทำหน้าที่บังคับโดรนที่ผ่านการอบรมเป็นเจ้าหน้าที่บินโดรนประจำสถานี มีหน้าที่บินโดรนตามผู้บังคับบัญชาสั่งการ หรือบินตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย และในฝ่ายสืบสวนของสถานี อาจยกระดับเป็นนักสืบโดรน (Investigative Drone Officer) มีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผ่านการอบรม มีเงินเพิ่มพิเศษ มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการสืบสวนติดตามคนร้ายและเป็นนักวิเคราะห์คดีผ่านภาพมุมสูง

ความสำเร็จของการนำโดรนมาใช้ในการสืบสวนของสถานีตำรวจ อาจวัดได้จาก

1. การจับกุมคดีกลุ่มต่างๆ ในกลุ่ม 1 - 4 สถานีตำรวจมีผลการจับกุมแต่รอบเดือนเป็นไปตามเป้าหมายที่ทางหน่วยเหนือกำหนด รวมถึงการจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับในคดีค้างเก่า มีการจับกุมได้เพิ่มมากขึ้น จากการที่นำโดรนเข้ามาช่วยในการทำงาน
2. ประชาชนในพื้นที่มีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจมากขึ้นจากการนำโดรนมาใช้ ตัวอย่างเช่น เมื่อมีคดีเกิดแล้วผู้ต้องหาหลบหนีการกระทำผิดไปหลบซ่อนอยู่ในพื้นที่ แล้วเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ใช้โดรนช่วยในการค้นหาติดตาม จนพบแหล่งหรือจุดที่คนร้ายหลบซ่อน จน

สามารถวางแผนเข้าจับกุมได้เป็นผลสำเร็จ หรือใช้โดรนในการติดตามทรัพย์สินที่คนร้ายลักไปแล้วนำไปซ่อนในป่า เช่น รถจักรยานยนต์ กลับคืนมาได้สำเร็จ หรืออาจเป็นการใช้โดรนช่วยติดตามคนในครอบครัวที่หายพลัดหลง หรือหนีออกจากบ้านมาเดินอยู่ตามท้องถนน แล้วสามารถติดตามจนพบตัว

อุปสรรคของการนำโดรนมาใช้งานในสืบสวนของสถานีตำรวจ

1. แม้มีการนำโดรนเข้ามาใช้ในงานสืบสวนบ้างแล้วในบางหน่วยงาน เช่น การใช้โดรนไล่ล่าผู้ต้องหาในคดียาเสพติด แต่การนำโดรนมาใช้งานยังเป็นไปเฉพาะหน่วยงาน ยังไม่แพร่หลายและเกิดการยอมรับ และในส่วนของอบรมหรือการพัฒนาบุคลากรนักสืบ หรือการอบรมเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนให้รู้จักและเข้าใจการทำงานของโดรนกียังอยู่ในวงจำกัด ซึ่งยังต้องมีการคิดค้นและพัฒนาองค์ความรู้ในการบินโดรนในเชิงยุทธวิธีสืบสวนอีกมาก ซึ่งองค์ความรู้นี้ไม่สามารถเรียนรู้จากองค์กรภายนอกได้ ต้องอาศัยการสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ของตำรวจกันขึ้นมาเอง จึงต้องใช้ระยะเวลาในการสะสมความรู้จากประสบการณ์ทำงานจริง แล้วมีการถ่ายทอดความรู้จากรุ่นสู่รุ่น ส่งต่อกันเป็นทอดๆ จนชำนาญและกลายเป็นแนวทางการปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ให้ทุกหน่วยตำรวจได้นำไปใช้ต่อไป

2. ปัจจุบันยังอยู่ในช่วงการเปลี่ยนผ่าน ซึ่งต้องยอมรับว่าบุคลากรของสถานีตำรวจ มีทั้งผู้ที่สนใจในเทคโนโลยีใหม่ๆพร้อมที่จะเรียนรู้การเปลี่ยนแปลง ซึ่งตำรวจในกลุ่มนี้จะเห็นว่าการนำโดรนมาใช้งานในสถานีตำรวจนั้นน่าจะเกิดประโยชน์กับอีกกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่มที่เห็นว่าการนำโดรนมาใช้ในงานสืบสวนนั้น อาจจะยังไม่ถึงกับมีความจำเป็น หรือยังมีความเชื่อมั่นในแนวทางการสืบสวนแบบเดิมที่เคยปฏิบัติกันอยู่ และมองว่าการใช้โดรนอาจเป็นการสร้างภาระมากกว่ามองเห็นประโยชน์

3. เนื่องจากโดรนที่นำมาใช้ในงานสืบสวนต้องเป็นโดรนที่มีคุณภาพ ซึ่งอาจมีราคาสูงตั้งแต่หลักพัน ไปจนถึงหลักหมื่น หรือหลักแสน ซึ่งหากโดรนมีปัญหาในระบบเครื่องยนต์กลไก หรือมีปัญหาในเรื่องโปรแกรม การบำรุงรักษา หรือการหาซื้ออุปกรณ์ซ่อมแซมส่วนที่ได้รับความเสียหาย อาจมีความยากลำบาก เนื่องจากในพื้นที่ของสถานีตำรวจอาจยังไม่มีร้านซ่อมหรือมีศูนย์รับซ่อม

4. ขอกฎหมายที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องโดรน หรือการใช้งานโดรนที่ไม่ไปล้ำสิทธิส่วนบุคคล หรือในการบินเพื่อตรวจตรา สืบสวนหาข่าว หรือติดตามจับกุมคดีต่าง ๆ ยังถือว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีตำรวจ รวมถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ทำหน้าที่ควบคุมโดรนที่จะต้องเรียนรู้

ทำความเข้าใจข้อกฎหมายให้เกิดความชำนาญในการบังคับโดรน เพื่อให้การบินโดรนอยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ

1. สถานีตำรวจควรเริ่มต้นจัดหาโดรนไว้ประจำห้องสืบสวน เพื่อนำโดรนมาใช้ในการสืบสวน โดยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่สืบสวนคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ดูแลรักษา ให้เป็นอุปกรณ์ประจำห้องสืบสวน ซึ่งเจ้าหน้าที่เวรสืบสวนประจำวันสามารถนำโดรนไปใช้ในการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุร่วมกับร้อยเวรเมื่อได้รับแจ้งเหตุ หรือนำไปใช้ในการสืบสวนหาข่าวในโอกาสต่าง ๆ เพื่อให้ชุดสืบสวนได้สร้างความคุ้นเคยกับโดรน ให้รู้ถึงข้อเด่น ข้อด้อย และปัญหาในการใช้งานโดรน และเพื่อเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้และเริ่มพัฒนามุมมองเชิงบวกที่มีต่อโดรน

2. ดำเนินการจัดส่งเจ้าหน้าที่ชุดสืบสวนไปเข้ารับการอบรมการใช้งานโดรนในสถาบันอบรมต่างๆ ซึ่งเริ่มมีหลายแห่งในปัจจุบัน หรืออาจเชิญเจ้าหน้าที่สถาบันที่สอนการบินโดรน มาทำการสอนให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจของสถานีตำรวจ แล้วให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่สำเร็จการอบรมนำความรู้ไปถ่ายทอดให้เจ้าหน้าที่ตำรวจคนอื่นต่อไป และต่อยอดสร้างองค์ความรู้ และความชำนาญในการบินโดรนขึ้นจากประสบการณ์ทำงานจริง โดยปรับองค์ความรู้ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

3. ดำเนินการประชาสัมพันธ์และเชิญชวนข้าราชการตำรวจในสถานีตำรวจ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจฝ่ายสืบสวน ให้เห็นความสำคัญและรู้จักการนำเทคโนโลยีโดรนมาใช้ ว่ามีประโยชน์และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานสืบสวนได้จริง และจะเป็นรูปแบบการทำงานในอนาคตที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงพ้น ซึ่งข้าราชการตำรวจจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนมุมมองในการเรียนรู้เทคโนโลยีโดรน เพื่อรับมือกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ซึ่งนั่นก็คือ ปัญญาประดิษฐ์

เอกสารอ้างอิง

- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2562). *อากาศยานไร้คนขับ*. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/อากาศยานไร้คนขับ>.
- สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ. (2562). *ความหมายของโดรน*. เข้าถึงได้จาก http://www.dti.or.th/page_bx.php?cid=24&cno=4308.

- สำนักข่าวทีนิวส์ จ.นครปฐม. (2562). *เปิดมิติใหม่แห่งการตามล่า*. เข้าถึงได้จาก <https://www.tnews.co.th/region/381194>.
- สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย. (2562). *หลักเกณฑ์การขึ้นทะเบียนโดรน และเงื่อนไขการบังคับหรือปล่อยอากาศยานซึ่งไม่มีนักบิน*. เข้าถึงได้จาก <https://www.caat.or.th>
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2557). *คู่มือการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่งานสืบสวนในสถานีตำรวจ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ.
- สำนักงานวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2562). *กฎหมายในการควบคุมการใช้โดรนเพื่อคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัว*. เข้าถึงได้จาก https://library2.parliament.go.th/ejournal/content_af/2561/jun2561-2.pdf
- VOA ภาษาอังกฤษไทย. (2562). *ตำรวจสหรัฐนิยมใช้โดรนในงานสืบสวนสอบสวนมากขึ้น*. เข้าถึงได้จาก <https://www.voathai.com/a/tech-police-drones-tk/4168079.html>.
- Drone Center. (2019). *Public Safety Drone: An Update*, Center for the study of drone at Bard College. Retrieved from <https://dronecenter.bard.edu/public-safety-drones-update>.
- Dronefly. (2019). *Police Law Enforcement Drones: Drone in the field*. Retrieved from <https://www.dronefly.com/police-drone-infographic>
- Project on Government Oversight (POGO). (2019). *These Police Drones are Watching You*. Retrieved from <https://www.pogo.org/analysis/2018/09/these-police-drones-are-watching-you>.
- WNDU-Channel 16. (2019). *Law enforcement agencies turning to drones to fight crime*. Retrieved from <https://www.wndu.com/content/news/Law-enforcement-agencies-turning-to-drones-to-fight-crime-483866481.html>

ตำรวจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกับการดูแลความปลอดภัยสาธารณะ

Police of the Socialist Republic of Vietnam and public security

ปิยะ อุทาโย¹ และศิริพร นุชสำเนียง²

Piya Uthayo and Siriporn Nuchsamniang

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทำงานของตำรวจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามกับการดูแลความปลอดภัยสาธารณะ ผลการศึกษา พบว่า การดูแลความปลอดภัยสาธารณะในเวียดนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงฮานอย ซึ่งเป็นเมืองหลวง บ้านเมืองมีความเจริญ ประชากรพักอาศัยหนาแน่น เป็นย่านการค้าธุรกิจ และแหล่งท่องเที่ยว ตำรวจนครบาลฮานอย มีการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมและกำหนดมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ทำให้สามารถจับกุมคดีที่เกิดขึ้นได้ในอัตราที่สูง ตำรวจนครบาลฮานอยประสบความสำเร็จในการดูแลให้ความปลอดภัยแก่ชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวหรือทำธุรกิจ โดยช่วงที่ผ่านมาได้มีการดำเนินการที่ได้ผล คือ การรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม การให้ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับอาชญากรรมและการป้องกันตนเอง นอกจากนี้ ยังมีมาตรการระดมกวาดล้างอาชญากรรม มีการสนธิกำลังทุกฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายจราจร ฝ่ายสืบสวนสอบสวน และฝ่ายป้องกันปราบปราม เพื่อปฏิบัติงานร่วมกันในการจับกุมผู้ก่ออาชญากรรม เช่น ผู้ที่พกพาอาวุธ การลักทรัพย์ การลักขโมย เป็นต้น มาตรการในการป้องกันรถจักรยานยนต์หายในเวียดนามประการหนึ่ง คือ เมื่อขับขี่รถจักรยานยนต์ไปในสถานที่ที่มีการจัดที่จอดรถ จะมีเจ้าหน้าที่เขียนหมายเลขลงบนเบาะรถจักรยานยนต์ แล้วมอบบัตรที่มีหมายเลขตรงกับเลขที่เขียนไว้ เมื่อจอดรถไว้แล้วมารับรถ จะต้องแสดงบัตรดังกล่าวจึงจะนำรถออกไปได้

คำสำคัญ: ตำรวจสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม, การดูแลความปลอดภัยสาธารณะ

¹ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ; Royal Thai Police

² คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ; Faculty of Police Science, Royal Police Cadet Academy
Corresponding author, e-mail: piya2238@police.go.th, Tel. 02-2519768

Abstract

The objective of this Academic article was to police of the socialist republic of Vietnam and public security. The research found that: Public Safety Management has been gradually increased in Vietnam, especially in Hanoi; a prosperous city with overcrowded population, commercial districts and tourist spots. Hanoi Municipal Police have analyzed crime problems and take preventive actions to reinforce the crime-scene verification. So, the arrest rate for incidents are considered at high level. Hanoi Municipal Police have succeeded in safety managing for foreigners who traveling and doing businesses in the city. The achieved campaigns for crime prevention have been accomplished by giving crime knowledge and crime prevention to people. Furthermore, there are plans for annihilation and crime suppression by corporate integrating with many agencies; such as, Traffic department, Investigation department, and Crime prevention and suppression department. They work together to arrest criminals; such as, someone carrying weapon, burglary, pickpocket and etc. One method to prevent missing motorcycles in Vietnam is giving a ticket number to the owner at the parking area. The owner has to show the matched card with the number on the motorbike seat before taking it out.

Keywords: Vietnamese Socialist Republic Police, Public Safety Management

ข้อมูลพื้นฐานของประเทศและสภาพสังคม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam) มีประชากรทั้งสิ้น 94,348,835 คน (Central Intelligent Agency, 2016) เมืองหลวง คือ ฮานอย (Hanoi) ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของเวียดนาม มีประชากร 6.472 ล้านคน (2009) ภาษาเวียดนามเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วไปและเป็นภาษาทางราชการ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ใช้กันมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีภาษาฝรั่งเศส จีน และภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ วันชาติเวียดนาม คือ วันที่ 2 กันยายน (เรียนรู้สู่อาเซียน, 2557)

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามเป็นประเทศหนึ่งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกสุดของคาบสมุทรอินโดจีน มีรูปร่างเป็นรูปตัวเอส (S) ลักษณะเป็นแนวยาว จึงทำให้ทั้งสภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศแตกต่างจากประเทศอินโดจีนอื่น ๆ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2557) โดยทิศเหนือติดกับสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นระยะทาง 1,281 กิโลเมตร ทิศใต้ติดกับทะเลจีนใต้ ทิศตะวันตก ติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นระยะทาง 2,130 กิโลเมตร ติดกับกัมพูชาเป็นระยะทาง 1,228 กิโลเมตร และอ่าวไทย ทิศตะวันออกติดกับอ่าวตังเกี๋ยและทะเลจีนใต้ โดยมีพื้นที่ 331,210 ตารางกิโลเมตร สภาพภูมิประเทศมีลักษณะเป็นภูเขาสูงชันระหว่างที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์ มีลักษณะเป็นแนวยาว โดยมีความยาวจากเหนือจรดใต้ 1,650 กิโลเมตร ขนานไปตามแนวยาวของคาบสมุทรอินโดจีน และมีหมู่เกาะต่าง ๆ อีกนับพันเกาะเรียงรายตั้งแต่อ่าวตังเกี๋ยไปจนถึงอ่าวไทย นอกจากนี้มีภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่ 2 แห่ง คือ ที่ราบลุ่มแม่น้ำแดงอยู่ทางตอนเหนือและราบลุ่มแม่น้ำโขงอยู่ทาง ตอนใต้ และตอนเหนือของประเทศมีที่ราบสูง มีภูเขาพาน ซีปิง (Phan Xi Pung) ซึ่งเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดในอินโดจีน มีความสูงถึง 3,143 เมตร (10,312 ฟุต) ตั้งอยู่ในจังหวัดเล้าไค ชาวเวียดนามมีเชื้อชาติขิ่น (Khin) หรือเวียด (Viet) (ร้อยละ 86%) นอกนั้นเป็นชนกลุ่มอื่น ๆ อีก 53 เชื้อชาติ กระจายอยู่ตามเทือกเขาและที่ราบสูง (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2557) แรงงานภาคเกษตร ร้อยละ 56.8 อุตสาหกรรม ร้อยละ 37 และบริการ ร้อยละ 6.2 (จารูวรรณ เจตเกษกิจ, 2555)

ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่มีจำนวนผู้นับถือมากที่สุด (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50) ส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธนิกายมหายาน นอกจากนี้ ยังมีศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกในจำนวนร้อยละ 8-10 โปรเตสแตนต์ ร้อยละ 0.5-2 กายดาว (Cao Dai) ร้อยละ 1.5-3 หัวฮาว (Hoa Hao) ร้อยละ 1.5-4 มุสลิมในจำนวน ร้อยละ 0.1 และอื่น ๆ ส่วนผู้นับถือศาสนาพุทธเถรวาทมีอยู่บ้าง แต่อยู่ทางใต้ของประเทศ โดยเฉพาะบนที่ราบลุ่มแม่น้ำโขงและจังหวัดที่ติดกับชายแดนเวียดนาม-กัมพูชา เวียดนามมีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมเก่าแก่ที่สั่งสมมาเป็นระยะเวลานานและยังคงสืบทอดมาถึงปัจจุบันโดยที่เวียดนาม มีความสัมพันธ์กับจีนมาก่อนการปฏิวัติระบบการปกครองจึงทำให้ความเชื่อ ศิลปะวิถีการดำรงชีวิตตลอดจนประเพณีและวัฒนธรรมต่างๆของจีนมีอิทธิพลต่อเวียดนามด้วยรวมทั้งลัทธิขงจื๊อที่ให้ความสำคัญต่อการ นับถือเช่นไหว้บรรพบุรุษ ลัทธิเต๋าที่สอนเรื่องความสมดุลของธรรมชาติรวมถึงศาสนาพุทธนิกาย

มหายานที่สอนเรื่องกรรมดีและกรรมชั่วซึ่งแม้ว่ารัฐบาลคอมมิวนิสต์ของเวียดนามจะทำลายความเชื่อและศาสนา ส่วนหนึ่งไปในช่วงปฏิวัติระบบการปกครอง แต่ปัจจุบันมีการผ่อนปรนมากขึ้น ชาวเวียดนามเชื่อว่า ทุกหน ทุกแห่งมีเทพเจ้าสถิตอยู่ไม่ว่าจะเป็นเทพเจ้าดิน เทพเจ้าน้ำหรือเทพเจ้าอื่น ๆ ดังนั้นนอกจากวันในศาสนาพุทธ (จ้าว-Chua) ศาลาประชาคม (ดินห์-Dinh) หรือแท่นบูชาจักรพรรดิในอดีต (เดน-Den) แล้วยังมีการตั้งแท่นบูชาเทพเจ้า (เหมียว-Mieu) กระจายอยู่โดยทั่วไปประชาชนนิยมนำดอกไม้ธูปเทียนและผลไม้ มาสักการะบูชาในวันที่ 1 และ 15 ค่ำ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2557)

สภาพความเป็นอยู่ของชาวเวียดนามในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ มีความหนาแน่นเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ เช่น ในกรุงฮานอย ที่ดินมีราคาสูงมาก เริ่มมีการสร้างอาคารสูง คนเวียดนามนิยมใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะเดินทาง เนื่องจากรถยนต์มีราคาสูงมาก เช่น รถยนต์ยี่ห้อโตโยต้า รุ่น VIOS ราคาคิดเป็นเงินไทยเกินกว่า 1 ล้านบาท คนเวียดนามจึงไม่นิยมใช้รถยนต์ และเมื่อทำงานมีรายได้จะเก็บเงินเพื่อซื้อบ้านพักอาศัยก่อนเป็นลำดับแรก

สภาพการจราจรในกรุงฮานอย ค่อนข้างแออัด ตามทางแยกไม่ค่อยมีสัญญาณไฟจราจร แต่จะมีตำรวจจราจรยืนปฏิบัติหน้าที่บริเวณทางแยก โดยผู้ขับขี่ก็สามารถขับรถยนต์ได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว ประชาชนส่วนใหญ่ใช้รถจักรยานยนต์เนื่องจากราคาถูกกว่ารถยนต์มาก โดยรถยนต์ในเวียดนาม แบ่งตามลักษณะป้ายทะเบียน มี 3 ประเภท คือ รถยนต์ที่ใช้ราชการทหาร ใช้ป้ายทะเบียนสีแดง รถยนต์ของหน่วยงานราชการ (รวมทั้งตำรวจ) ใช้ป้ายทะเบียนสีฟ้า และรถยนต์ของประชาชนทั่วไป ใช้ป้ายทะเบียนสีขาว

สภาพปัญหาอาชญากรรมและความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

1. อาชญากรรมทั่วไป หน่วยงานความปลอดภัยทางการทูต (Bureau of Diplomatic Security) กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา (United State Department of State) ได้ประเมินสถานการณ์อาชญากรรมในเมืองโฮจิมินห์ ว่ามีอัตราการเกิดอาชญากรรมอยู่ในระดับสูง (High) โดยมีลักษณะเช่นเดียวกับเมืองในประเทศอื่นๆ ซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกัน เมืองโฮจิมินห์เป็นแหล่งท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ มีคดีที่เกิดขึ้นบ่อย ได้แก่ ล้วงกระเป๋า ชิงทรัพย์ คดีลักเล็กขโมยน้อย และพฤติกรรมในการกระทำความผิด มีการใช้รถจักรยานยนต์ในการกระทำความผิด เช่น ผู้กระทำความผิดขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยมีผู้ซ้อนท้ายไปกระชากกระเป๋าหรือโทรศัพท์มือถือ นอกจากนี้ ก็มีคดีลักรถจักรยานยนต์ รวมทั้งแก๊งค์กรีดกระเป๋า เพื่อขโมย

ทรัพย์สินมีค่าในกระเป๋าถือ ส่วนอาชญากรรมที่มีความรุนแรง เช่น ฆ่า การปล้นโดยมีอาวุธ เรียกค่าไถ่ ยังคงเกิดขึ้นน้อยมาก (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016) สำหรับการประเมินสถานการณ์อาชญากรรมในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเมืองหลวง พบว่ามีอัตราการเกิดอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง (Medium) แม้ว่าผู้ที่เดินทางไปกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่จะรู้สึกว่ามีความปลอดภัยเมื่อเปรียบเทียบกับเมืองอื่นๆ แต่ก็มีอาชญากรรมในคดีเล็กน้อยเกิดขึ้นได้ เช่น ล้วงกระเป๋า ลักเล็กขโมยน้อย วิวาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในย่านชุมชนที่มีคนมาก ผู้กระทำความผิดมีการใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016) สถิติคดีอาญาในกรุงเทพมหานคร โดยประมาณเฉลี่ย 45,000 คดี/ปี ผู้ต้องหา 60,000 คน ส่งฟ้องคดี 80,000 คดี (รวมคดีเก่า) ผู้ต้องหาประมาณ 100,000 คน เป็นคดีผู้ต้องหาตามหมายจับ 6,700 คน คดีส่วนใหญ่เป็นอาชญากรรมแบบดั้งเดิม แต่มีแนวโน้มเกิดคดีอาชญากรรมข้ามชาติมากขึ้น รวมทั้งคดียาเสพติดและค้ายาเสพติด โดยยาเสพติดที่แพร่ระบาดได้แก่ เมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีน คดีอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ โดยการหลอกลวงทางอินเทอร์เน็ต คดีโจรสลัดมีเกิดขึ้น 2 คดีในปีที่ผ่านมา (Ministry of Public Security, 2016)

2. การค้ายาเสพติด

ยาเสพติดที่วัยรุ่นส่วนใหญ่ใช้ ได้แก่ เมทแอมเฟตามีน และไอซ์ ซึ่งแหล่งที่มาโดยส่วนมากจะมาจากประเทศจีน และสามเหลี่ยมทองคำ ในบางจังหวัดทางตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศเวียดนามยังมีการปลูกพืชที่นำมาใช้ในการผลิตเป็นยาเสพติด

คดียาเสพติดมีความซับซ้อนมากขึ้นโดยเฉพาะผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติที่มาก่อคดียาเสพติดในประเทศเวียดนามมากขึ้น ยาเสพติดได้ลักลอบจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศเวียดนาม และทำการขนส่งต่อไปยังประเทศต่างๆ ตามแนวชายแดนที่ติดกับประเทศลาวและประเทศจีน หรือโดยทางเครื่องบินขนส่งยาเสพติด ไปยังประเทศจีน ไต้หวัน ออสเตรเลีย แอฟริกา เป็นต้น

รัฐบาลเวียดนาม มีนโยบายในการลงโทษผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดอย่างรุนแรง ดังจะเห็นได้จากเมื่อเดือนมกราคม 2557 ได้ปรากฏข่าวทางสื่อมวลชนว่า ศาลเวียดนามในจังหวัดกว๋างบิงห์ ของประเทศเวียดนาม ตัดสินลงโทษผู้ต้องหาคดียาเสพติดรวม 89 คน ซึ่งนับเป็นครั้งใหญ่ที่สุดของประเทศ โดยในจำนวนนี้มี 30 ได้รับโทษประหารชีวิต ขณะที่ทางการก็ออกมาระบุว่า ปัจจุบันมีผู้ติดยาเสพติดในเวียดนามถึงเกือบ 2 แสนคนโดยศาลได้ตัดสินและ

แถลงคำพิพากษายกในต้นที่จัดขึ้นภายในสถานกักกัน ไม่ใช่ในศาลตามธรรมเนียมปกติแต่อย่างใด (Voice TV, 2557)

ในกรุงฮานอย ปัญหายาเสพติดเป็นสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม เฉพาะในกรุงฮานอย มีผู้ติดยาเสพติดประมาณ 14,000 คน รัฐบาลมีนโยบายในการบำบัดให้แก่ผู้ติดยาเสพติด มีการเสพยาเสพติดมากประเภทไอซ์ ยาบ้า โดยคดียาเสพติดมีมากในแหล่งชุมชนแออัด ร้านอาหาร (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016)

3. อาชญากรรมความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก

หลายปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มมากยิ่งขึ้นทุกปี และมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ.2551-2556 พบคดีที่เกี่ยวข้อง 3,683 คดี ที่เป็นคดีเกี่ยวข้องทางเพศ คดีข่มขืนเด็กมีจำนวนมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ นครเมืองฮานอย และ นครเมืองโฮจิมินห์ มีจำนวนมากที่สุด โดยรัฐบาลเวียดนามได้มีการรณรงค์ให้แก่ประชาชนทุกคนเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กเพื่อบรรเทาและลดปัญหาอาชญากรรมเหล่านั้น แต่ในทางปฏิบัติก็ยังเกิดปัญหายากต่อการแก้ไข

4. การก่อการร้าย

แนวโน้มสถานการณ์การก่อการร้ายในเวียดนามถืออยู่ในระดับต่ำ (Low) (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016) เวียดนามเป็นประเทศที่มีความสงบ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการป้องกันการก่อการร้าย ปัญหาความขัดแย้งเกี่ยวกับ เชื้อชาติ ศาสนาไม่เคยเกิดขึ้น นโยบายของรัฐบาลจะไม่ประณามผู้ก่อการร้าย เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าการประณามผู้ก่อการร้ายเป็นภัยความมั่นคงของประเทศ

เวียดนามมีหน่วยงานที่ดูแลการก่อการร้ายและมีการรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามาช่วยเหลือดูแล เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจที่ได้ช่วยกันป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายขึ้น โดยหากประชาชนพบจะแจ้งข้อมูลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบตั้งแต่ในขั้นเตรียมการณ์และวางแผน ตำรวจมีหน้าที่ประการหนึ่ง คือ การใกล้ชิดกับประชาชน โดยถือว่างานทุกอย่างต้องเริ่มจากประชาชน ทำให้ตำรวจได้รับความร่วมมือ หากมีคนแปลกหน้าเข้ามาในหมู่บ้าน ชาวบ้านจะแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที การก่อการร้ายในเวียดนาม จึงถูกจัดอันดับว่า มีอัตราการเกิดการก่อการร้ายอยู่ในระดับต่ำ (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016)

รูปแบบโครงสร้างองค์กรและการบริหารงานตำรวจ

1. วิวัฒนาการขององค์กรตำรวจเวียดนาม

วิวัฒนาการขององค์กรตำรวจเวียดนาม มีความเป็นมาพร้อมกับการประวัติศาสตร์ ความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การปกครอง เวียดนาม เป็นอาณานิคมของฝรั่งเศสตั้งแต่ปี ค.ศ. 1883 ทำให้ระบบราชการ รวมทั้งระบบงานตำรวจในแบบอาณานิคมได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลง เมื่อบางประเทศในคาบสมุทรอินโดจีน ได้กลายเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส

ในระหว่างที่อยู่ภายใต้อาณานิคมของฝรั่งเศส ในช่วงหลังได้มีกลุ่มต่อต้านฝรั่งเศส เกิดขึ้น คือ กลุ่มของโฮจิมินห์ หรือกลุ่มเวียดนาม Viet Minh ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นได้เข้ายึดอินโดจีนของฝรั่งเศส และได้ประกาศยกเลิกอำนาจการปกครองของฝรั่งเศสในปี พ.ศ.2483 (ค.ศ.1940) พร้อมกับได้มอบหมายให้จักรพรรดิเบ๋าไต่ของเวียดนาม ประกาศ อิสระภาพ และจัดตั้งรัฐบาลเวียดนามขึ้นปกครองประเทศเมื่อสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นแพ้สงคราม จักรพรรดิเบ๋าไต่ จึงโอนอำนาจการปกครองให้แก่โฮจิมินห์ อย่างไรก็ตาม ฝ่ายที่ชนะ สงคราม พยายามสนับสนุนให้ฝรั่งเศสกลับเข้ามามีอำนาจเหนือเวียดนามอีกครั้งหนึ่ง โฮจิมินห์ จึงประกาศต่อสู้ด้วยกำลัง และประกาศอิสรภาพอีกครั้ง ในปี ค.ศ. 1945 มีกรุงฮานอยเป็นเมือง หลวง และโฮจิมินห์ เป็นประธานาธิบดี

ในช่วงเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ.1945 ได้มีการริเริ่มก่อตั้งกองกำลัง ซึ่งทำหน้าที่คล้าย กับตำรวจในยุคปัจจุบัน โดยแบ่งหน่วยงานออกเป็น 3 ระดับ คือ

- 1) ส่วนกลาง
- 2) ภูมิภาค
- 3) จังหวัด

การจัดตั้งตำรวจแห่งชาติของสาธารณรัฐเวียดนาม (Republic of Vietnam) หรือ เวียดนามใต้ เป็นการจัดองค์กรในลักษณะเดียวกับกองกำลังตำรวจนครบาลฝรั่งเศส ซึ่ง รับผิดชอบการรักษาความเป็นระเบียบของสังคม และการจับกุมผู้กระทำความผิด หลังจากมีการทำ สนธิสัญญาเจนีวาปี ค.ศ.1954 (Geneva Accords) รัฐบาลของชาวเวียดนามใต้ ได้สร้างกอง กำลังตำรวจของตนเอง และใช้ตัวแบบของฝรั่งเศส เป็นตำรวจแห่งชาติที่อยู่ภายใต้ กระทบวงมหาดไทย หัวหน้าตำรวจอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการ กระทบวงมหาดไทย ประกอบไปด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี หรือ

เรียกว่า Gendarmerie รับผิดชอบการรักษาความสงบเรียบร้อยในเมืองหลักๆ และเมืองในต่างจังหวัด ในพื้นที่เมือง ตำรวจปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบต่อผู้ว่าเมือง (Wikipedia, 2016)

นอกเหนือจากกำลังเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยหรือ Gendarmerie กองกำลังตำรวจ ยังประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ตำรวจทางอาญา (criminal police) เป็นผู้ทำหน้าที่สืบสวนสอบสวน และกองกำลังกึ่งทหารซึ่งมีกำลังอยู่ประมาณ 15,000 นาย รับผิดชอบการป้องกันปราบปรามจลาจล และรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนในระหว่างเหตุการณ์ความไม่สงบ จัดเตรียมความพร้อมของกำลังพลสำรอง สำหรับกองทัพเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้กำลัง อย่างไรก็ตาม ระบบกองกำลังบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว มีความแตกต่างจากระบบของประเทศฝรั่งเศส เนื่องจากตำรวจแห่งชาติ ของเวียดนามใต้ ไม่ได้แยกการควบคุมระหว่างกระทรวงมหาดไทย กับกระทรวงกลาโหม แบบในฝรั่งเศส (Wikipedia, 2016)

เมื่อวันที่ 27 เดือน สิงหาคม ปี ค.ศ.1953 ให้กำเนิดกระทรวงตำรวจ หรือกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ (Overseas Security Advisory Council (OSAC), 2016)

ในปี ค.ศ.1965 กองกำลังตำรวจแห่งชาติ สาธารณรัฐเวียดนามใต้ มีขยายกำลังพลจนถึงประมาณ 41,000 นาย ตำรวจแห่งชาติในฐานะส่วนหนึ่งของรัฐบาลพลเรือน ไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของกองทัพเวียดนามใต้ ตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติภารกิจรวบรวมข่าวกรองพิเศษ และงานการต่อต้านข่าวกรอง ซึ่งมักจะมีความซ้ำซ้อนกับหน้าที่ของฝ่ายทหาร นอกเหนือจากนี้ ตำรวจแห่งชาติ ยังรับผิดชอบปกป้องเจ้าหน้าที่เวียดนามใต้ และสถานที่ราชการ ซึ่งก็มีความซ้ำซ้อนกับภารกิจของกองกำลังตำรวจรักษาและหน่วยกำลังปฏิบัติการพิเศษ

ในช่วงปี ค.ศ.1969 ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของการถอนรากถอนโคนและทำลายลัทธิคอมมิวนิสต์ หน่วยลาดตระเวนจังหวัด (Provincial Reconnaissance Unit – PRUs) หรือที่เรียกในตอนเริ่มต้นว่าเป็นทีมต่อต้านการก่อการร้าย (Counter-Terror CT) ได้โอนมาอยู่กับหน่วยงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานตำรวจแห่งชาติ ได้ร่วมกับ หน่วยงานสนับสนุนการพัฒนาเพื่อการปฏิวัติและการปฏิบัติการทางพลเรือน (Civil Operations and Revolutionary Development Support – CORD) และหน่วยข่าวกรองกลางของสหรัฐอเมริกา (CIA) ดำเนินการควบคุมกองกำลังในโครงการฟีนิกซ์ (Phoenix Program) หน่วยงานข่าวกรองตำรวจ

ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ของ CIA และ CORDS เพื่อรวบรวมข้อมูลในการพิสูจน์ทราบพวกเวียดกง และช่วยในการควบคุมอาชญากรรม

เจ้าหน้าที่ตำรวจแห่งชาติ สวมเครื่องแบบสีน้ำตาลเข้ม และหมวกยอดที่มีเครื่องหมาย ตั้งแต่ปี 1956-1965 เจ้าหน้าที่ตำรวจ ก็ยังสวมเครื่องแบบสีขาวในโอกาสสำคัญที่เป็นทางการ ในการปฏิบัติหน้าที่ปกติประจำวัน เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อาวุธปืนลูกม่ขนาด .38 หรืออาจมีอาวุธปืนสงครามแบบ M1 คาร์ไบน์ และปืนยาวแบบ M-16 บทบาทของตำรวจในงานด้านความมั่นคงของประเทศที่ต้องร่วมกับกองทัพ ในเวียดนาม กิจกรรมของตำรวจอาจจะไม่สามารถถอนรากถอนโคน ทำลายโครงสร้างพื้นฐานของพวกเวียดกงได้ หากไม่มีกลยุทธ์และแผนการทางทหารในภาพรวมที่ออกแบบมาเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติของตำรวจ (Frank E. Ambbruster, 1967)

สำนักงานความปลอดภัยสาธารณะของหน่วยงานสหรัฐอเมริกาเพื่อการพัฒนาต่างประเทศ (Office of Public Safety of the United State Agency for International Development – USAID) ให้การสนับสนุนเพื่อพัฒนาองค์กรตำรวจแห่งชาติ และองค์กรบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ ในช่วง 1966 ในสาธารณรัฐเวียดนาม หรือเวียดนามใต้ ก่อนปี ค.ศ.1962 มีหน่วยงานตำรวจที่แยกกันอยู่เป็นจำนวนมาก ปฏิบัติหน้าที่อยู่ทั่วประเทศ โดยขาดการประสานงานกัน ขาดความเป็นเอกภาพในขณะที่มีภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งมาจากพวกเวียดกง และผู้ที่สนับสนุนจากต่างชาติ ในปี ค.ศ.1962 เมื่อมีการออกข้อกำหนดโดยประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐเวียดนาม จึงทำให้องค์กรตำรวจมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน โดยมีการตั้งหน่วยงานตำรวจแห่งชาติ (Directorate General of National Police) เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 1962 ตำรวจในเวียดนามใต้ ไม่ได้เป็นตำรวจของท้องถิ่นในลักษณะของตำรวจอเมริกา มีตำแหน่งหัวหน้าตำรวจ คือ Director General โดยมีตำแหน่งรองผู้อำนวยการ 1 ตำแหน่ง และผู้ช่วยผู้อำนวยการ 7 ตำแหน่ง รับผิดชอบเกี่ยวกับงานบริหาร บุคลากรและการฝึกอบรม งานการข่าว การปฏิบัติ การควบคุมทรัพยากร กองกำลังพื้นที่ และตำรวจวิทยาการ (Charles A Mann and Robert C Lowe, 1966)

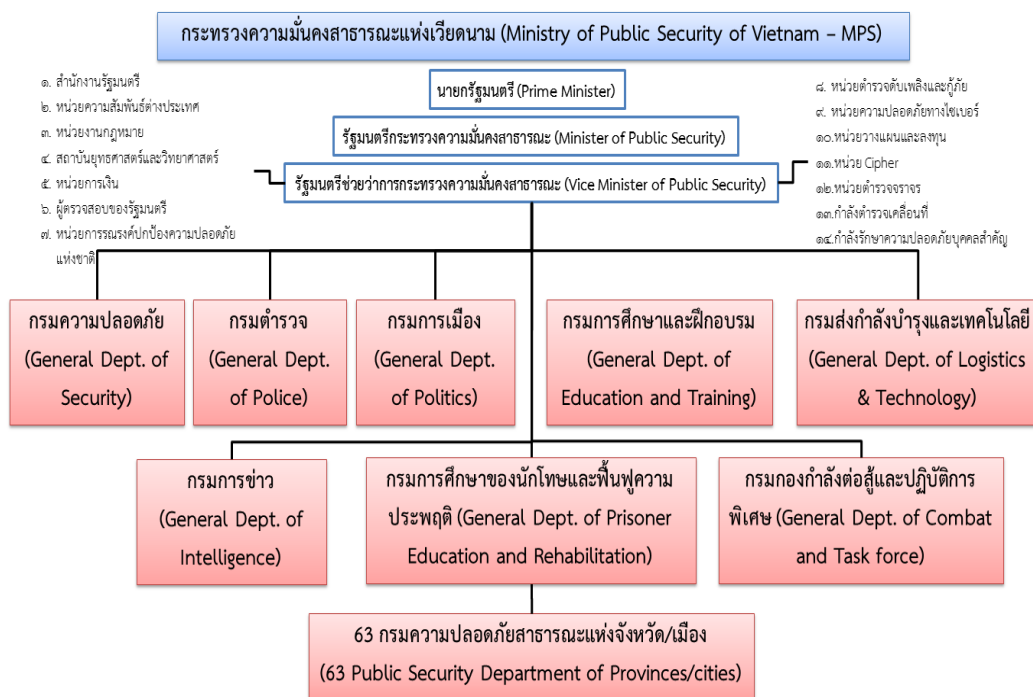
วันที่ 6 เดือน มิถุนายน ปี ค.ศ.1975 ได้มีการรวมระหว่างกระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ กับกระทรวงมหาดไทย เป็นกระทรวงมหาดไทย

ในปี ค.ศ.1988 กระทรวงมหาดไทย เปลี่ยนชื่อเป็น กระทรวงความมั่นคงแห่งชาติ (Ministry of Public Security) จนถึงปัจจุบัน และวันที่ 19 เดือน สิงหาคม ค.ศ.1945 ถือว่าเป็นวันตำรวจ

2. รูปแบบการจัดองค์กรตำรวจ

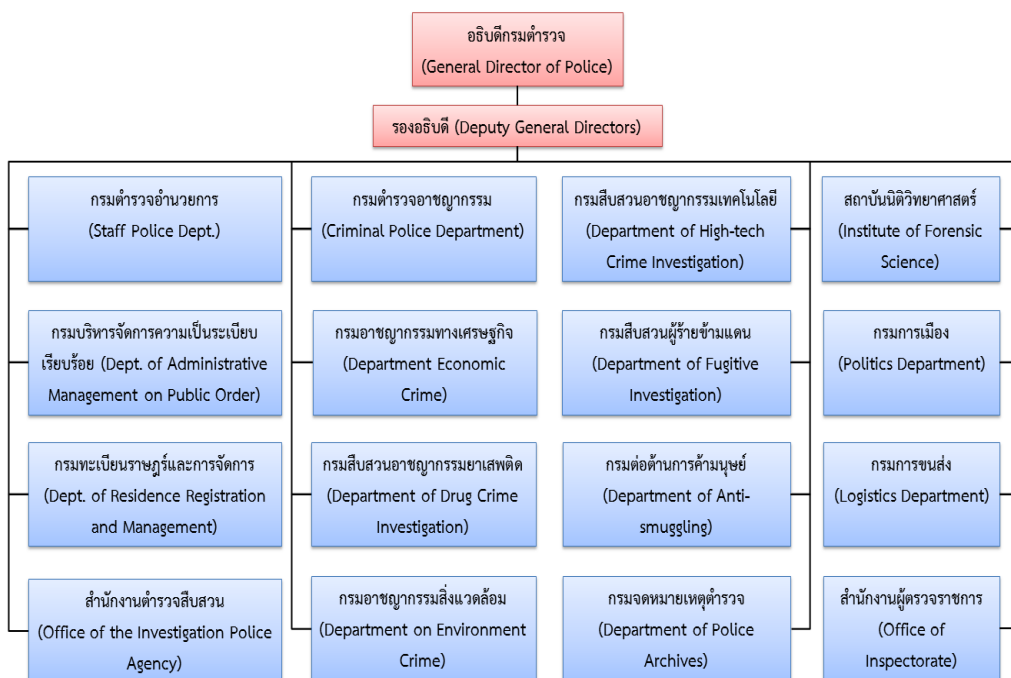
หน่วยงานตำรวจเวียดนามเป็นกรมใหญ่ เรียกว่า กรมตำรวจ (The General Police Department) ภายใต้สังกัดกระทรวงความปลอดภัยสาธารณะ (The Ministry of Public Security)ภายในกระทรวงมีหน่วยงานในสังกัด ได้แก่ กรมความปลอดภัย กรมตำรวจ กรมการเมือง กรมการศึกษาและฝึกอบรม กรมส่งกำลังบำรุงและเทคโนโลยี กรมการข่าว กรมการศึกษาของนักโทษและฟื้นฟูความประพฤติ และกรมกำลังต่อสู้และปฏิบัติการพิเศษ และมีกรมความปลอดภัยสาธารณะแห่งจังหวัด/เมือง จำนวน 63 กรม นอกจากนี้ ยังมีกรมขนาดเล็กที่ขึ้นอยู่กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงความปลอดภัยสาธารณะโดยตรง จำนวน 14 กรม ปรากฏตามแผนภูมิดังนี้

ภาพที่ 1 ตราสัญลักษณ์กระทรวงความมั่นคง สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (Wikipedia, 2016)

กรมตำรวจเวียดนามมีหน่วยงานภายใน ได้แก่ กรมตำรวจอำนวยการ กรมตำรวจอาชญากรรม กรมสืบสวนอาชญากรรมเทคโนโลยี สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรมบริหารจัดการความเป็นระเบียบเรียบร้อย กรมอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ กรมสืบสวนผู้ร้ายข้ามแดน กรมการเมือง กรมทะเบียนราษฎรและการจัดการ กรมสืบสวนอาชญากรรมยาเสพติด กรมต่อต้านการค้ามนุษย์ กรมการขนส่ง สำนักงานตำรวจสืบสวน กรมอาชญากรรมสิ่งแวดล้อม กรมจตหมายเหตุตำรวจ สำนักงานผู้ตรวจราชการ รายละเอียดปรากฏตามแผนภูมิ ดังนี้

ภาพที่ 2 โครงสร้างกรมตำรวจเวียดนาม

เวียดนาม เป็นสมาชิกขององค์กรตำรวจสากล หรือ INTERPOL โดยมีหน่วยงานตำรวจสากลของเวียดนาม INTERPOL National Central Bureau (NCB) for Vietnam เป็นหน่วยงานภายใต้กรมตำรวจ ทำหน้าที่ประสานงานด้านต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ (คณะตำรวจศาสตร์, 2558)

หน่วยงานตำรวจตำรวจของเวียดนาม แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ

1. กระทรวงความมั่นคง
2. ตำรวจจังหวัด
3. ตำรวจอำเภอ/เขต (มีอำนาจสอบสวน)
4. ตำรวจตำบล/แขวง (ไม่มีอำนาจสอบสวน) ทำหน้าที่ป้องกันเหตุและรับแจ้งเหตุเบื้องต้น เมื่อรับแจ้งแล้วจะต้องส่งให้ตำรวจอำเภอ/เขตดำเนินการสอบสวน

ตำรวจเวียดนามมีประมาณ 280,000 คน การเกษียณอายุราชการของตำรวจไม่เท่ากัน โดยเวียดนามแบ่งการเกษียณอายุราชการออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. ตำรวจทั่วไป ในระดับปฏิบัติการ หรือเทียบเท่ากับตำรวจไทย คือ ชั้นประทวน โดยผู้ชายเกษียณที่อายุ 55 ปี ผู้หญิงเกษียณที่อายุ 50 ปี
2. ผู้บริหารระดับกลาง หรือเทียบเท่ากับตำรวจไทย คือ ระดับรองสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ ผู้ชายเกษียณที่อายุ 58 ปี ผู้หญิงเกษียณที่อายุ 53 ปี
3. ผู้บริหารสูงสุด หรือเทียบเท่ากับตำรวจไทย คือ ระดับผู้บังคับการหรือนายพลขึ้นไป ผู้ชายเกษียณที่อายุ 60 ปี ผู้หญิงเกษียณที่อายุ 55 ปี

ตำรวจนครบาลฮานอย (Department of Public Security of Hanoi)

ภาพที่ 3 Department of Public Security of Hanoi (Wikipedia, 2016)

ตำรวจนครบาลฮานอย มีกำลังพลตำรวจประมาณ 10,000 นาย มีรถยนต์ประมาณ 4,500,000 คัน ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาด้านการจราจร หน่วยงานตำรวจในเวียดนาม แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ ระดับกระทรวง ระดับเมือง ระดับเขต/อำเภอ และระดับแขวง/ตำบล โดยหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการสอบสวนมีถึงระดับเขต/อำเภอ ซึ่งมีการแบ่งหน่วยงานภายในออกเป็น 4 ฝ่าย ได้แก่

- ฝ่ายสอบสวนกลาง (Synthetic Investigation Team)
- ฝ่ายสอบสวนคดีทั่วไป (The Police Team Investigation Crime)
- ฝ่ายสอบสวนคดีเศรษฐกิจ (The Police Team Investigation Economic Crime)
- ฝ่ายสอบสวนคดียาเสพติด (The Police Team Investigation Crime on Drugs)

ในแต่ละเขตมีพนักงานสอบสวนของเขต ซึ่งจำนวนพนักงานสอบสวนแล้วแต่ปริมาณคดีในแต่ละเขต โดยมีหน้าที่ในการเข้าเวรรับแจ้งความจากประชาชน จัดแบ่งประเภทและส่งข้อมูลให้กับหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ รายงานความคืบหน้าของคดีให้ประชาชนทราบ แก้ไขปัญหาให้กับประชาชน สอบสวนคดีตามประมวลกฎหมายอาญา และนำประชาชนให้ปฏิบัติตามกฎหมาย คอยตรวจสอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ตำรวจนครบาลฮานอยจะมีการประชุมในคดีใหญ่ ๆ เพื่อหาข้อมูลหรือข้อผิดพลาดและแนวทางการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ ยังมีการถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน นายร้อยตำรวจเวียดนาม เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลฮานอยจะได้รับเชิญไปบรรยายให้ความรู้ในโรงเรียนตำรวจเวียดนาม บางคนเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ของนักเรียนด้วย รวมทั้งมีความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และมีการส่งคณะเจ้าหน้าที่ตำรวจไปศึกษาดูงาน ในต่างประเทศ

ตำรวจนครบาลฮานอย มีการวิเคราะห์ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่และกำหนดมาตรการในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ทำให้สามารถจับกุมคดีที่เกิดขึ้นได้ในอัตราที่สูง และสามารถกำหนดมาตรการป้องกันอย่างได้ผล เช่น คดีคนจี้เงินนำอุปกรณ์มาติดที่ตู้ ATM เพื่อคัดลอกข้อมูลแล้วไปทำบัตรปลอมเพื่อกดเงินออกจากบัญชีผู้เสียหาย ตำรวจนครบาลฮานอยสามารถประสานงานกับธนาคาร เพื่อแจ้งเตือนและขอความร่วมมือในการเฝ้าระวังและป้องกันเหตุ

องค์การตำรวจสากลฮานอย ปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศในการพัฒนาโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมความสามารถของเวียดนามในการบังคับใช้กฎหมายภายในยามที่การสืบสวนนั้นจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานของต่างประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม, 2559)

ตำรวจระดับเขตไฮบาตรัง (Hai Ba Trung District Police)

หน่วยงานตำรวจระดับเขต/อำเภอ หน้าที่ความรับผิดชอบ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. คดีทั่วไป
2. คดีอุกฉกรรจ์
3. คดีเศรษฐกิจ
4. คดียาเสพติด

ตำรวจระดับแขวง/ตำบล (Police Station)

การดูแลความปลอดภัยสาธารณะในเวียดนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงฮานอยซึ่งเป็นเมืองหลวง บ้านเมืองมีความเจริญ ประชากรพักอาศัยหนาแน่น เป็นย่านการค้าธุรกิจ และแหล่งท่องเที่ยวทั้งในเวลากลางวันและเวลากลางคืน

รถยนต์ในเวียดนามแบ่งตามลักษณะป้ายทะเบียนได้เป็น 3 ประเภท คือ รถยนต์ที่ใช้ในราชการทหาร ใช้ป้ายทะเบียนสีแดง รถยนต์ของหน่วยงานราชการ (รวมทั้งตำรวจ) ใช้ป้ายทะเบียนสีฟ้า และรถยนต์ของประชาชนทั่วไป ใช้ป้ายทะเบียนสีขาว

มาตรการในการป้องกันรถจักรยานยนต์หายในเวียดนามประการหนึ่ง คือ เมื่อขับขี่รถไปในสถานที่ที่มีการจัดที่จอดรถและมีเจ้าหน้าที่ดูแล จะใช้ดินสอสีขาวเขียนหมายเลขลงบนเบาะรถจักรยานยนต์ แล้วมอบบัตรที่มีหมายเลขตรงกับเลขที่เขียนไว้ เมื่อจอดรถไว้แล้วมารับรถ จะต้องแสดงบัตรดังกล่าวที่จะต้องมีหมายเลขตรงกัน ให้เจ้าหน้าที่ก่อนจึงจะนำรถออกไปได้

สภาพการจราจรในเวียดนามค่อนข้างแออัด ตามทางแยกไม่ค่อยมีสัญญาณไฟจราจร แต่จะมีตำรวจจราจรยืนปฏิบัติหน้าที่บริเวณทางแยก โดยผู้ขับขี่ก็สามารถขับรถยนต์ได้อย่างคล่องแคล่วว่องไว ประชาชนส่วนใหญ่ขับรถจักรยานยนต์เนื่องจากราคาถูกกว่ารถยนต์มาก

ในพื้นที่ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเวลากลางคืน จะมีประชาชนทั้งชาวเวียดนามและชาวต่างชาติ เข้าไปท่องเที่ยว ซื้อของ ใช้บริการในสถานบริการ โดยชาวเวียดนามส่วนใหญ่นิยมใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ จึงเป็นช่องโอกาสให้คนร้ายก่ออาชญากรรมในคดีลักทรัพย์จักรยานยนต์ได้ ตามสถานที่ท่องเที่ยวจึงมีการจัดพื้นที่สำหรับจอดรถจักรยานยนต์ไว้ และมีประชาชนและวัยรุ่นนำรถเข้าไปจอดจำนวนมาก นอกจากนี้ เพื่อความปลอดภัยยังมีการเตรียมถังดับเพลิงวางไว้บริเวณทางแยกหัวถนนที่มีการปิดถนน สำหรับให้นักท่องเที่ยวเดินเที่ยว โดยมีประชาชนในชุมชนมาเฝ้าระวังและดูแล มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประจำทางเข้า-ออกของถนน ตั้งจุดตรวจสังเกตการณ์และห้ามรถจักรยานยนต์ที่จะเข้าไปในพื้นที่ ที่มีการปิดถนน โดยร่วมปฏิบัติกับอาสาสมัครและพนักงานรักษาความปลอดภัยเอกชน

ในพื้นที่ท่องเที่ยว มีการจัดรถยนต์ตำรวจ ซึ่งเป็นรถบรรทุกขนาดเล็ก สีขาว มีเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ 2-3 คนนั่งอยู่ในรถ พร้อมอาสาสมัครตำรวจ ออกตรวจตราจัดระเบียบในถนน เนื่องจากถนนคับแคบและมีรถจักรยานยนต์จำนวนมาก โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้เครื่องขยายเสียงในการประชาสัมพันธ์และจัดระเบียบพื้นที่ไปด้วย

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การสร้างความร่วมมือกับองค์กรตำรวจต่างประเทศ เพื่อป้องกันปราบปรามอาชญากรรมนั้น ในปีที่ผ่านมาเวียดนามได้มีความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เช่น มาเลเซียและอินโดนีเซีย ในปี 2015 เมื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน มีความร่วมมือในทุกๆ ด้าน อาชญากรรมที่เข้ามาในเวียดนาม มีแนวโน้มเป็นอาชญากรรมรูปแบบใหม่ เวียดนามจึงมีนโยบายส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไปปฏิบัติงานในประเทศอาเซียน เป็นลำดับแรก จากนั้นจึงขยายไปปฏิบัติงานในประเทศในยุโรป เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดยการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมข้ามชาติของเวียดนามมีการดำเนินการประสานงานและร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น INTERPOL ASEANPOL SOMTC ทูตของประเทศต่าง ๆ รวมทั้งใช้สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือในทางอาญาระหว่างประเทศ โดยมีัยการสูงสุดเป็นผู้รับผิดชอบดูแล ความร่วมมือที่ได้ผลมากที่สุด คือ ความร่วมมือระดับทวิภาคี เช่น เวียดนามกับจีน ลาว กัมพูชา ทั้งสองประเทศมีการเดินทางเพื่อเข้าไปจับกุมคนร้ายที่หลบหนี มีการกวาดล้างยาเสพติดในบริเวณชายแดนทั้ง 2 ฝ่าย

เวียดนามกับจีนมีความร่วมมือกันกวาดล้างอาชญากรรมตามชายแดน มีการจับกุมคนจีนที่หนีมาเวียดนาม โดยการประสานงานทางโทรศัพท์หรือประสานโดยตรง มีการประสานงานเพื่อมาบันทึกปากคำหรือเก็บพยานหลักฐานเพื่อสนับสนุนในการดำเนินคดี

สำหรับประเทศไทยกับเวียดนาม มีความใกล้ชิดมาเป็นเวลานาน การไปจับกุมคนร้ายที่หลบหนีไป ได้รับความร่วมมือในการจับกุมคนร้ายได้ด้วยความรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันยังไม่มีการลงทุนในสนธิสัญญาระหว่าง 2 ประเทศ คนไทยมาลงทุนในเวียดนามมากขึ้น เดินทางมาง่ายขึ้น และมีแนวโน้มนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น มีการหางานทำกันมากขึ้น ดังนั้นเราควรจะมีการกระชับความสัมพันธ์ให้ใกล้ชิดกันมากขึ้น ในอนาคตอาจมีการเยือนระหว่าง 2 ประเทศมากขึ้น รวมทั้งการแลกเปลี่ยนการฝึกอบรม เช่น การปราบปรามอาชญากรรม การสอบสวน ดำเนินคดี ดำเนินการได้เมื่อมีประชาชนมาแจ้งความ หรือปรากฏข่าวทางโทรทัศน์ ความผิดซึ่งหน้า ทุกหน่วยสามารถรับข้อมูลเบื้องต้นได้ เมื่อตรวจสอบเบื้องต้นแล้วว่ามีกระทำความผิดจริง จะส่งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบมีอำนาจสอบสวนดำเนินการต่อไป โดยพนักงานอัยการมีบทบาทอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบ ควบคุมการสอบสวนตั้งแต่แรก และเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ก็ส่งให้พนักงานอัยการ เพื่อพิจารณามีความเห็นสั่งฟ้องหรือไม่สั่งฟ้องต่อไป (Ministry of Public Security, 2016)

โดยสรุป สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เป็นประเทศหนึ่งในคาบสมุทรอินโดจีน และเห็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียน ปกครองด้วยระบอบสังคมนิยม สภาพอาชญากรรมในเวียดนามมีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน โดยในเมืองหลวงและเมืองใหญ่ อาชญากรรมโดยส่วนใหญ่คือคดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน เวียดนามไม่มีปัญหาการก่อการร้าย อาชญากรรมที่มีแนวโน้มเป็นปัญหามากขึ้นสำหรับเวียดนามก็คือปัญหาอาชญากรรม และคดีเกี่ยวกับเพศ ตำรวจเวียดนามมีความเป็นมาอย่างยาวนาน โดยการจัดตั้งกรมตำรวจสมัยใหม่เกิดขึ้นในช่วงที่เวียดนามตกเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส มีการก่อตั้งกองกำลังโดยมีการจัดรูปแบบกองกำลังคล้ายกับกองกำลังGendarmerieแบบฝรั่งเศส โดยในด้านเวียดนามใต้ ในช่วงที่สหรัฐอเมริกา มีบทบาท กิจกรรมตำรวจได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาหลายประการทั้งด้านเครื่องมืออาวุธ การสนับสนุนด้านวิชาการ การบริหารจัดการ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการรวมเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ กิจกรรมตำรวจก็ได้รับรวมเป็นหนึ่งเดียว และมีพัฒนาการในเวลาต่อมา โดยงานตำรวจอยู่ภายในกระทรวงความมั่นคงสาธารณะ โดยมีการแบ่งหน่วยงานเป็นกรมใหญ่และกรม

เล็ก ภายใต้กระทรวงความมั่นคง มีหน่วยบังคับใช้กฎหมายตามลักษณะคดีที่เกิดขึ้น และหน่วยตำรวจในพื้นที่ซึ่งแบ่งออกเป็น ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ/เขต ซึ่งเป็นหน่วยระดับล่างสุดที่มีอำนาจสอบสวน และระดับตำบล/แขวง เป็นหน่วยกำลังที่ไม่มีอำนาจสอบสวน ทำหน้าที่ป้องกันเหตุ รับแจ้งและจับกุมผู้กระทำความผิด แล้วส่งให้หน่วยระดับอำเภอ/เขต ดำเนินการสอบสวนต่อไป บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในเวียดนาม นอกจากจะมีหน้าที่ในด้านการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ต่างๆ แหล่งท่องเที่ยว งานด้านการจราจร ตำรวจเวียดนามยังต้องรับผิดชอบงานด้านทะเบียนราษฎร การจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน และงานทะเบียนรถอีกด้วย จุดเด่นที่สำคัญของงานความปลอดภัยสาธารณะคือการควบคุมความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในสังคมและชุมชน โดยประชาชนชาวเวียดนามจะต้องมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่รัฐในการให้ข้อมูลข่าวสาร ร่วมกันรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ชุมชน รวมทั้งการเคารพกฎหมายของประเทศ และการให้ความสำคัญกับความร่วมมือกับต่างประเทศรวมทั้งประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน ในยุคที่อาชญากรรมมิได้ถูกจำกัดด้วยพรมแดน

เอกสารอ้างอิง

- คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ. (2558). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์โครงการศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและอุปสรรคของพนักงานอัยการในการดำเนินความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาเมื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- จารุวรรณ เจตเกษกิจ. (2555). เวียดนามกับ AEC โอกาสทางธุรกิจที่ผู้ประกอบการไทยควรรู้. *อุตสาหกรรมสาร*, 54(มี.ค.-เม.ย.): 24-28.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2557). ระบบบริหารราชการของสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. กรุงเทพฯ: กรรณการพิมพ์.
- สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม. (2559). กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ระบบงาน และแนวปฏิบัติของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับระบบงานยุติธรรมของประเทศในอาเซียน. เข้าถึงได้จาก http://www.asean.go.th/asean-en/images/file/ASEAN_LAWS/ASEANLAW.pdf

Voice TV. (2557). *เวียดนามประหาร 30 นักโทษคดียาเสพติด*. เข้าถึงได้จาก <https://www.voicetv.co.th/read/94732>

ภาษาอังกฤษ

Armbruster, Frank E. (1967). *A Military and Police Security Program for South Vietnam*. New York: Hudson Institute.

Mann, Charles A and Lowe, Robert C. (1966). *The Public Safety Program Vietnam*. Saigon, Vietnam: Office of Public Safety, US Agency for International Development,

Ministry of Public Security. (2016). *Ministry of Public Security of Socialist Republic of Vietnam*. Retrieved from <http://en.bocongan.gov.vn/>

Ministry of Public Security. (2016). *Phòng, chống tội phạm và VPPL*. Retrieved from <http://bocongan.gov.vn/tintuc/Pages/thong-ke.aspx?Cat=101>

Overseas Security Advisory Council (OSAC). (2016), *Vietnam 2016 Crime & Safety Report: Hanoi*. Retrieved from <https://www.osac.gov/Content/Report/684f2516-d3b6-4285-ac70-15f4add203d3>

Overseas Security Advisory Council (OSAC). (2016). *Vietnam 2016 Crime & Safety Report: Ho Chi Minh City*. Retrieved from <https://www.osac.gov/Content/Report/8dd27881-e1c3-4b35-9a5b-15f4add209fd>

Wikipedia. (2016). *Republic of Vietnam National Police*. Retrieved from https://en.wikipedia.org/wiki/Republic_of_Vietnam_National_Police

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

การส่งบทความต้องจัดพิมพ์ตามรูปแบบที่กำหนด และต้องผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ จึงจะได้รับการตีพิมพ์ในวารสาร ผู้เขียนต้องส่งต้นฉบับผ่านทาง Online โดยแนบไฟล์ (Word) ของบทความต้นฉบับส่งมาที่ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/jcs/> การเตรียมต้นฉบับที่จะมาลงตีพิมพ์ ควรปฏิบัติตามคำแนะนำ ดังนี้

1. ประเภทของบทความที่ลงตีพิมพ์ในวารสาร

1.1 วารสารอาชีวกรรมและความปลอดภัยตีพิมพ์บทความประเภทต่าง ๆ ดังนี้

1.1.1 บทความทางวิชาการ หมายถึง งานเขียนทางวิชาการในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ที่มีการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็น ข้อยุติ ข้อเสนอแนะและประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเข้าไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบโดยผู้เขียนค้นคว้าจากเอกสาร การสังเกต การสัมภาษณ์ เป็นต้น แล้ววิเคราะห์อย่างสมเหตุสมผล บทความวิชาการมีหลายลักษณะ เช่น บทความแสดงความคิดเห็นที่วิเคราะห์ผลงานใหม่ ๆ ที่มีความสำคัญในสาขาวิชาของวารสารนั้น บทความจากบรรณาธิการที่แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในประเด็นใดประเด็นหนึ่ง บทความวิจารณ์ที่อาจเป็นการแสดงข้อสนับสนุนหรือข้อโต้แย้งเชิงเหตุผลโดยผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ที่เสนอเนื้อหาความรู้ วิชาการมีกลุ่มเป้าหมายที่เป็นนิสิต นักศึกษา หรือประชาชนทั่วไป

1.1.2 บทความวิจัย (Research Article) หมายถึง บทความที่นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าใหม่ ๆ ทั้งในด้านทฤษฎี และด้านปฏิบัติที่ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม โดยมีข้อมูลและเนื้อหาที่ทำให้ผู้อ่านมีความรู้ในศาสตร์สาขานั้นสามารถศึกษาในลักษณะเดียวกันและสามารถตัดสินใจได้ว่าบทความนั้นมีความสำคัญต่อสาขาวิชาเพียงใด บทความวิจัยมีลักษณะเด่นตรงที่เป็นการนำเสนอปัญหาที่ผู้เขียนได้ศึกษาหรือประเด็นที่ต้องการคำตอบ มีการกำหนดกรอบแนวคิด การเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสรุปปัญหาอย่างชัดเจน อันเป็นการสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่าทางวิชาการ

1.1.3 บทวิจารณ์หนังสือ (Book Review) หมายถึง บทความที่วิพากษ์วิจารณ์เนื้อหาสาระ คุณค่า และคุณภาพของหนังสือ บทความ หรือผลงานด้านศิลปะ เช่น นิทรรศการทัศนศิลป์ และการแสดงละครหรือดนตรี โดยใช้หลักวิชา และดุลยพินิจอันเหมาะสม

1.2 การตรวจสอบบทความ และพิสูจน์อักษร

วารสารอาชีวกรรมและความปลอดภัยได้กำหนดการตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ) และการตรวจสอบการคัดลอกเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ CopyCatch (Copyright, Academic Work and Thesis Checking System) โดยจะต้องมีระดับความซ้ำซ้อน ไม่เกิน 20%

ผู้เขียนควรตระหนักถึงความสำคัญในการเตรียมบทความให้ถูกต้องตามรูปแบบของบทความที่วารสารกำหนด ตลอดจนตรวจสอบความถูกต้องแน่นอน พร้อมทั้งพิสูจน์อักษรก่อนที่จะส่งบทความนี้ให้กับกองบรรณาธิการ การเตรียมบทความให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสารจะทำให้การพิจารณาตีพิมพ์บทความมีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น และทางกองบรรณาธิการขอสงวนสิทธิ์ที่จะไม่พิจารณาบทความจนกว่าจะได้แก้ไขให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของวารสาร

2. การเตรียมบทความ

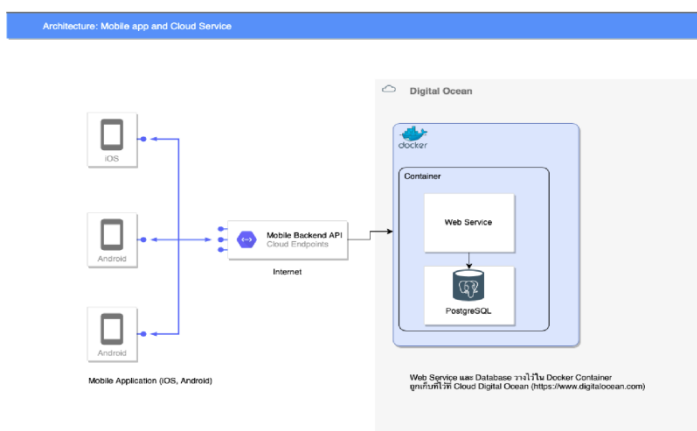
รูปแบบการเตรียมต้นฉบับของวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย ประกอบด้วย

2.1 บทความต้องเป็นตัวพิมพ์ โดยใช้ชุดแบบอักษร (Font) ชนิดไทยสารบรรณ (TH Sarabun PSK)

2.2 เนื้อหา (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ให้จัดพิมพ์เป็น 1 คอลัมน์ และจัดพิมพ์เนื้อหาภาษาอังกฤษให้จัดพิมพ์เป็น Single Space

2.3 ถ้ามีรูปภาพ/ตารางประกอบ ควรมีภาพที่ชัดเจน ถ้าเป็นรูปถ่ายควรมีภาพถ่ายจริงแนบด้วย ให้จัดพิมพ์แยกออกจากเนื้อหา ให้ระบุคำว่า “ภาพที่” จัดกึ่งกลางของหน้ากระดาษใต้ภาพ และ “ตารางที่” จัดชิดซ้ายของหน้ากระดาษ บนตาราง ตามด้วยหมายเลขกำกับใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวหนา แสดงเนื้อหาสำคัญของเรื่องด้วยข้อความที่กะทัดรัด ชัดเจน ส่วนคำอธิบายใช้ตัวอักษรขนาด 14 ตัวปกติ รูปภาพ/ตารางที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่ต้องกลับไปอ่านที่เนื้อหาความอีก ระบุลำดับของรูปภาพ/ตารางทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ

ตัวอย่างการเขียน "ภาพที่"

ภาพที่ 1 โครงสร้างของการจัดเก็บข้อมูล

ตัวอย่างการเขียน "ตารางที่"

ตารางที่ 1 ตัวแปร ดัชนี และตัวชี้วัด สำหรับการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชนเชิงสร้างสรรค์

ตัวแปร	ดัชนี	ตัวชี้วัด
การจัดการท่องเที่ยว โดยชุมชนเชิง สร้างสรรค์	การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้าม วัฒนธรรม (Reciprocating)	1. มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน 2. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรม 3. ให้คนหลากหลายทักษะ หลากหลายวิธีคิดทำงาน 4. ความผูกพันระหว่างนักท่องเที่ยวและเจ้าของบ้าน 5. มีระบบเครือข่ายช่วยสนับสนุนการเรียนรู้
	การมีประสบการณ์ตรงใน พื้นที่ท่องเที่ยว (Experiencing)	1. ประสบการณ์การรับสัมผัส (ประสาทสัมผัส) 2. ประสบการณ์ทางอารมณ์ 3. ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ 4. ประสบการณ์ทางกายภาพ พฤติกรรม 5. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม
	การชื่นชมเข้าใจจิต วิญญาณของพื้นที่ (Appreciating)	1. เข้าใจในคุณค่าทางสังคม วัฒนธรรม 2. เข้าใจสภาพแวดล้อมของพื้นที่การท่องเที่ยว 3. มีความจริงแท้ทั้งในกระบวนการการผลิต ผลิตภัณฑ์ และประสบการณ์จริง 4. ไม่ทำลายคุณค่าของชุมชน และวิถีชีวิต 5. มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างความประทับใจ ทำ ให้จดจำและเกิดความเข้าใจในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น
	การเรียนรู้สิ่งใหม่ (Lifelong Education)	1. ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ 2. นักท่องเที่ยวมีโอกาสพัฒนาศักยภาพในการ สร้างสรรค์ของตนเอง 3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วมกับเจ้าของพื้นที่ 4. การพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดจากภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม 5. การแสวงหาประสบการณ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตและ วัฒนธรรมที่แท้จริงของนักท่องเที่ยว

2.4 พิมพ์หน้าเดียวลงบนกระดาษพิมพ์สี่ขนาดบีห้า (B5) ขนาดของตัวอักษรเท่ากับ 16 ส่วนเลขหน้าขนาด 14 และใส่เลขหน้าตั้งแต่ต้นจนจบบทความ ยกเว้นหน้าแรก โดยมีเนื้อหาบทความรวมบรรณานุกรม ระหว่าง 8-16 หน้า

2.5 การตั้งค่าน้ำกระดาษพิมพ์ให้ห่างจากขอบกระดาษซ้ายกับด้านบน 1 นิ้ว และด้านขวากับด้านล่าง 0.5 นิ้ว

2.6 การเตรียมข้อมูลต้นฉบับบทความตามแบบฟอร์มที่กำหนดให้

2.6.1 ชื่อบทความภาษาไทย ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 หนา

2.6.2 ชื่อบทความภาษาอังกฤษ ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 ปกติ

2.6.3 ชื่อผู้เขียน และผู้ร่วมเขียน ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ

2.6.4 หัวข้อหลัก ใช้รูปแบบอักษรขนาด 18 หนา

2.6.5 หัวข้อย่อย ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 หนา

2.6.6 เนื้อเรื่อง ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ

2.7 ชื่อเรื่องต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกชิดขวาน้ำกระดาษ

2.8 ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใส่ให้ครบทุกคน แต่ไม่เกิน 5 รูปหรือคน ใช้รูปแบบอักษรขนาด 16 ปกติ จัดชิดกันหน้าซ้าย และใส่ Footnote เป็นตัวเลขอารบิกต่อท้ายแต่ละชื่อโดยระบุสังกัด หากเป็นมหาวิทยาลัยให้ระบุ คณะและมหาวิทยาลัย หากเป็นหน่วยงานราชการให้ระบุกรมและกระทรวงที่สังกัด หากเป็นคณะสงฆ์ให้ระบุวัดและจังหวัด แต่หากเป็นภาคเอกชนให้ระบุบริษัทหรือองค์กรและจังหวัด ให้ตรงกับเครื่องหมายที่กำกับไว้ข้างบน โดยให้ระบุเป็นรายบุคคลภาษาไทยและคันด้วย (;) ก่อนระบุเป็นภาษาอังกฤษและขึ้นบรรทัดใหม่เพื่อระบุ Corresponding author, e-mail: , Tel. ของผู้เขียนหลัก

2.9 บทคัดย่อภาษาไทย และ Abstract ภาษาอังกฤษ ควรเขียนให้ได้ใจความทั้งหมดของเรื่อง ไม่ต้องอ้างอิงเอกสาร รูปภาพ หรือตาราง และลักษณะของบทคัดย่อควรประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ (Objective) วิธีดำเนินการวิจัย (Methods) ผลการวิจัย (Results) ผลการวิจัยโดยสรุปให้สั้นกะทัดรัด หรือไม่เกิน 300-350 คำ และคำสำคัญ (Keywords) ควรมีคำสำคัญ 3-5 คำ ที่ครอบคลุมชื่อเรื่องที่ศึกษา และจะปรากฏอยู่ในส่วนท้ายของบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยต้องจัดเรียงคำสำคัญตามตัวอักษร และคันด้วยเครื่องหมาย (,)

2.10 การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ตั้งระยะย่อหน้า 0.7” หรือเริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 9 และหัวข้อย่อยถัดไปตั้งระยะย่อหน้า 1.1” หรือเริ่มพิมพ์ตัวอักษรที่ 16 เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด

3. ส่วนประกอบของบทความ

3.1 บทความวิจัย ([แบบฟอร์มการเขียนบทความวิจัย](#)) ให้เรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

3.1.1 บทนำ (Introduction) เขียนให้เห็นความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย หรือ โจทย์วิจัย

3.1.2 วัตถุประสงค์ (Objective) ควรกล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษา

3.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology) ระบุรูปแบบของการวิจัย การคำนวณหา
กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.4 สรุปผลการวิจัย/ผลการทดลอง (Research) เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัย
ตามลำดับอย่างชัดเจน

3.1.5 อภิปรายผลการวิจัย/วิจารณ์ (Discussion) เสนอเป็นความเรียงและให้เชื่อมโยงกับ
ผลการวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน

3.1.6 องค์ความรู้ใหม่ เป็นการนำเสนอผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์
ผลการวิจัย สามารถนำเสนอรูปแบบของการเขียนความเรียง หรือโมเดลพร้อมคำอธิบายที่กระชับ เข้าใจง่าย
(ปรับปรุงและกำหนดใช้กับวารสารปีที่ 3 ฉบับที่ 1 (2563) เป็นต้นไป)

3.1.7 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) ให้นำเสนอใน 2 ประเด็น คือ 1) ข้อเสนอแนะในการนำ
ผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ 2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1.8 กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgement) (ถ้ามี) เป็นส่วนที่กล่าวขอบคุณต่อองค์กร
หน่วยงาน หรือบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือร่วมมือในการวิจัย รวมทั้งแหล่งที่มาของเงินทุนวิจัย และหมายเลข
ของทุนวิจัย (ถ้ามี) (ให้ใส่เฉพาะกรณีที่ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัย หรือกรณีซื้อบทความมีชื่อเรื่องไม่ตรงกับ
งานวิจัย วิทยานิพนธ์หรือดุษฎีนิพนธ์)

3.1.9 เอกสารอ้างอิง (References) รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมใช้แบบ APA
(American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 และจะต้องตรงกันกับการอ้างอิงในเนื้อหา ซึ่งผู้
นิพนธ์บทความต้องตรวจสอบและรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารการอ้างอิงทั้งหมด

3.2 บทความวิชาการและบทความวิจารณ์หนังสือ (แบบฟอร์มการเขียนบทความวิชาการ) ให้
เรียงลำดับหัวข้อ ดังนี้

3.2.1 บทนำ (Introduction) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอในบทความตามลำดับ ควร
อธิบายว่าเรื่องที่ต้องการศึกษามีความสำคัญ วัตถุประสงค์ หรือเค้าโครงของบทความเป็นอย่างไร

3.2.2 เนื้อเรื่อง (Content) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับ สามารถแบ่งเป็น
ส่วนย่อย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนย่อยที่ 1 ปูพื้นฐานความรู้แก่ผู้อ่านในเรื่องที่จะกล่าวถึง

ส่วนย่อยที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล ได้แย้งข้อเท็จจริง ใช้เหตุผล หลักฐานเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้อ่าน

ส่วนย่อยที่ 3 เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะของผู้เขียนต่อประเด็นที่นำเสนอ

3.2.3 สรุปผล (Conclusion) สรุปสาระสำคัญที่ต้องสรุปให้เห็นความสำคัญของบทความ
ตามลำดับ โดยการเลือกเก็บประเด็นสำคัญ ๆ ของบทความมาเขียนรวมกันไว้อย่างสั้น ๆ ท้ายบท หรืออาจใช้
วิธีการบอกผลลัพธ์ว่าสิ่งที่กล่าวมามีความสำคัญอย่างไร สามารถนำไปใช้อะไรได้บ้าง หรือจะทำให้เกิดอะไร
ต่อไป หรืออาจใช้วิธีการตั้งคำถามหรือให้ประเด็นทั้งท้ายกระตุ้นให้ผู้อ่านไปสืบเสาะแสวงหาความรู้ หรือ
คิดค้นพัฒนาเรื่องนั้นต่อไป เพื่อเป็นการสรุปจุดยืนของผู้เขียนที่มีต่อเรื่องที่เขียน

3.2.4 ข้อเสนอแนะ (Suggestion) แสดงสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอตามลำดับโดยให้แยกออกเป็นหัวข้อย่อยๆ ให้ชัดเจน เช่น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ หรือข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.5 เอกสารอ้างอิง (References) รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรมใช้แบบ APA (American Psychological Association) ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 6 และจะต้องตรงกันกับการอ้างอิงในเนื้อหา ซึ่งผู้นิพนธ์บทความต้องตรวจสอบและรับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารการอ้างอิงทั้งหมด

4. การเขียนเอกสารอ้างอิง

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาตามหลักเกณฑ์ APA (American Psychological Association) 6th edition มีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยเพื่อรองรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทั้งนี้ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือเลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป รวมทั้งทัศนคติและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความในวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัยถือเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนบทความนั้น และไม่ถือเป็นทัศนคติและความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการวารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย รวมทั้งผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงจริยธรรมการวิจัย ไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ซึ่งทางวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ด้วยโปรแกรม การตรวจสอบการลอกเลียนวรรณกรรมทางวิชาการ (อักขราวิสุทธิ์) และการตรวจสอบการคัดลอกเอกสารอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ CopyCatch (Copyright, Academic Work and Thesis Checking System) โดยจะต้องมีระดับความซ้ำซ้อน ไม่เกิน 20%

1. ผู้แต่งชาวไทยให้ใส่ชื่อและนามสกุลโดยไม่ต้องใส่คำนำหน้าชื่อ ยกเว้นราชทินนาม ฐานันดรศักดิ์ ให้นำไปใส่ท้ายชื่อโดยใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างชื่อกับราชทินนามและฐานันดรศักดิ์ ส่วนสมณศักดิ์ให้คงรูปตามเดิม

2. กรณีผู้แต่ง 2 คน ให้ใส่ชื่อทั้งสองคนตามลำดับที่ปรากฏ เชื่อมด้วยคำว่า “และ” สำหรับเอกสารภาษาไทย และใช้เครื่องหมาย “&” สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ ระหว่างคนที่ 1 และคนที่ 2 โดยเว้น 1 ระยะก่อนและหลัง

3. ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ขึ้นต้นด้วยชื่อสกุล ตามด้วยตัวอักษรย่อชื่อต้นโดย เว้น 1 ระยะ และอักษรย่อชื่อกลาง (ถ้ามี) ทั้งนี้การกลับชื่อสกุลให้ใช้ตามความนิยมของคนในชาตินั้น โดยใช้เครื่องหมายจุลภาคคั่นระหว่างชื่อสกุลและอักษรย่อชื่อต้น อักษรย่อชื่อกลาง หากกรณีที่ผู้แต่งมีคำต่อท้าย เช่น Jr. หรือคำอื่น ๆ ให้ใส่คำดังกล่าวต่อท้ายอักษรย่อชื่อต้นหรืออักษรย่อชื่อต้น (ถ้ามี) โดยคั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค

4. ผู้แต่งที่เป็นสถาบัน ให้ลงรายการโดยเรียงลำดับจากหน่วยงานใหญ่ไปหาหน่วยงานย่อย และเว้นวรรคจากชื่อหน่วยใหญ่ไปหาชื่อหน่วยงานย่อย

5. การอ้างอิงจากเอกสารภาษาไทยประเภทพระไตรปิฎกและอรรถกถา ให้อ้างอิงย่อคำภีร์ เล่ม/ข้อ/หน้า. และให้วงเล็บ คำว่า (บาลี) ไว้หลังคำย่อ ในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี หรือวงเล็บคำว่า (ไทย) ไว้หลังคำย่อ ในกรณีที่ใช้พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย เช่น ขุ.ข. (บาลี) 27/87/53, ขุ.ข. (ไทย) 27/87/87. และให้เขียนอ้างอิงไว้ท้ายบทความตามพระไตรปิฎกฉบับที่อ้างถึง เช่น มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ([คู่มือการเขียนอ้างอิง APA 6](#))

หนังสือขอส่งบทความเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์วารสารอาชญากรรมและความปลอดภัย

ชื่อเรื่องภาษาไทย:

ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษ:

ชื่อผู้เขียน (ทุกคน): 1. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

2. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

3. ชื่อ-สกุล (ไทย)
(อังกฤษ)

E-mail Address:

ที่อยู่/สถานที่ทำงาน :

หมายเลขโทรศัพท์: E-mail Address:.....

ระบุประเภทของต้นฉบับ

☐ บทความทางวิชาการ (Academic Article) จำนวน หน้าต่อบทความ

☐ บทความวิจัย (Research Article) จำนวน หน้าต่อบทความ

☐ จำนวน หน้าต่อบทความ

คำรับรองของผู้เขียน: ผู้เขียนทุกคน ขอรับรองว่า

☒ บทความที่เสนอมานี้ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น

☒ หากผู้เขียนต้องการถอนบทความไม่ว่ากรณีใด ๆ ผู้เขียนยินดียุติการใช้คำดำเนินการพิจารณาบทความ

☒ ผู้เขียนยินยอมให้กองบรรณาธิการสรรหาผู้กลั่นกรองโดยอิสระ เพื่อพิจารณาบทความนี้ และสามารถ

ตรวจแก้ไขบทความดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

☒ ลิขสิทธิ์ในการทำซ้ำ ดัดแปลง หรือนำออกโฆษณา ไม่ว่าในรูปลักษณะอย่างไร หรือวิธีใด เป็นของ

คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ลายมือชื่อผู้เขียน (ทุกคน)วันที่

☐ กองบรรณาธิการวารสารตรวจสอบความสมบูรณ์
และความถูกต้องของต้นฉบับ

ลงชื่อ.....กองบรรณาธิการ
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

☐ ยินดีรับบทความเพื่อเสนอให้ Peer Review

พิจารณาก่อนการตอบรับให้ตีพิมพ์บทความลงวารสาร

ลงชื่อ.....
(.....)

ตำแหน่ง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....